

125128

ישיבת מועצת העירייה שלא מן

המניין מס' 20/16 דיון מיוחד - דו"ח מבקר

מס' 22, מיום 16 נובמבר 2016

נוכחים:

מר יגאל שמעון, מ"מ וסגן ראש העירייה

מר חיים שאבי, סגן ראש העירייה

מר יואב רוזן, סגן ראש העירייה

הגב' כנרת אלישע כהן, המשנה לראש העירייה וחברת המועצה

מר משה חנוכה, חבר המועצה

הגב' תקוה גלם, חברת המועצה

מר יגאל הררי, חבר המועצה

מר אופיר טואיל, חבר המועצה

מר אביאל אברמוביץ, חבר המועצה

מר נוה גור, חבר המועצה

מר מאיר חלוואני, חבר המועצה

הגב' עדי ברמוחה, חברת המועצה

מר נדב דואני, חבר המועצה

הגב' אביבה גוטרמן, חברת המועצה

נעדרו מהישיבה:

מר חי אדיב, ראש העירייה

מר אמיר כוכבי, חבר המועצה

הגב' יעל ברזילי, חברת המועצה

משתתפים:

גב' חנה גולן, מנכ"לית העירייה

מר אבידע שדה, סגן יועמ"ש העירייה

גב' ניצה משה, מרכזת ישיבות המועצה

מר איל מימון, גזבר העירייה

סדר היום:

דיון מיוחד על דו"ח מבקר העירייה מספר 22

פרוטוקול

ניצה משה: רבותיי, אני מתכבדת לפתוח את הדיון המיוחד 20/16, דו"ח מבקר העירייה מספר 22.

יגאל שמעון: טוב, ישיבה 20/16 ישיבה לא מן המניין. דו"ח מבקר. קודם כל, בראשית דברי,

עדי ברמוחה: רגע, יש,

מאיר חלואני: רגע, אנשים לא באו.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: יגאל, אני מבקש שדבר ראשון שלא יזרקו את הקישקוש של זה, שיביאו לי את זה לגחלים, אני צריך להשתמש בזה לחורף. בסדר? מאיר?

מאיר חלואני: כן בבקשה.

יגאל הררי: לא לזרוק את הקשקוש הזה אחר כך. תביאו לי את הניירות.

מאיר חלואני: זה לא קשקוש. זה לא יפה מה שאתה אומר. חוץ מזה, תבדוק עם היועץ המשפטי אם זה לא סודי או סודי ביותר.

יגאל הררי: אני שורף את זה אצלי בתנור. אני מקווה שלא עשיתם את זה על החשבון נייר של העירייה.

אביבה גוטרמן: למה לא? זכותו. זו ועדת ביקורת, מה זאת אומרת. זכותו להוציא את זה מהעירייה והיית צריך לעשות את זה.

חיים שאבי: אנחנו עיר ירוקה, לא רוצים דפים.

אביבה גוטרמן: בסדר, עיר ירוקה. נכון. גם שני פחים יש לנו. בכל המדינה שני פחים ובסוף זורקים,

יגאל שמעון: טוב, חברים. ברשותכם אנחנו פותחים את הישיבה.

אביבה גוטרמן: הירוקים האלה, עוקצים אותנו היתושים. אין איכות חיים. ירוקים ירוקים, אין איכות חיים.

יגאל שמעון: פתחנו את הישיבה. כן, טוב. ברשותכם. הדיון היום הוא דיון על דו"ח מבקר העירייה מספר 22 לשנת 2015. קודם כל אני רוצה להודות למבקר על הגינותו ועבודתו המרובה.

עדי ברמוחה: יגאל, אנחנו לא שומעים אותך.

יגאל שמעון: מבקר העירייה כפי שאתם יודעים עובד כל השנה. 365 ימים בשנה, בלתי תלוי ועושה את עבודתו נאמנה ומדי שנה מוציא ספר, דו"ח על התנהלות העירייה. העירייה מתייחסת לזה בכובד ראש וברצינות וכמובן מתקנת במידה ויש ליקויים אנחנו מתקנים. אנחנו רוצים באמת, אי אפשר לבוא ולומר שרשות בסדר גודל של עיריית הוד השרון לא נעשים מעידות כאלה ואחרות. אי אפשר, פשוט מאוד זה לא יכול להיות. זה קיים בכל גוף בסדר גודל שכזה. ואנחנו מתייחסים ברצינות לכל דו"ח שיוצא. אנחנו מתקנים כמו שתיקנו בשנים עברו, גם בשנה האחרונה, תיקנו את הליקויים, ולשם כך אני באמת רוצה להודות לך מוטי, אתה עושה עבודה נאמנה. לא רק בנושא הזה של הספר כי גם מוטי הוא ממונה על תלונות הציבור. ברשותכם, אני מבקש ממוטי לפתוח, המבקר, ולאחר מכן נשמע התייחסות של יושב ראש ועדת הביקורת. כל אחד יכול להתייחס בהמשך. בבקשה.

מוטי פרוינד: טוב, יגאל. תודה רבה. אני רוצה להגיד דברים דומים למה שאמרתי בשנה שעברה אבל הדברים חשובים, לדעתי, ולכן מי שלא רוצה להקשיב לא חייב. אז ברצוני לציין שגם השנה הושקעה, כבשנים קודמות, הושקעה הרבה עבודה בדו"ח הביקורת. מנהלי האגפים הרלוונטיים מודעים לליקויים ולמצאים. כולם קיבלו אותם, הגיבו עליהם, הופיעו בפני הוועדה לענייני ביקורת וענו על שאלות חברי הוועדה. בהזדמנות זו אני רוצה לציין גם את חברי הוועדה לענייני ביקורת שהשקיעו עבודה רבה ורצינית ביותר בדיון בדו"ח. כמו כן, נערכו דיונים אצל המנכ"לית, עם מנהלי אגפים, על מנת ללבן את הליקויים, לסכם לוח זמנים לתיקונים במידת האפשר בהתחשב בכך שלא כל ליקוי ניתן לתיקון בדיעבד. במקביל המנכ"לית הוציאה את התייחסות הנהלת העירייה לדו"ח, דבר חדשני בפני עצמו בשנתיים האחרונות. הטיפול בדו"חות ובליקויים מעמיק יותר מבעבר. יש התייחסות רצינית של הנהלת העירייה. הליקויים לא פשוטים אבל בארגון כמו שלנו לא יכול להיות שפועלים ללא ליקויים ובלבד שנעשים מאמצים לתקן ולצמצם. מבחינתי ההישג יהיה אם ילמדו הלקחים והליקויים שנתגלו לא יחזרו על עצמם בעתיד, אולי יחזרו ליקויים חדשים. אני גם רוצה לציין מאוד לחיוב את העובדה שמעולם לא היה אפילו ניסיון התערבות של גורם כלשהו בעירייה בעבודה הביקורת ובמיוחד לא בשנים האחרונות. לסיכום, כפי שענינכם רואות, יש התייחסות, יש טיפול ואני רוצה לברך על כך. אני מקווה שגם

הדברים ימשכו ואף יעמיקו יותר ויותר את הטיפול בליקויים, תוך שמירה על טוהר המידות ושיפור השירות לתושבים. תודה רבה.

יגאל שמעון: תודה. כן, נוה בבקשה.

נוה גור: טוב. א' אני רוצה לברך את מבקר העירייה ואת מזכירתו גלית שלא נמצאת פה ולהודות על עבודה רבה במהלך השנה האחרונה במסגרת ועדת הביקורת. שמעתי את תודתו של יושב ראש, של סגן ראש העיר וממלא מקום ראש העיר יגאל שמעון. את תודתו העמוקה למבקר העירייה אבל לא שמעתי את תודתו על העבודה הרבה שהושקעה פה בוועדה וזה בסדר, כי אני חשוב לי לומר משהו לקראת הדיון הנוכחי. אני נכנסתי לוועדת הביקורת לפני כשנתיים ימים ובמהלך השנתיים הללו האמונה שלי היא שלוועדת ביקורת יש חשיבות מאוד מאוד גדולה. אני מתייחס לישיבות ולעבודה הזאת בצורה מאוד מאוד רצינית ואני חושב שמה שיוצג פה היום לא הוצג מעולם במסגרת דיוני המועצה הזאת. באחד העיתונים השבוע ראיתי שמישהו רשם שאני מתייחס ברצינות יתרה לנושא של דו"ח המבקר, אז אני בהחלט מתייחס ברצינות יתרה לדו"ח הזה, כי אני חושב שהדו"ח הזה מטרתו לשפר את עבודת העירייה ולתקן ליקויים, כפי שנאמר בכל רשות מקומית יש ליקויים. בעיני יש פה ליקויים שחלקם הם ליקויים חמורים ביותר, חלקם פחות, ואנחנו נעבור דבר דבר. אני רוצה לומר גם משהו בנימה אישית והנימה האישית היא שמעבר לחודשי עבודה בוועדת הביקורת, במהלך החודשיים האחרונים מאז החליט ראש העירייה באופן מפתיע לעשות את הישיבה הזאת עכשיו, עת ביקשתי להזמין עוד כמה אנשים לדיונים של הוועדה הזאת, אני נפרדתי מילדי בשבועיים הללו במשך שתי שבתות ובמשך כל הלילות כדי לעבוד קרוב ל-50 שעות על מה שיוצג בפניכם עכשיו. אז אני מבקש מכל מי שיושב פה היום לכבד את ההשקעה הזאת. אני חושב שהיא חשובה עבורנו כחברי מועצה ועבור הציבור, ואנחנו ננהל את זה בשני שלבים. השלב הראשון אני אציג תמצית של הדברים. לאחר מכן אני אציג את ליקויים המבקר שהועלו, את תמצית הליקויים, ואת המלצות המבקר. לאחר מכן אציג את המלצות חברי הוועדה ולאחר מכן תיערך הצבעה, אני משער, על כל אחד מהדברים האלה. אני רוצה לומר עוד משהו לפני שנצלול לדברים. אני חושב שחשוב לא רק לשקף את הליקויים ואת הדו"ח עצמו אלא גם חשוב, אין פה מגבלה של זמן חיים.

חיים שאבי: לא, לא של זמן.

נוה גור: אה, או קיי.

חיים שאבי: של בזבוז זמן.

נוה גור: אם יש לך מגבלה של בזבוז זמן אתה יכול ללכת. אני לא בזבזתי את השבועיים האחרונים

בשביל לבזבז את הזמן.

יגאל שמעון: נוה, בבקשה.

נוה גור: אמר יגאל הררי לפני שהתחלנו את הדיון, למה יש פה כזה ספר ארוך. אני רוצה לומר.

נכתבו פה על ידי,

יגאל הררי: אמרתי את זה?

נוה גור: בוא, בסדר. אם אמרת,

מאיר חלואני: קראת לזה קשקוש. ביקשת את זה לאח שלך, לשרוף את זה.

יגאל הררי: אח שלי לא יודע לקרוא.

מאיר חלואני: לא, לאח שלך,

יגאל הררי: אה.

מאיר חלואני: אולי אתה לא יודע מה זה אח.

נוה גור: אני רוצה, אני רוצה לומר,

ניצה משה: לקמין.

נוה גור: אני רוצה לומר שנכתבו פה 43 עמודים על ידי ועוד יש פה קרוב ל-100 עמודים שהודפסו

עבורכם שהם מהווים נספחים לאותם 43 עמודים שכתבתי. ביקשתי להציג את

הדו"ח הזה ואת העבודה הרבה שנעשתה במצגת. אנחנו רואים פה חדשות לבקרים

מצגות, אנחנו בעיר ירוקה, כפי שנאמר, אבל סורבתי בפעם השנייה, זו הפעם

השנייה, לבושתו של ראש העירייה. בעיני לבושתנו שלנו, להציג פה מצגת בשנת 2016

לא מאפשרים לחבר מועצה, ליושב ראש ועדת ביקורת, להציג מצגת. אז קודם כל אני

חושב שזה עצוב עבורנו. דבר שני, אני תמה אם מאחורי זה עומד איזשהו חשש להביע

את הדעה של יושב ראש הוועדה. עכשיו, יכול להיות שלא נסכים, זה בסדר, אבל אני

חושב שראוי, כראש עיר, לא רק לשמוע את הדברים, לא רק להתייחס לדברים של

המבקר ושל הוועדה אלא לכבד ולבוא ולומר פה אנחנו טובים, פה טעינו ופה נתקן.

אז כיוון שלא אושר לי להציג את המצגת אז אנחנו נציג היום את המצגת בדרך שונה.

מאיר חלואני: הפתעה.

נוה גור: אנחנו היום נציג מצגת בשנת 2016 במצגת דפים,

מאיר חלוואני: מודפסת.

נוה גור: אגב, 87 שקלים כולל מע"מ שילמתי על הדבר הזה. אבל לנוחיות כולכם המצגת הזו תועבר אליכם גם במייל וגם תועבר לציבור, כפי שדברים נוספים יוצגו. אז זו המצגת שאנחנו מציגים היום. הוועדה לענייני ביקורת, הוד השרון, דו"ח מבקר העירייה מספר 22 בשנת 2015. הדו"ח עסק בשישה נושאים חשובים. יול"א, התנהלות חברת מוסדות, הדבר השני ביקורת מינהלתית בשלושה גני ילדים. הסעות ילדים למוסדות חינוך, מוכנות העירייה לשעת חירום, מחלקת הנכסים, הכנסות מנכסי עירייה וליקוי בהתקנת קו ניקוז במתחם גרינברג. אני רוצה להודות למאיר חלוואני על העזרה. בעצם מאיר הוא המצגת שלנו היום.

מאיר חלוואני: תן לי, אני אעזור לך. אני אחזיק. אני הדיילת.

נוה גור: בסדר גמור.

מאיר חלוואני: מי שמתבייש במצגות,

חיים שאבי: אנחנו לא רואים מרחוק.

(מדברים יחד)

נוה גור: אני אתחיל בדברים כלליים ואז נצלול לדו"ח המבקר. תפקידי מבקר העירייה ותפקידי ועדת הביקורת. בקצרה, אני לא הולך להקריא את כל זה. מבקר העירייה תפקידו נגזר מתוקף סעיף 170 ויש לו רשימה של תפקידים. ועדת הביקורת וחשוב לי לומר את זה, היא לא ועדה שמבקרת. היא בעצם מקבלת את דו"ח המבקר. תפקידה לדון בדו"ח המבקר, תפקידה לזמן אליה את אותם מוזמנים, תפקידה לזמן אליה את אותם מוזמנים כדי לשמוע אותם כדי שיוכלו להמליץ אחרי זה את המלצותיהם. אז על פי פקודת העיריות בכל עירייה חייבת המועצה למנות מבין חבריה ועדה לענייני ביקורת שתפקידה המרכזי הינו לדון בדו"חות מבקר העירייה, להגיש למועצת העיר את מסקנותיה ואת המלצותיה. מאיר, אפשר לעבור לשקף הבא.

מאיר חלוואני: השקף הבא.

נוה גור: חשיבות הביקורת. הביקורת הפנימית היא כלי ניהול שמיועד לסייע לראש העירייה ולהנהלה הבכירה ולמעשה מהווה כלי של נשיאה באחריות כלפי פנים. תפקידה הישיר של הביקורת הינו להביא לייעול המערכת, לחשיפת ליקויים ובעיות במערכת, לשיפור עבודת הרשות המקומית, הכול ככל שהיא מיישמת את ההמלצות והמסקנות הנדרשות. תפקידה העקיף של הביקורת הינו שמירה על כספי הציבור, שיפור באיכות

השירות לתושב ושקיפות על הנעשה בעירייה. חלק מהדברים פה הם ציטוט מתוך דו"ח המבקר. אפשר להעביר שקף. כשאני אעשה ככה זה כאילו אני לוחץ, מאיר. עכשיו אנחנו נעבור בבקשה לששת הנושאים. אני רוצה, כדי שלא נתבלבל, להציג את ששת הנושאים. מבקר העירייה לקח כל נושא ונושא בדו"ח של כ-300 ומשהו עמודים. במסגרת זו הוא לקח את ליקויי העירייה, לא, תיכף עוד מעט תראי את כל מה שאני מציג. יש לך פה, כמה, חנה דברים באמת, אני לא צוחק, אני יודע שעושים מזה צחוק. אגב, אני מצטער,

חנה גולן: כי לא רואים,

דובר: לא,

נוה גור: לא, חלילה, לא. כרגע מה שאני מדבר לא נמצא עדיין בדפים. אני לקחתי כרגע כדי רק לעשות איזושהי תמצית מנהלים לקחתי רק מכל נושא את הליקוי או שניים המרכזיים, או איזושהו נושא מרכזי שדנו בו במהלך ועדת הביקורת. אז הנושא הראשון, מחלקת נכסים, הכנסות מנכסי עירייה. הנושא או שני הנושאים המרכזיים, אחד, שנדרשת בחינה ארגונית והגדרה מקצועית של תחומי אחריות של המחלקה, לרבות הגדרות תפקידים ועיסוקים. שתיים זה שאין נוהלי עבודה כתובים המחייבים להשכרה ולשכירת נכסים והנושא השלישי זה שבבדיקה של שני הסכמי שכירות מאוד מאוד משמעותיים, שירותי בריאות כללית ומכללת שערי משפט, שני הדברים הללו, שני ההסכמים הללו, נתגלו בהם ליקויים רבים ומהותיים וגם הם לא נמצאים תחת מחלקת נכסים וזו שאלה שנדבר עליה עוד מעט. הנושא השני זה ביקורת מינהלתית בשלושה גני ילדים. הניהול האדמיניסטרטיבי והכספי בגנים היה לקוי. העדר שוויון והעדר שקיפות של מפרט הציוד, מתקנים, גידור, ציליות, חול, מיזוג אוויר וכן הלאה ומחסור במבנה אבטחה, תנאים ירודים בו והצבתו של אותו בוטקה של השומר במקום הלא מתאים. מאיר, אפשר להעביר. רגע, רגע. או קיי. הנושאים הבאים. ליקוי בהתקנת קו ניקוז במתחם גרינברג. העירייה העניקה היתר בנייה לבעלי מגרש פרטי על אף שהיה ידוע לה שהעירייה הציבה בו בטעות קו ניקוז עירוני. התנהלות זו גרמה לאובדן של כ-350 אלף שקלים מתקציב העירייה. הנה, מצאנו כסף. אין תיעוד של מיקום התשתיות בכל העיר ואין סנכרון עם המחלקות האחרות. נדבר על זה עוד מעט. הנושא הבא, מוכנות העירייה לשעת חירום. נושאים רבים מדו"ח פיקוד העורף בדבר מוכנות העירייה לשעת חירום לא תוקנו ולא יושמו.

נהלים, מיס, רווחה, בריאות, דלק והגנת הסביבה. חוסר במקלטים בשכונות ובקרב אוכלוסיות מוחלשות בעיר, ואני רוצה לציין פה דבר ואני שמח, נועם, שאתה יושב פה אבל גם בנושא הזה, אני חושבת שהתנהלות המבוקר ביחס לוועדה לא הייתה ראויה ואינה מעידה על רצון לשתף פעולה, לקבל וליישם ביקורת בתחום כה חשוב. דיברו על זה בוועדה עצמה ונצלול לזה עוד מעט. נושא הבא, שקף הבא. יול"א, התנהלות חברת מוסדות. העירייה אינה רואה עצמה אחראית לנעשה בצהרונים ומטילה את מלוא האחריות לספק מטעמה, היא חברת מוסדות. זה נאמר בתשובת, בהתייחסות הנהלת העירייה לדו"ח המבקר, נפרט את זה עוד מעט בהמשך. נאמר פה קודם שהעירייה לוקחת אחריות. אלה שתי הערות סותרות. בדו"ח המבקר באופן ודאי נאמר על ידי המבקר שעיריית הוד השרון אינה רואה את עצמה כמי שאחראית ומסתכלת על חברת הצהרונים כאיזשהו ספק והיא לא לוקחת אחריות. חברת מוסדות עובדת ללא מכרז וללא הסכם, הדו"ח הזה נכון ל-2015. פרויקט בכשל 20 מיליון שקלים. אני לא יודע כיצד עירייה במדינת ישראל מנהלת פרויקט שכזה ללא מכרז וללא הסכם. אני מוטרד מאוד. העדר הניהול כמו גם העדר המכרז מביא למס עקיף על ההורים ותשלומים גבוהים עבור שירותי הצהרונים. לתוכנית היול"א לא מונה מנהל מיוחד. אנחנו מדברים נכון ל-2015. אכן חלק מהליקויים תוקנו, אבל חברת מוסדות מנהלת את הצהרונים פה כבר 4 שנים, כמדומני, אולי יותר, ורק השנה מונה מנהל לנושא הזה, דהיינו עד עכשיו המנכ"לית של כל חברת מוסדות שעוסקת בנושאים נוספים הייתה גם אחראית על היול"א, על אותם ילדים רבים שנאמר שהם חשובים לליבנו. אין ניהול על פי מדדים, אין בקרה על תשלומים, אין נהלי עבודה כתובים, אין תוכניות עבודה ואין בקרת ביצוע מול תכנון. אני לא יודע אם ככה מנהלים גני ילדים שלנו, איך מנהלים דברים שלא קשורים לילדים. הנושא האחרון זה הסעות ילדים למוסדות חינוך. העדר תפקוד של הרשות המקומית בנושא זה אל מול משרד החינוך מביא להפסדים כספיים גדולים לעירייה. הנה מצאנו כסף. הנה מצאנו כסף, משה. ליקויים רבים בכלי הרכב, נהגים מלווים, איבזור הרכב, בטיחותו ובטיחות הנוסעים. חוסר שוויון והעדר שקיפות לציבור בדבר ההסעות המופעלות בעיר, מי זכאי ומי לא, ובפירוט התקציב בנושא. זאת אומרת שיש פה יום בהיר בהוד השרון הסעות, אנשים לא יודעים מה מותר להם, מה אסור להם. אנשים לא יודעים מי מגיע לו מי לא. גם מתוקף החוק וגם מתוקף מה שהעירייה רוצה. אין

שקיפות בנושא הזה. שקף הבא. אני רוצה לתאר פה לפני חברי המועצה את תהליך עבודת הוועדה, באיזה אופן הוא התבצע. אז קודם כל יש את דו"ח המבקר, כפי שאתם רואים. לאחר מכן אנחנו מזמינים את הגורם המבוקר לדיון בוועדה. לצורך העניין, אם עושים דיון בנושא הסעות, מוזמנת מנהלת אגף החינוך, לפעמים מוזמן גם סמנכ"ל החינוך ובכל נושא ונושא מוזמן הגורם המשמעותי שמולו אנחנו כחברי ועדה רוצים לשמוע, הדברים נעשים בנועם תמיד. אין שום חקירות, שמעתי כל מיני אמירות כאלה. תסתכלו עלי, אני לא חושב שאני אדם מאיים ואנחנו בסופו של דבר מנהלים דיון ענייני מתוך מטרה ללמוד את דו"ח המבקר כדי שנוכל להמליץ את המלצותינו. לאחר הדיון הזה בוועדה אנחנו פונים לאותם גורמים מבוקרים מתוך רצון לקבל אלינו מסמכים מתוך הבנה שעלו דברים שאנחנו רוצים ללמוד ולקרוא, ובסוף בסוף קיימנו דיון סיכום שבסופו של יום חברי הוועדה זכאים, הם לא חייבים, זכאים להמליץ המלצות. מה ההמלצות יכולות להיות? המלצה אחת יכולה להיות אני מקבל את המלצות המבקר ותו לא אבל אני כחבר מועצה או כחבר ועדה גם יכול להמליץ המלצות נוספות, כי אם למשל נושא היול"א זה נושא מאוד מאוד בוער וחשוב ואנחנו מזהים בו ליקויים שאני משער שגם יסכימו איתי שיש בו ליקויים, יכול להיות שיש לחבר מועצה המלצה נוספות על המלצות המבקר והוא זכאי להציג אותן. שקף הבא מאיר. אני רוצה להציג לכם משהו שלא הוצג מעולם. אולי זה חשוב, אבל עשיתי פה איזושהי בדיקה של נוכחות חברי הוועדה בישיבות שלנו. אני חושב שחשוב בוועדה כזאת להציג גם לציבור מי נוכח בישיבות מי לא, מה אנחנו כחברי, כנציגי ציבור עושים בדיון הזה. אני רוצה לציין לטובה פה גם את חברת המועצה עדי בר מוחה שהייתה בכל הישיבות למעט ישיבה אחת ואני רוצה לציין לטובה את חבר המועצה אמיר כוכבי ויעל ברזילי, שהיא ממלאת מקומו, שנכחו בכל הדיונים למעט בדיון המסכם. אפשר לראות שבעצם,

דובר: זה רק חברי האופוזיציה? כאילו רק,

נוה גור: רגע, סליחה, תרשה לי, תרשה לי. אני רוצה לומר תודה לאופיר שהיה בכל הישיבות למעט ישיבה אחת. גם נוכחותה של תקווה הייתה רצינית. לצערי משה חנוכה לא נכח בשלושה מהדיונים וכנרת כהן לא נכחה בכל הדיונים למעט בדיון הסיכום וחשוב לי לציין, למען הסדר הטוב, שהחלוקה פה היא לא לפי דיונים. לפעמים יש דיון שעוסק בשני נושאים, אז למשל יש פה נושא אחד שהוא נושא היול"א שבו חבר המועצה לא

יכל בשל ניגוד עניינים של היועץ המשפטי, תיכף נפרט בנושא הזה, היותו יושב ראש הדירקטוריון והיותו חבר ועדה, לא יכל לשבת בהצבעה בסוף ולכן בנושא הזה הוא מסומן פה כ-X, ביתר הדברים הוא היה. שקף הבא, מאיר. אני רוצה להציג עוד כמה נתונים מעניינים גם לציבור. אני חשוב שזה חשוב. המידע שקיים פה אצל המבקר ושלנו ושכל כל מה שאנחנו עושים פה בכלל בעירייה הזאת שייך לתושבי הוד השרון. הוא לא שלי, הוא לא של אף אחד אחר. עשיתי סיכום של כל המסמכים שהוועדה ביקשה לקבל מן המוזמנים. הייתה אצלנו בוועדה מוזמנת, ביקשנו ממנה לקבל כך וכך מסמכים, האם קיבלנו או לא. אני רוצה שתדעו שמתוך 27 מסמכים שהוועדה ביקשה לקבל לעיונה נמסרו לה אך ורק 5.5 מסמכים. למה חצי? כי אחד איכשהו אפשר לומר שהוא חצי תשובה וכמעט, לא כמעט. לכל אחד שפנינו אליו ביקשנו שוב פעם. גלית, המזכירה של המבקר ואנוכי בפניות, אנחנו מבקשים לקבל שוב פעם. לפעמים קיבלנו תשובות זה לא אצלי, לפעמים לא קיבלנו תשובות. פשוט התעלמו. 27 מסמכים, 5.5 קיבלנו. עוד שאלה. להגיע או לא להגיע, זאת השאלה.

חיים שאבי: כנרת, דיברו עליך. הפסדת.

כנרת אלישע כהן: כן, אבל אתה גם ציינת שאבא שלי היה, גסס, ובגלל זה לא הייתי? אולי מישהו שכח לציין את זה. שלושה חודשים שהייתי מרותקת לבית חולים.

מאיר חלוואני: מאחלים לו בריאות.

כנרת אלישע כהן: אני מאוד שמחה שאתם מאחלים לו בריאות.

נוה גור: אני קודם כל לא בציניות, חלילה, באמת, גם אמרתי לך את זה בישיבה, מאחל בריאות תמיד לכולם פה, אחד. שתיים, לא פירטתי מי נמצא ומי לא מכיוון שאינני יודע מעולם מי מגיע מי לא אבל אמרת את שאמרת ואני חושב שזה חשוב. אני מקווה שבזמן הזה אלף, אביך מרגיש טוב יותר,

כנרת אלישע כהן: נציגים של הפוליטיקה. עד לאיפה הולכים.

נוה גור: אני מקווה שאביך מרגיש טוב ואני מבקש לא לנגן על המיתר, לא לפרוט על המיתרים הלא נכונים.

כנרת אלישע כהן: אף אחד לא פורט על שום מיתרים אבל כשאתה מציין תציין עובדות, בבקשה.

נוה גור: אז העובדה ש,

כנרת אלישע כהן: אתה תמיד יש לך מין נוהג כזה, חלק מהעובדות להשמיט בדרך. אז בבקשה. אם בחרת לציין, תציין שגם אישית פנו אלי כל הזמן כי ידעו שאני בבית חולים. ובזה סיימתי את הדיון.

נוה גור: קודם כל זכותו של כל חבר מועצה להגיב על כל הדברים שאני אומר פה, בשמחה רבה, אחד. שתיים, כנרת, אמרתי אני מאחל בריאות, ושלוש, אני משער שבמהלך התקופה הזאת היו מקומות שבהם, כפי שאמרת גם בישיבה, כן נכחת בישיבות.

כנרת אלישע כהן: ממש לא.

נוה גור: או קיי, מאה אחוז. אז אני לא נכנס לנושא הזה, אני מתקדם הלאה.

חיים שאבי: רק שנבין. זה ה...

נוה גור: אני מתקדם הלאה. כפי שאמרתי, ועדת הביקורת, ועדת הביקורת מזמנת אליה את אותו גורם מבוקר לדיון. אנחנו השנה, אני לא אכנס למה שהיה בשנה שעברה כי הנה, בשנה שעברה גיליתי שאת ועדת הביקורת וכיצד הדברים עובדים אבל זה קרה גם בשנה שעברה. השנה ביקשנו לזמן לדיון שלושה גורמים שלא הגיעו לדיון. קודם כל, אני רואה את זה כדבר חמור מאוד. אחד, כי אני חושב שאם אני כעובד עושה עבודה טובה, אני אגיע לוועדת הביקורת בגאון ואשתף את ועדת הביקורת בעבודה הטובה שאני עושה. דבר שני, אני חושב שאם אני לא עושה עבודה טובה, חובתי לבוא לוועדת הביקורת ולשקף בפניה את הטעויות וכיצד אני מטפל בהן כי החובה של אותו מבוקר היא לא כלפי ולא כלפי חברי המועצה אלא כלפי הציבור, בראש ובראשונה. ושלוש, אני חושב שאם ראש עיר או כל אחד מאיתנו מאפשר את אי הגעה של גורם מבוקר זה או אחר אנחנו נמצאים במדרון חלקלק ומסוכן שמאפשר לאנשים לא לתת דין וחשבון. עכשיו, מי שמחליט מה הוא הנושא המבוקר זה לא הוועדה. הוועדה, אגב, יכולה להמליץ למבקר אבל המבקר הוא זה שמחליט מה הוא מבקר מדי שנה, ואם הוא החליט לבקר את היול"א ואם הוא החליט לבקר את גני הילדים, זאת החלטה שלו. הוא עשה את זה על פי דין. מותר לו. ואם הוא החליט שכך, אנחנו כחברי ועדה חושבים שראוי לשמוע את הפונקציה המרכזית ביותר באותו נושא כדי שנוכל לאחר מכן לקבל החלטות והמלצות. אז אני רוצה לציין פה שני דברים שאני רואה אותם בחומרה. אני מנהל על זה היום, בימים אלה, מהלכים הכי גדולים שאני יכול כדי להביא אותם לוועדת הביקורת, לא בגלל שיש לי פה משהו אישי אלא כי אני חושב שזה לנו כחברי מועצה וכחברי ועדה הדבר הזה הוא חשוב. היו 3 גננות שזומנו להגיע

לדיון בקשר לוועדת הביקורת באותם שלושה גנים. הן סירבו להגיע. קיבלתי מכתב ממשרד החינוך, מעורכת הדין מטעמם שאומר שלא ניתן לזמן אותן. קודם כל לא שמעתי אותן, את אותו מכתב אומר למבקר אתה לא יכול לבקר את הגנות האלה. דבר שני, קולו של ראש העירייה או מי מטעמו לא נשמע. לא שמעתי את ראש העירייה אומר למשרד החינוך אני מבקש שתאשרו את זה. חשוב לי שהגנות יציגו מה קורה אצלן בגן. אותה עורכת דין קיבלה את תשובתי, הכול מצוי לכם כאן. אני חושב שהדבר הזה חמור, אני חושב שכשמדובר בילדים שלנו זה עוד יותר חמור ואני חושב שהדבר הזה לא ייעשה ואני אעשה כל מה שאפשר כדי להביא את אותן 3 גנות לדיון בפני ועדת הביקורת. קיבלנו המלצות, למרות שהן לא נכחו. אחד. שתיים, חשוב לי לציין, כדי שלא נאמר שנאמרה פה חצי אמת. באותו דיון כן ישבה מנהלת אגף החינוך הגברת יפה עזרא ומנהלת מחלקת גנים גלילה שמש. ישבו בדיון הזה ולמרות שהן ישבו אני בחרתי מתוך חשיבה שנכון לפעמים, אתם יודעים, יש פה אנשים שהיו מפקדים בצבא. לפעמים אתה למעלה בתור תפקיד בכיר אומר, שואל את הקצין למטה הכול בסדר? הוא אמר הכול בסדר. החיילים אכלו טוב, ישנו וכן הלאה, ואז כשאתה הולך לחייל למטה פתאום אתה מגלה שהוא לא ישן טוב ולא אכל ולא קיבל את כל מה שהמפקד שלו אמר. לפעמים צריך לצלול למטה כדי לשמוע את הדברים כלפי מעלה. אז 3 גנות לא הגיעו. עכשיו בואו נדבר על מנכ"לית חברת מוסדות. נטען כנגדי בעיתונות שאני יוצא נגדה באופן אישי. אני רוצה לומר לכם שאני לא מכיר אותה. פגשתי אותה בדיון לפני כשנה, מעבר לזה לא פגשתי אותה. פגשתי אותה גם השנה בדיון, תיכף תראו כמה קשה היה להביא אותה. פגשתי אותה בדיון אחרי שנדחה ונדחה. בסוף הגיע הדיון שאליו היא יכלה להגיע. אנחנו יושבים בישיבת הוועדה, אמורים להתחיל בנושא היול"א והנה כי כן, אני מאמין לכל מילה אגב, שלא ישתמע פה איזה ציניות, נתבשרנו שהיא לא ידעה שמשרדי המבקר הועתקו למקומם החדש ולכן הדיון ביול"א התחיל רק בשעה שבע וחצי לערך. אני לא מדייק, אולי שתי דקות פספסתי. בשעה שמונה חברי הוועדה היו צריכים כבר ללכת. גם מבקר העירייה, יש פה פרוטוקולים, גם מנהלת אגף החינוך, יש פה פרוטוקולים, גם מנכ"לית חברת מוסדות בעצמה, יש פה פרוטוקולים, אומרת זה נושא חשוב. אנחנו נשקיע בו דיון נפרד, לא נספיק בחצי שעה. והרי ברור שאי אפשר להשקיע באחד הנושאים הכי חשובים חצי שעה. אז זומנה מנכ"לית חברת מוסדות לדיון

השני הזה, והנה כי כן יושב ראש חברת מוסדות משה חנוכה מוציא מייל, היא לא תגיע, אתה משתלח בה, אתה מחפש אותה. אני רוצה לומר לכם שאני חושב שזה חמור וכשם שדיברתי על 3 אותן גננות כך מנכ"לית חברת מוסדות, על אחת כמה וכמה, אני אעשה כל מה שניתן, גם אם נצטרך להגיע למקומות רחוקים, כמובן כולם חוקיים, כדי להביא אותה בפני ועדת הביקורת. יכול להיות שנשמע שהכול בסדר. הלוואי.

יגאל שמעון: אתה עדיין בפרוצדורה?

נוה גור: אני לא בפרוצדורה, אני בדברים מהותיים.

יגאל שמעון: אולי תעבור כבר,

נוה גור: אני רוצה לדבר עכשיו על המלצות חברי הוועדה, מי נתן ומי קיבל. אפרופו ועדת ביקורת. אם רוצים להתייחס לדו"ח המבקר בצורה רצינית בואו נהיה רציניים. והנה, עוד שקף שאני חושב שיהיה לכם מעניין לקבל. לקחתי את כל ששת הנושאים ובחנתי מי מבין חברי הוועדה המליץ המלצות. אמרתי בראשית הדברים שלי שיכול חבר מועצה לבוא להגיד אני מקבל את כל המלצות המבקר. מצוין. אבל לא יכול להיות, בעיני, שתהיה סיטואציה שבה יש שישה נושאים, חלקם גדולים ומשמעותיים, חלקם קטנים, ואין לאף חבר מועצה מהאופוזיציה, למשל, שום המלצה. אין לו המלצה.

משה חנוכה: מהאופוזיציה?

נוה גור: מהקואליציה, סליחה. אין לו שום המלצה. עכשיו תראו את הנושאים שעלו.

חיים שאבי: בוא, בוא נסכם ככה. בוא נקבל את כל ההמלצות של מבקר העירייה פה אחד, איך זה?

נוה גור: אני רוצה לדבר על אותן המלצות, מי נתן ומי קיבל. אז שימו לב,

חיים שאבי: נוה, נוה.

נוה גור: סליחה, אני מבקש לא להפריע לי.

חיים שאבי: אבל בוא נעשה ככה. בוא נקבל את כל המלצות מבקר העירייה.

נוה גור: התשובה היא לא תודה.

חיים שאבי: אה, לא תודה?

נוה גור: כן. עכשיו אני רוצה,

חיים שאבי: בגלל זה אף אחד לא,

נוה גור: 6 נושאים,

חיים שאבי: לא תודה.

נוה גור: עדי בר מוחה המליצה 6, 6 המלצות במהלך אותם נושאים. כל יתר חברי הוועדה לא המליצו ולו המלצה אחת ואני כיושב ראש הוועדה המלצתי 10, 23 המלצות. מתוך 29 המלצות שניתנו על ידי חברי הוועדה, כולן על ידי האופוזיציה, אף לא אחת מהקואליציה, גם אם חושבים שאין להם מה לומר בנושאים האלו, אחת התקבלה גם על ידי חברי האופוזיציה באיזשהו נושא שולי ו-8 התקבלו בשל שוויון. מה קורה? יש תקנון לוועדה הזאת. אגב, זה קצת אבסורד שלנו כחברי ועדת ביקורת יש מיעוט, אנחנו אמורים לבקר את העירייה אבל יש רוב לקואליציה, אבל זה נתמודד פעם מול הכנסת, נעבוד על זה. אבל אני אומר, מתוך אותם 29 המלצות, 0 על ידי הקואליציה, 0 על ידי הקואליציה, אחת בלבד התקבלה ו-8 התקבלו באותה סיטואציה שהיו שניים מול שניים ואז לי כיושב ראש הוועדה יש קול נוסף שאפשר להחשיב אותו. אגב, כל אותן 8 החלטות כולן עסקו ב"ול"א. זאת אומרת,

יגאל שמעון: רק הערה,

נוה גור: כן.

יגאל שמעון: ברשותך. כל ה-8 הצבעות השוויון התקבלו שלא כדין.

נוה גור: או קיי, אני אשמח לשמוע.

יגאל שמעון: אני אסביר לך אחר כך.

נוה גור: אני אשמח לשמוע.

יגאל שמעון: אני רק אומר את זה,

נוה גור: אני אשמח לשמוע, בשמחה רבה, אם משהו לא על פי דין נתקן אותו. אני לא יודע דבר כזה, אני גם ישבתי בנוכחות המבקר,

יגאל שמעון: אני אסביר לך את זה.

נוה גור: והמבקר ישב לצידי ואני מכיר את התקנון,

יגאל שמעון: גם אני הכנתי לך מצגת ואני אסביר לך.

נוה גור: אני מקווה שתקרין אותה, אני אשמח. או קיי. אני רק רוצה עוד לציין משהו אחד, אפרופו נושא המוכנות לשעת חירום. בכל הנושא של מוכנות לשעת חירום אף לא אחד מחברי הוועדה המליץ המלצה מסיבה מאוד פשוטה, שלא הרגשנו שעם המידע שקיבלנו בישיבה וגם לאחר כיוון שלא קיבלנו, לא יכולנו להמליץ שום דבר. לא נותר לנו אלא לקבל את המלצותיו של מבקר העירייה בלבד ולא להמליץ המלצות. עכשיו אני רוצה לתאר בפניכם, לקחת את היול"א כמקרה בוחן ולהראות לכם מה חווה

יושב ראש ועדת הביקורת בהוד השרון, אני לא יודע איך קורה בערים אחרות, אבל תראו כמה קשה אני עובד ולא שוב, זה לא חלילה מהמקום של כמה אני עובד אלא תראו באיזה רצינות או חוסר רצינות מתייחסת עיריית הוד השרון לדו"ח המבקר. ב-32 ליוני מודיעה המנכ"לית, באותו יום של הדיון, מנכ"לית חברת מוסדות מודיעה על אי הגעתה. אגב, מה שאתם רואים פה זה רק תמצות לתושבים ולכם כי היה הרבה מעבר לזה יש התכתבות באמצע. ב-23 באוגוסט אחרי שכבר תיאמנו ישיבה וכולה אושרה מודיעה המנכ"לית שהיא מבקשת לשנות שוב פעם את הישיבה הזאת. ב-8 בספטמבר, אחרי שכבר קיימנו מועד חדש לבקשתה, מנהלת מחלקת הגנים מודיעה שהיא לא מגיעה. ב-15 בספטמבר מתחיל הדיון שסוף סוף חיכינו לו 3 חודשים כמעט, מנכ"לית, המנכ"לית של חברת מוסדות מגיעה באיחור, כפי שאמרתי, ואז נותר לנו חצי שעה ואנחנו קובעים דיון המשך. ואז אנחנו קובעים דיון המשך וב-28 לאוגוסט, ב-28 לאוגוסט יש הודעה של יושב ראש הדירקטוריון מר משה חנוכה מודיע לי, הוא מודיע לי שמנכ"לית חברת מוסדות לא מגיעה יותר לדיונים נוספים. כנראה שהחצי שעה הזאת הספיקה לו. מי שהיה יושב בחצי שעה הזאת היה מרים גבות ושואל מה קורה פה. כי כל מי שישב ודיבר שם במשך החצי שעה רק החמיא לעבודה הטובה שנעשית בעיריית הוד השרון בנושא היול"א. הייתי שמח להושיב איתנו כמה הורים באותו דיון. ואני פונה ליועץ המשפטי ושואל אותו האם אין ניגוד עניינים לחבר הוועדה משה חנוכה האם הוא יכול לשבת באותו דיון ולא מקבל תשובה. לא מקבל תשובה. שואל את מבקר העירייה האם ניתן שהוא יישב פה, לדעתו אין בעיה. אמרתי משום כך הוא נשאר, אין שום בעיה. ב-10.10 מתקיימת ישיבה של הוועדה שאמורה לעסוק אך ורק ביול"א. אני מקבל הודעות ממזכירות, אני מקבל היא לא תגיע, כן תגיע. אני אמרתי חברים, כל זמן שאני לא מקבל הודעה מהמנכ"לית שלא מתקיים דיון, שהיא לא מגיעה, אנחנו מקיימים דיון. אני לא יודע שהיא לא באה. וב-10.10 אנחנו מקיימים דיון, רוצים לקיים דיון בנושא היול"א. להשקיע בנושא החשוב הזה ולא מגיעה מנכ"לית חברת מוסדות, יושבת חברת המועצה בר מוחה, יושב חבר המועצה כוכבי, יושב אנוכי יושב המבקר יושב יושבים גם חלק מעובדי העירייה והדיון הזה מבוטל על ידי מכיוון שאני לא חושב שראוי שננהל דיון בנושא כל כך חשוב על ידי מי שחשוב שישב בו, המנכ"לית שהיא הגורם החשוב ביותר. עכשיו תראו. בדו"ח מבקר, בהתייחסות של הנהלת העירייה

כותבת המנכ"לית, אתם תוכלו לקרוא תיכף, היא תדבר על כך, שהעירייה איננה אחראית לכל מה שנושא, לכל מה שקשור לחברת הצהרונים לחברת מוסדות. כיוון שכך, אני תיכף אקריא, אין שום בעיה. כיוון שכך הרי שיש לנו אחת משתי אפשרויות. אם העירייה היא זו שאחראית אזי יכול להיות שצריך להזמין את המנכ"לית, יכול להיות שהיה צריך להזמין גורמים מסוימים. אם חברת מוסדות היא אחראית, אגב, גם מבקר העירייה חנה טוען שחייבים להעביר את זה לאחראיות העירייה, במילותיו שלו, כמובן. שהעירייה אינה רואה אותה כאחראית. זאת אומרת, אני מזמין את המנכ"לית רק מסיבה אחת. אני לא מחפש משהו אישי, אין לי שום דבר אישי. אני רוצה לשמוע אותה, כמו כל חבר אחר. אבל היא לא מגיעה ב-10.10 ואז אנחנו בעצם רק ב-30.10 אחרי פניות נוספות שלי במשך כל התקופה הזאת ליועץ המשפטי שהיה בחופשה ולא מגיע, מקבל הודעה שאכן יש פה ניגוד עניינים וחבר המועצה משה חנוכה לא יכול לשבת בדיונים בנושא הזה אבל too late, אנחנו כבר אחרי הדיון בנושא היול"א שלא התקיים, למעשה, לעולם. אפשר להעביר, זה לא. אבל אני רוצה בכל זאת לסיים בטעם של אופטימיות, אנחנו כבר נסיים ואז נעבור להמלצות של המבקר. אני רוצה לספר לכם מה קרה בדיון הסופי שלנו. אנחנו עומדים לסיים ואז חבר המועצה משה חנוכה שחשוב לו לא להיות כאן כרגע אומר תראו, אנחנו עיר ירוקה.

יגאל הררי: זה הצעה?

נוה גור: הצעה.

יגאל הררי: אמרת שלא הייתה אף הצעה של הקואליציה.

נוה גור: רגע, תרשה לי. אמרתי שבקשר לדו"ח המבקר, לא בנושאים אחרים. ובוא נתקדם. יושב חבר המועצה משה חנוכה ואומר כך. אנחנו רוצים לחסוך בניירת ואנחנו עיר ירוקה ובואו נשמור על הערכים שלנו כעיר ירוקה ואני מבקש שאותם ספרים שנשלחים לחברי המועצה של 300, 400 עמודים, מעתה נעביר אותם בדיסקונקי כמו שבחלק מהרשויות עושים את זה. חבר המועצה אופיר טוויל לא היה כבר בסוף הדיון הזה, נותרנו 4 חברי ועדה ובאורח פלא כל ארבעת חברי הוועדה המליצו לקבל, הסכימו לקבל את המלצתו של חבר המועצה מתוקף אותה הבנה שהדפים הללו זה כבר לא שנת 2016 ויש רוב. הנה ערכים לחברי המועצה משה חנוכה וכנרת כהן שאינם נוכחים פה עכשיו. דקה לאחר מכן, אנחנו עומדים לסיים, אני אומר לאור המלצתו

של חבר המועצה משה חנוכה, אני רוצה להמליץ המלצה נוסף שהדו"ח של יושב ראש ועדת הביקורת יוצג במצגת כי נראה לי שחבל על כל הדפים האלה. תראו מה קורה אחרי שתי דקות. איך נעלמו בהינף יד כל הערכים הירוקים של חברי המועצה ובאותו רגע נותרנו רק אני ועדי בר מוחה בעד ההצעה הזאת ושני חברי המועצה שדקה קודם לכן אומרים אנחנו בעד עיר ירוקה ולחסוך בדפים מצביעים נגד ההצעה הזאת. קודם כל אני חושב שוב, שזה לבושתנו. הציבור פה איננו מטומטם, אחד. שתיים, צר לי אבל על פי התקנון של, התקנון של הוועדה הזו היינו שניים מול שניים, אני יושב ראש, ולכן ההצעה הזאת התקבלה בדעת רוב. אני רוצה לספר לכם על משהו חדש שהולך לקרות מהיום ואילך. אני פניתי ליושב ראש ועדת הביקורת, סליחה, למבקר העירייה כיושב ראש ועדת הביקורת. אני פניתי גם ליועץ המשפטי. אני בחנתי את החוק. לא מצאתי בשום מקום איסור על פרסום כל הדברים הללו שקשורים לוועדת הביקורת לציבור. אני לפני כשנה ביקשתי להעלות את כל הפרוטוקולים ואת כל ההקלטות של כל הישיבות הללו באתר האינטרנט העירוני. אני חושב שהמידע הזה, כמו כל ועדה אחרת, אגב, כמו כל ועדה אחרת, צריך להיות מפורסם לציבור. אנחנו שליחי ציבור וראוי שיראו מה אנחנו עושים ומה אנחנו לא עושים, ולצדדי בוועדת השקיפות הנושא הזה לא מקודם ולצדדי הדבר הזה לא מקודם בשום ועדה אחרת למעט בוועדות שבהן אני כיושב ראש מקפיד עליהן כמו בוועדה נוספת ולכן החל מהיום יועלו בפני הציבור, ללא העירייה, אני אגיע לציבור בדרך שאני יכול להגיע במדיה שקיימת היום ויוצגו כל הדברים. אחד, תוצג גם המצגת הזאת. זה מין תקציר מנהלים ככה בגדול. שתיים, יוצגו כל הפרוטוקולים, שיקראו את הדברים. לצדדי יש פה ושם גם ליקויים בפרוטוקולים אבל קטונו בשביל לעסוק באות זו או אחרת. שלוש, גם ההקלטות יהיו זמינות לציבור כדי שיוכלו לשמוע את הדברים וכל הסיכום הזה שאתם רואים פה כולו מפורסם לציבור כדי שהוא יוכל לקרוא להנאתו את הדברים. יושב פה בישיבה הזאת לפחות בן אדם אחד שאני בטוח שהוא יקרא את הכול אבל, אני לא יודע מה ירצה לעשות עם זה הציבור. כאן שקופים, זה מבחינתי אמירה חשובה. זה השקף המסכם שאומר תודה על ההקשבה על החלק הראשון של הדיון, ועכשיו ברשותכם אני רוצה לעבור ל,

מאיר חלואני: אני יכול להנמיך?

נוה גור: תודה רבה, היית מעולה.

מאיר חלוואני: אני סגן יושב ראש הוועדה.

נוה גור: אני רוצה, ברשותכם, לעבור לדפים עכשיו, לשקף את, לעבור על נושא ונושא ובכל נושא ונושא לדבר על המלצות, על הליקויים של המבקר ועל המלצות המבקר לאחר מכן ואחר כך על המלצות הוועדה. אנחנו מתחילים בנושא הראשון, ליקויים בניהול נכסי העירייה והכנסות הנובעות מהם. ב-5 ביולי התקיימה ישיבת הוועדה בנושא הזה. זומנה לישיבה הזאת הגברת איילת לרר, מנהלת מחלקת נכסים בעירייה. לפני שאני צולל לדברים אני עוד חייב לומר, בהיכרותי הדלה אבל אני חושב שגם מבקר העירייה רשם, אני לא חושב, אני יודע שמבקר העירייה רשם את זה גם בדו"ח המבקר שלו וגם מתוך הדברים שלמדה הוועדה, נעשית עבודה רבה במחלקה הזאת ואי, ברכות על העשייה הזאת, בית, אני חושב שהיא עושה את זה עם מעט כוח אדם. נתייחס לזה עוד מעט בהמלצות הוועדה, אני חושב שראוי לטפל בנושא הזה כדי שאפשר יהיה לטפל בו בבעיה שכבר שנים קיימת ועל כך אני רוצה לברך. לא אחזור בכל דיון ודיון מי נכח ומי לא אלא נעבור ישר לליקויים. הליקוי הראשון, הבעיה המרכזית בדו"ח היא שמחלקת הנכסים איננה מטפלת בכל ההסכמים ובכל הפעילויות המנהלתיות והאחרות הנוגעות לנכסי העירייה. המשמעות היא, למי שרוצה להבין את הדבר הזה, זה שיש נכסים שאינם נמצאים תחת אחריות המחלקה הזאת ושבעצם נמצאים מתחת לגופים אחרים ויש לזה השלכות פחות טובות. אחד, ישנם פערים בתחומי האחריות של המחלקה ובממשקים עם יחידות אחרות. נדרשת בחינה ארגונית והגדרה מקצועית אובייקטיבית של תחומי האחריות והממשקים לרבות הגדרות תפקידים ועיסוקים. רק ל-14 מבנים מתוך 89, דהיינו 16 אחוז ממבני הציבור בשימוש גופים שאינם מהעירייה, יש הסכמים ברי תוקף. לא מעדכנים במועד ובזמן אמת את הסכמי הפינויים ואת פרטי המשתמשים והשימושים בנכסי העירייה, אין נוהל לעדכונים כאלה. פינויים של שטחים ציבוריים ופרויקטים של תשתית ציבורית, תחילת התהליך מותנה במינוי קבלן מבצע לפרויקט. התניה זו הינה בעייתית, לדעת הביקורת, משום שהדבר מסכן את העמידה בלוי"ז של הפרויקט. יש פה מחלוקת באיזה דרך נכון לעשות את זה וזה בסדר שתהיה מחלוקת. יש גישות כאלה וגישות אחרות. עדכון ספר הנכסים איננו כולל הסכמי פינויים, פרטי משתמשים ושימושים המתעדכנים ומשתנים במבני ציבור. מתעדכנים רק אחת לשנה ולא בסמוך לשינוי. גם אין נוהל עבודה מחייב לעדכון זה. כמו כן, נדרשת, לדעת

הביקורת, לבצע בחינת סיכונים לסדרי והליכי הגיבוי של ספר הנכסים. אין כיום במחלקה נוהל עבודה כתוב ומחייב להשכרה ולשכירת נכסים. בבדיקה מדגמית של שני הסכמי השכרה של נכסי העירייה, שירותי בריאות כללית ומכללת שערי משפט נתגלו ליקויים רבים ומהותיים בהסכמים ובישומם לרבות פערים במיצוי דמי השכירות ותשלום פיגורים. למסקנת הביקורת אין למחלקת הנכסים בקרה על ניהול הכספי של הסכמי השכרת הנכסים. הבקרה של הגזברות אינה מספקת ויש צורך בבקרה גם של מחלקת נכסים. למחלקה אין נוהל עירוני פנימי לנושא הקצאת מקרקעין ללא תמורה. המחלקה איננה מיישמת ואיננה אוכפת ביצוע פיקוח על המקרקעין שהעירייה הקצתה ללא תמורה, כמתחייב מנוהל משרד הפנים. רק בשנת 2014 החלו בפיקוח כזה וגם זאת רק לאחר, לחלק מהנכסים. למחלקה תוכנית עבודה דו שנתית, בתוכנית חסרה התייחסות לנושאים חשובים. חסרות תוכניות תקופתיות בנוסף לתוכנית הדו-שנתית וכן אין קישור לתוכנית העבודה ולדו"ח הביצוע. למחלקה סיכום שנתי. חסר בסיכום קישור והתייחסות לתוכנית העבודה. בנוהלי העבודה הקיימים יש פגמים וליקויים. חסרים למחלקה לפחות 4 נוהלים חשובים כמו השכרת נכסי העירייה, הקצאת מקרקעין ללא תמורה, ניהול עדכון ספר הנכסים ופיקוח על הנכסים. הגברת לרר נתבקשה להעביר לוועדה 4 מסמכים. מסמך שהוכן על ידי יועץ ארגוני לגבי מבנה המחלקה הרצוי, אם יש כזה או אין. ביקשנו לברר ולהמציא אחד כזה. מסמך שבו היא תציג את פירוט המבנה הרצוי שלדעתה כך נכון לנהל את המחלקה ובכלל את כל הנושא של ניהול הנכסים בעירייה על פי תפיסתה. את כל הנתונים הקיימים במערכת של המחלקה לגבי כלל הנכסים בעיר ואת שני ההסכמים הגדולים שנחתמו בין העירייה לבין שערי משפט וכן בין העירייה לקופת חולים כללית. כאמור, קיבלנו רק חלק מהמסמכים הללו. אני לא אקרא את כל הדברים כאן. אני אקריא את סיכום והמלצות מבקר העירייה. הביקורת מזהה פערים בתחומי האחריות של המחלקה ובממשקים עם יחידות אחרות נדרשת בחינה ארגונית והגדרה מבוססת, מקצועית, אובייקטיבית של תחומי האחריות והממשקים, לרבות הגדרות תפקידים ועיסוקים ומתן פתרונות להתאמת תשומות העבודה לצרכים. לרוב מבני הציבור בספר הנכסים של העירייה לא מצוין השטח במטרים רבועים. הביקורת רואה בכך ליקוי מהותי. רק ל-14 מבנים מתוך 89, דיברתי על זה קודם, אני לא אקריא שוב. לא מעדכנים במועד ובזמן אמיתי על

הסכמי הפיננסיים ואין נוהל עדכונים כזה. יש במחלקה 3 נוהלים בנושא הקניית זכויות לעירייה על שטחים ציבוריים ופינויים. לנהלים אלו ליקויים ופגמים מהותיים. פינויים של שטחים ציבוריים בפרויקטים של תשתית ציבורית, התחלת התהליך מותנה במינוי קבלן מבצע לפרויקט. התניה זו הינה בעייתית לתפיסת הביקורת. עדכון ספר הנכסים מבוצע באופן שוטף על ידי חברת בר טכנולוגיות. העדכון בספר הנכסים איננו כולל הסכמי פינויים, פרטי משתמשים ושימושים המתעדכנים ומשתנים במבני הציבור מתעדכנים רק אחת לשנה ולא בסמוך לשינוי. גם אין נוהל עבודה מחייב לעדכון זה. הביקורת רואה בכך ליקוי מהותי. כמו כן נדרשת, לדעת הביקורת,

יגאל שמעון: אבל את זה קראנו, נוה.

נוה גור: אני מקריא,

משה חנוכה: מה ההמלצות.

יגאל שמעון: אני רוצה שתתייחס להמלצות של,

משה חנוכה: מה ההמלצות? אנחנו קראנו את הדו"ח, כולנו.

יגאל שמעון: אתה מקריא את מה שאנחנו יודעים.

משה חנוכה: מה ההמלצות?

יגאל שמעון: תעבור להמלצות. כל סעיף מה המלצות הוועדה?

מאיר חלוואני: אה, הספקת לקרוא? כי שלחת מייל שאתה לא,

משה חנוכה: את הדו"ח קיבלנו לפני 8 חודשים, מאיר.

יגאל שמעון: המלצות.

משה חנוכה: המלצות. מה אתה ממליץ.

נוה גור: משה, תודה. לאחר כל מה שאמרתי יש פה נושאים שכבר קראתי קודם, אני לא אחזור. אני אוסיף רק על מה שלא נקרא. המלצות המבקר. אחרי כל מה שהקראתי, לפעול במהירות ובנחרצות לתיקון כל הליקויים, הפערים והתופעות הבלתי רצויות כמפורט בדו"ח הביקורת. לפעול בהתאם לביצוע בחינה ארגונית תהליכית למחלקה, לרבות תוכנית שיפורים ויישומה. כל ההמלצות הללו נתקבלו על ידי כל חברי הוועדה. מעבר להמלצות הללו המליצו חברי הוועדה מספר המלצות נוספות. אחד, שעיריית הוד השרון תבחן ותלמד מבנים ארגוניים של מחלקות נכסים ברשויות אחרות, של מחלקת נכסים וללמוד מהם. כל ההמלצה כולה זה ללכת ללמוד ממקומות אחרים.

מאיר חלוואני: זה תמיד טוב. ללמוד,

נוה גור: לצערי,

חנה גולן: לכל עירייה ... ללמוד אצלנו.

נוה גור: לצערי, גבירתי המנכ"לית,

יגאל שמעון: תתייחס למה שהוחלט.

נוה גור: בסוף הדברים,

משה חנוכה: אבל ההמלצה הזאת נדחתה, נוה.

יגאל שמעון: נוה, תתייחס למה שהומלץ. אתה לא יכול, בבקשה.

נוה גור: אני מבקש לא להפריע. אני יכול להקריא את כל ההמלצות ואתם אחרי זה תתייחסו לכל

דבר.

משה חנוכה: אבל זה לא הומלץ על ידי הוועדה, בוא.

יגאל שמעון: תתייחס ל,

דובר: היינו בסרט הזה שנה שעברה.

נוה גור: סליחה שנייה. בואו נעשה סדר. בואו נעשה סדר. כאשר אנחנו יושבים פה ולמשל מקבלים

פרוטוקול של ועדת כספים, מגישים מה ועדת הכספים דנה בו, מי היה בעד ומי היה

נגד. אתם מציגים. אני עכשיו מציג מה היו ההמלצות, מי היה בעד ומי היה נגד. אז

נא לא להפריע לי.

יגאל הררי: לא, לא, אתה טועה.

נוה גור: עיריית הוד השרון תבחן ותלמד,

יגאל הררי: אתה צריך להגיד מה הוועדה החליטה.

נוה גור: עיריית הוד השרון,

יגאל הררי: לא, לא מה שאתה רוצה.

יגאל שמעון: אתה חייב להקריא את המלצות הוועדה, נוה. אתה לא יכול לחזור על ישיבת ועדה.

משה חנוכה: בא לי לחזור לתקופה שמאיר היה מצגת.

יגאל שמעון: ועדת הביקורת,

נוה גור: תודה רבה על ההמלצות שלכם. אני מנהל היום את הדיון בנושא הזה.

יגאל שמעון: לא, אתה לא מנהל.

נוה גור: זה דיון מיוחד שאני מנהל ובבקשה לא להפריע לי.

יגאל שמעון: אתה כנראה שאתה התבלבלת.

נוה גור: מאה אחוז.

יגאל שמעון: התפקיד שלך,

נוה גור: עיריית הוד השרון,

יגאל שמעון: התפקיד שלך, נוה, להקריא את המלצות,

נוה גור: אם תוכל להראות לי איפה התפקיד שלי אני אשמח. עיריית הוד השרון תבחן ותלמד

מבנים ארגוניים של מחלקות נכסים ברשויות אחרות של מחלקת נכסים וללמוד

מהם. ההמלצה הזו לא התקבלה. מחלקת הנכסים תבצע עבודה מעמיקה ותמליץ על

שינויים.

יגאל הררי: או, ככה תגיד.

נוה גור: ככל שידרשו במבנה הארגוני הדרוש למחלקה זו. המלצה זו לא התקבלה.

משה חנוכה: אבל נוה, חבל על הזמן של כולנו. בוא, בוא נייעל את הדיון.

נוה גור: כל ניהול נכסים,

משה חנוכה: אנחנו מציעים ש,

נוה גור: כל ניהול הנכסים,

משה חנוכה: שמירה על הזמן של הציבור,

נוה גור: כל ניהול הנכסים,

משה חנוכה: ושל נבחרי הציבור. לא, זה מוגזם, יגאל. בוא תנהל את הישיבה, תעשה לנו טובה.

נוה גור: יאוגד ב,

משה חנוכה: אין לנו עניין עם נוה אבל,

נוה גור: יגאל, יגאל,

אביאל אברמוביץ: יגאל, זה אי אפשר ככה כשמישהו מקריא,

משה חנוכה: אי אפשר ככה.

(מדברים יחד)

נוה גור: אם יש איזושהי בעיה עם ה,

אביאל אברמוביץ: לא, תסביר. זה לא,

נוה גור: אבידע,

אביאל אברמוביץ: תעצור,

נוה גור: הוא לא עוצר שום ישיבה. חבר המועצה אביאל אברמוביץ, אתה מפריע כרגע לקיומו של

דיון.

אביאל אברמוביץ: אני לא שואל אותך עכשיו.

נוה גור: אתה לא חייב לשאול.

אביאל אברמוביץ: אני לא שואל אותך עכשיו.

נוה גור: אתה היית יושב ראש ועדה, כנראה שכחת.

אביאל אברמוביץ: אבידע, מה, תסביר לי מה הפורמט עכשיו.

נוה גור: בבקשה.

אביאל אברמוביץ: מי מנהל את הישיבה ומה,

יגאל שמעון: נוה,

אביאל אברמוביץ: תקריא מהחוק.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: תסביר מה צריך להיות בישיבה.

אבידע שדה: את הישיבה מנהל יו"ר הישיבה. נוה אמור להקריא,

חיים שאבי: איפה הכללים של הישיבה?

נוה גור: אדוני היועץ המשפטי, יש,

יגאל שמעון: נוה צריך להקריא את המלצות ועדת הביקורת,

נוה גור: זה מה שאני מקריא.

יגאל שמעון: ועדת הביקורת.

אביאל אברמוביץ: או קיי, אז אני רוצה לשמוע אותם, אם לא אני הולך.

נוה גור: אתה יכול ללכת.

אביאל אברמוביץ: לא, אני לא דיברתי איתך.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: אני מודיע מראש, אם זה לא מתנהל כמו שצריך להתנהל ישיבה, זאת לא ...

משה חנוכה: אני אומר לך, זאת לא הגישה של האיש.

אביאל אברמוביץ: אתה לא יכול להטיף לאנשים פה, לתת לנו הסבר מה עושה הוועדה. זה לומדים

בשיעור, אתה יש לך דברים מאוד ברורים. אתה צריך להציג את מה הוועדה

קיבלה או לא קיבלה, בסדר? לפי איזה סדר מסוים. אתה לקחת שעה, עכשיו, ועשית

דברים. ואני ישבתי בשקט, הקשבתי.

נוה גור: עניין אותך?

אביאל אברמוביץ: הקשבתי. לא, לא עניין אותי אבל כיבדנו אותך.

משה חנוכה : כיבדנו אותך.

אביאל אברמוביץ: אבל יש גבולות. אני חושב שצריך לשים גבולות. השיחה היא לא עכשיו על הדברים שאתה רוצה להגיד או לא. זה שאתה תשים את זה באתר ו, אני רוצה לדעת,

לא עכשיו, הבנת?

דובר : אתה צריך להקריא את ההמלצות.

נוה גור : אתה מפריע לי אז אני,

אביאל אברמוביץ : לא, אני לא מפריע לך. אני פונה ליושב ראש, אני רוצה להבין איפה הגבולות של השיחה הזאת ושל הדיון הזה.

נוה גור : זה לא שיחה, זה דיון.

אביאל אברמוביץ : תסביר לי, לפי זה אני אחליט אם אני נשאר או שאני הולך.

נוה גור : בבקשה.

אביאל אברמוביץ : אני לא שומע עכשיו הרצאות באזרחות, הבנת?

יגאל שמעון : אתה צודק. נוה,

אביאל אברמוביץ : תן לי תשובות.

יגאל שמעון : אתה צריך עלפי סעיף ד' להביא לאישור את הסיכומים וההמלצות ועדה, זה הכול. אני אפשרתי לך שעה פרוצדורה כי חשבתי שזה מה שאתה רוצה ושנאשר אחרי זה או לא נאשר.

משה חנוכה : את הדו"ח וההמלצות כולם מכירים גם.

יגאל שמעון : אני מציע דבר כזה. או שתקריא עכשיו ברצף את ההמלצות של הוועדה אני מדבר, ונצביע על פיהן, או שאני אקריא כפי שהובאו אל שולחן המועצה ונצביע כן או לא. ובנוסף לזה ההמלצות שהתקבלו ברוב של 2 לכאורה מול 2 שזה שוויון, הן לא יכולות להיות מאושרת,

נוה גור : אהה,

יגאל שמעון : מאחר שפעלת שלא על פי הנוהל.

נוה גור : אהה.

יגאל שמעון : כן.

נוה גור : כן.

יגאל שמעון : אם היית מבין בנוהל ועל פי פקודת העירייה היית צריך לדעת,

נוה גור : אתה מבקר,

יגאל שמעון: אני לא מבקר, אני רק מלמד. אני רק מסביר לך.

נוה גור: או קיי.

יגאל שמעון: בכדי שתהיה הצבעה,

נוה גור: כן.

יגאל שמעון: או שתרצה לאשר קול נוסף כשזה שוויון כשאתה יושב ראש, על פי מה שאתם כתבתם,

היית צריך לקיים הצבעה נוספת. קראתי את הפרוטוקולים שלך ולצערי לא קיימת

הצבעה נוספת. אז לאור זאת, כל ההצבעות שקבעת ב-2 מול 2 שלא היה רוב, היה

שוויון, והכרזת שהם עברו על פי הנהלים ועל פי פקודת העירייה, הן לא תקפות. אז

אני לא יכול לקבל אותן. אז מה שאני מציע, בוא נקבל,

נוה גור: אני שמעתי את הצעתך, בוא נתקדם.

יגאל שמעון: בוא תקריא רק את ההמלצות,

נוה גור: לא, לא, לא, סליחה, סליחה. שמעתי את דבריך, אני מודה לך,

יגאל שמעון: תודה רבה. אתה רוצה להקריא?

נוה גור: אתה סיימת?

יגאל שמעון: אז בבקשה תקריא. ואם אתה לא תקריא אנחנו,

נוה גור: או קיי,

יגאל שמעון: אני אומר לך עוד פעם.

נוה גור: כן.

יגאל שמעון: אנחנו נקריא,

נוה גור: כן.

יגאל שמעון: נשמע התייחסות,

נוה גור: בבקשה, בבקשה.

יגאל שמעון: אז אני מבקש ממך להקריא את ההמלצות.

נוה גור: אתה רשאי גם ללכת, הכול. עכשיו, לאור הדברים שלך, ולאור שאלתנו המונחית של יושב

ראש ועדת הביקורת בעבר וחבר המועצה אביאל אברמוביץ, אני פונה ליועץ

המשפטי,

יגאל הררי: אתה מזלזל,

נוה גור: אני פונה ליועץ המשפטי,

יגאל הררי: אתה חוצפן.

(מדברים יחד)

נוה גור: אבידע, אבידע. אני מבקש שני דברים. על פי החוק אני צריך להקריא את הסיכומים ואת ההמלצות. אני ברגע זה מקריא את הסיכומים ואת ההמלצות וההמלצות הללו והסיכומים הללו הם חלק מ,

יואב רוזן: לא של המבקר.

נוה גור: מעבודת הוועדה. לא, לא, לא, לא. אתם אל תפרשנו. אם אני עושה משהו שלא על פי דין, אני מבקש לשמוע ממך את הנושא הזה. האם אני לא יכול להקריא את ההמלצות ואת הסיכומים שהועלו בדו"ח הסיכום. תגיד לי אם לא, אני אשתוק. אני אומר אחרי זה שככה ההנחיה שקיבלנו מהיועץ המשפטי. אני רוצה לשמוע את זה ממך לא מאביאל ולא מ,

אבידע שדה: אני יכול להגיד,

נוה גור: בבקשה.

אבידע שדה: שמה אומר הדין,

נוה גור: בבקשה.

אבידע שדה: ופקודת העיריות. פקודת העיריות אומרת שהוועדה תגיש לאישור את סיכומיה למועצה את סיכומיה והצעותיה.

משה חנוכה: תוך כמה זמן?

אבידע שדה: עכשיו, לגבי זה,

משה חנוכה: תוך כמה זמן?

אבידע שדה: לגבי הזמן,

משה חנוכה: 5 חודשים.

אבידע שדה: קודם כל, זה נקבע בסעיף 58 לפקודת העיריות שבדיון מיוחד יכולים חברי המועצה לקבוע את פרק הזמן שיוקדש בדיון המיוחד. אחד. אתם יכולים לקבוע את פרק הזמן שיוקדש. הזמן לדיבור בישיבה בא וקובע שחבר מועצה, אני מקריא, למעט יושב ראש ישיבה ויושב ראש ועדה מדווח בשם הוועדה לא יאריך בדיבור לגבי נושא שעל סדר היום יותר מחמש דקות כשסעיף ב', 34 ב', קובע שבישיבה מיוחדת יהיו חמש דקות, יינתנו עוד חמש דקות,

משה חנוכה: תוך כמה זמן הוועדה צריכה להביא המלצות?

אבידע שדה: כמובן של, שגם כשמדבר או מדוווח יושב ראש ועדה זה צריך להיות סביר ולתת אפשרות גם לשאר חברי המועצה אחר כך להתייחס לדברים, ובוודאי גם ליושב

ראש. לכן אתם יכולים לקבוע את פרק הזמן של הישיבה.

נוה גור: של הדיון המיוחד אנחנו יכולים לקבוע כמה זמן יינתן לו?

אבידע שדה: כמה זמן,

נוה גור: של הדיון, אני מבקש ברחל בתך הקטנה שתסביר לי,

אבידע שדה: אני מקריא לך.

נוה גור: מה מותר לנו ומה אסור לנו.

אבידע שדה: אני מקריא לך.

נוה גור: בבקשה.

אבידע שדה: ישיבות בעניינים המפורטים בסעיף 57 לתקנון זה שבסעיף 57 מצוין שגם דיון בדו"ח המבקר, תקבע המועצה בעצמה את משך הזמן שיוקדש לדיון.

משה חנוכה: בוא נקבע זמן סביר.

נוה גור: זאת אומרת, אתה אומר שעכשיו אנחנו יכולים לקיים דיון שהזמן שלו יקבע על ידי חברי הוועדה.

אבידע שדה: חברי המועצה.

נוה גור: המועצה. המועצה יכולה להחליט כמה זמן יתקיים הדיון הזה.

אבידע שדה: כן.

נוה גור: יופי, אחד מצוין.

אבידע שדה: בעניין מיוחד.

נוה גור: יואב, אני, הכול בסדר. אפשר גם לקבוע דקה, הכול בסדר. אני לא מתרגש, אחד. שתיים, אני רוצה לדעת האם אני מחויב להקריא רק את ההמלצות שנתקבלו או שאני יכול

להקריא את כל ההמלצות של הוועדה וסיכומיה. אני עורך דין כמוך,

אבידע שדה: לא, אני לא יודע להתייחס לזה. אני אמרתי מה שאמרתי.

נוה גור: אז אני יכול בזמן הזה להקריא מה שאני רוצה.

אבידע שדה: אני אמרתי שצריך, הקראתי מה שהקראתי. אני לא יודע להגיד אם אתה מקריא עכשיו רק המלצות,

(מדברים יחד)

נוה גור: מסקנות הוועדה זה המלצות הוועדה וסיכומיה.

משה חנוכה: יש עוד משהו שהיועץ המשפטי לא התייחס אליו,

נוה גור: כן, בבקשה.

משה חנוכה: שהוועדה הייתה צריכה להביא את ההמלצות שלה תוך 5 חודשים.

נוה גור: בבקשה, תדון בזה.

משה חנוכה: שנייה.

נוה גור: כן.

משה חנוכה: מהיום שהמבקר מביא לה את הדו"ח,

נוה גור: נכון.

משה חנוכה: רשום בפירוש, ואם הוועדה לא הביאה תוך 5 חודשים, דהיינו עד חודש אוגוסט, יכול,

נוה גור: זה לא חודש אוגוסט, אל תתבלבל. זה מונח בראשון באפריל,

משה חנוכה: אפשר לשאול את המבקר. תיכף, ואם הוועדה לא מביאה את ההמלצות עד חודש

אוגוסט העירייה יכולה לקבוע להביא את זה לדיון מיוחד עד תחילת החודש הזה, מה

שאנחנו עושים.

נוה גור: הנה.

משה חנוכה: והוועדה הביאה את ההמלצות שלה היום בשעה שלוש וחצי שלחו לנו את הספר עב-

הכרס הזה.

נוה גור: אתה מתבלבל.

משה חנוכה: בסדר, אולי אני מתבלבל.

נוה גור: אתה מתבלבל.

משה חנוכה: בוא נשאל את המבקר.

נוה גור: בבקשה.

משה חנוכה: אם אני מתבלבל או לא מתבלבל.

נוה גור: בבקשה. הנה, יענה לך אם יש בעיה עם הדיון המיוחד שמתקיים עכשיו. להזכירך,

משה חנוכה: לא, הדיון, עם הדיון אין בעיה.

נוה גור: רגע, רגע, רגע.

משה חנוכה: עם המלצות הוועדה יש בעיה.

נוה גור: אה, רגע, רגע, רגע.

יגאל שמעון: טוב, תודה.

נוה גור: רגע, רגע, סליחה.

יגאל שמעון: סליחה, אני רוצה להקציב זמן.

נוה גור: בבקשה.

יגאל שמעון: אני מקציב זמן, סליחה,

נוה גור: רגע, לא, לא.

יגאל שמעון: אני מקציב לך,

נוה גור: אם אנחנו עכשיו מקיימים דיון דקה או לא ואם אני מקריא מה שאני רוצה או לא. אבידע,

אני לא קיבלתי תשובה.

אביאל אברמוביץ: אתה לא יכול להקריא מה שאתה רוצה. אתה יכול להקריא מה שצריך.

יגאל שמעון: אני,

נוה גור: אתה לא מחליט.

אביאל אברמוביץ: לא, אני מחליט את דעתי,

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: לא, תגיד לי אם זה ככה,

נוה גור: אתה יכול לקום, אתה לא מחליט,

אביאל אברמוביץ: מה זו השפה הזו שלך?

נוה גור: מדובר פה בדו"ח חשוב לציבור ואתה יושב פה ומנהל עכשיו רבע שעה דיון,

אביאל אברמוביץ: אתה מפספס,

נוה גור: מה חשוב ומה לא. אתה הבנת מה אתה עושה עכשיו?

אביאל אברמוביץ: חשיבות של הדו"ח, שעה וחצי בזכות כשאף אחד זה לא מעניין אותו מה אתה

חושב ואתה עושה לנו פה הרצאה ושיעורי אזרחות בכיתה י' שזה נחמד אבל, אבל

אתה מפספס את הדו"ח.

נוה גור: תודה רבה.

אביאל אברמוביץ: אני מכבד את האנשים פה, לא רוצה לכבד אותך עכשיו על מה שאתה עשית. אני

מכבד את כולם,

נוה גור: אתה יכול ללכת, אתה לא מכבד,

אביאל אברמוביץ: ולא אתה תאשר לי אם ללכת או לא. לא אתה תאשר. אבל כל האנשים פה ...

הוא רוצה לדבר שעה. אתה יושב ועושה שיעור באזרחות.

נוה גור: אתה רוצה לדבר?

אביאל אברמוביץ: תגיד, זה נראה לך הגיוני?

נוה גור: נראה לי שקיבלת שיעור חשוב מאוד. חשיבותה של ועדת הביקורת בהוד השרון זה נראה לי,

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: אתה אל תלמד אותי על ועדת הביקורת בהוד השרון.

נוה גור: אני אלמד אותך עוד כמה דברים.

אביאל אברמוביץ: נו באמת. אתה תלמד אותי על ועדת הביקורת בהוד השרון ואני אלמד אותך איך מדברים, איך מכבדים אנשים כי זה המקצוע שלי, לכבד אנשים.

יגאל שמעון: נוה, יש לך,

אביאל אברמוביץ: אתה עורך דין וכל הזמן שואל אותו מה? זה בחוק? תגיד לי, לא תגיד לי. מה זה,

שפוי? אתה מבזבז את הזמן של כולם על הדברים החשובים. תראה, הוא רשם שמה

מיליון דברים. אתה לא נותן לדבר אתה עושה שיעור אזרחות. מה, אתה בצופים?

מה, אנחנו בתנועת נוער פה?

משה חנוכה: אל תזלזל בתנועות הנוער.

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: תן לאנשים לדבר על התנועות נוער כי אני רוצה לשמוע את זה. הבנת? תתמקד.

אני מבקש ממך,

נוה גור: אביאל,

יגאל שמעון: טוב, אני מקציב עכשיו, ברשותכם. אני מבקש,

אביאל אברמוביץ: כבוד יושב ראש הוועדה. אני מבקש ממך למקד את הדיון כי מעניין אותי מה

קרה פה.

יגאל שמעון: אז אני,

אביאל אברמוביץ: ולא לשמוע שיעור באזרחות, שמעת?

נוה גור: אגב, אולי תיתן איזו מילה טובה על העבודה שנעשתה, אביאל?

יגאל שמעון: נוה, אני מבקש אותך לסיים, יש לך עוד רבע שעה.

(מדברים יחד)

נוה גור: אדוני היועץ המשפטי. יש לי רבע שעה לישיבה הזאת עכשיו?

אבידע שדה:

יגאל שמעון: תודה. בבקשה.

נוה גור: מה זה תודה? אתה צריך להצביע. אני שואל, מה זה יש יושב ראש? אתה יושב פה וצריך לתת לי תשובה האם עכשיו אני,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אפשר לאשר עוד רבע שעה? אפשר לתת ליושב ראש לסיים?

משה חנוכה: רבע שעה זה זמן סביר.

יגאל שמעון: רבע שעה זה בסדר?

(מדברים יחד)

אביאל אברמוביץ: אני יכול להגיד משהו? שנה שעברה הוא הציג דו"ח שהוועדה לא אישרה אותו. הוא מלמד אותנו איך צריך להישמע ועדה.

משה חנוכה: זו שיטה, אביאל. זו שיטה. שעה שעברה פיברקו המלצות. השנה, זורקים, זורקים,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: נוה, יש לך עד תשע עשרים וחמש. תודה.

אביאל אברמוביץ: בלי לעשות הקדמות. על זה.

מאיר חלוואני: איך יכולות להיות המלצות אם לא העברתם אף המלצה, וגם ביחידית שהעברתם ברכתם? אז מה אתם עושים פה? תגיד, מה אתה שהוא יקרא כשכל ההצעות אתם דחיתם, לא נוכחתם, לא באתם. אני לא מבין.

(מדברים יחד)

משה חנוכה: לעשות שיימינג לחברת מועצה שלא נכחה מסיבות אישיות בוועדה.

יגאל שמעון: רבותי,

אביאל אברמוביץ: זה נראה לך סביר?

מאיר חלוואני: הוא לקח את המילים שלו חזרה.

(מדברים יחד)

נוה גור: לא לוקח אף מילה חזרה ואני מציע,

כנרת אלישע כהן: בושה וחרפה,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: חברים, אני מבקש לאפשר 10 דקות נוספות בהסכמה של כולנו,

נוה גור: אתה צריך לעשות הצבעה כמה זמן יש לי.

יגאל שמעון: 10 דקות.

נוה גור: נעשה הצבעה.

יגאל שמעון: מי בעד 10 דקות?

ניצה משה: מי בעד 10 דקות?

חיים שאבי: אפשר לקצר?

הצבעה:

יגאל שמעון: 7 בעד תוספת 10 דקות: יגאל שמעון, חיים שאבי, כנרת אלישע כהן,

משה חנוכה, תקווה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי א... יש רוב, תודה רבה.

כיוון שהיה רוב בעד לא נערכה הצבעה נגד.

החלטה מס' 215/16:

מועצת העירייה מחליטה על מתן 10 דקות נוספות ליו"ר וועדת הביקורת נוה גור.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: תודה. נוה, אתה סיימת? אתה סיימת?

נוה גור: לא.

יגאל שמעון: אז יש לך 10 דקות מעכשיו, תודה.

נוה גור: את לוקחת לי זמן? יופי, אני מודה לכם מאוד. שלושב ראש ועדת הביקורת, אדוני היועץ

המשפטי, ניתנו 10 דקות,

דובר: שעה וחצי,

נוה גור: עשר דקות,

חיים שאבי: אתה שעה מדבר, איזה 10 דקות?

נוה גור: עכשיו אני רוצה להמשיך.

משה חנוכה: סך הכול שעה ועשר דקות.

נוה גור: לאור זה שיש לי עשר דקות, זה ממילא הרי,

משה חנוכה: סך הכול שעה וחצי.

נוה גור: זה באמת לא מעניין אתכם הדיון הזה. אגב, לא חשבת בכלל אחרת, אז בואו נדבר בעשר

דקות על נושא היול"א וחברת מוסדות. נראה לי שזה הנושא המרכזי והחשוב בדו"ח.

הזה. חבל שאביאל הלך. בבקשה. ישיבה מספר 4 מיום 15.9,

יגאל הררי: הוא הלך להרגיע את עצמו עם מים.

נוה גור: התנהלות, ניצה, אני בבקשה תגידי לי מתי יש לי את העשר דקות.

יגאל שמעון: התחלנו כבר.

חיים שאבי: אבל אולי לפני שאתה מתחיל,

נוה גור: לא, לא, לא,

חיים שאבי: לא, לא. אני רוצה להגיד לך משהו.

נוה גור: בבקשה.

חיים שאבי: צריך להגיד לך משהו. אתה כנראה פה עם חברים... טובים.

נוה גור: אבל תחמיא לי גם על העבודה.

חיים שאבי: אני התחלתי בעבודה יפה.

נוה גור: יפה, תודה רבה.

חיים שאבי: התחלתי בעבודה יפה כי אני חושב, בחיים לא נתקלתי בעבודה כזו יפה.

נוה גור: תודה רבה.

חיים שאבי: משהו.

נוה גור: קוראים לזה סטנדרטיזציה.

חיים שאבי: זה סטנדרטיזציה, בטח. אבל לכל דבר יש מינון, נראה לי פה חצית את הגבול.

נוה גור: בבקשה.

חיים שאבי: חצית את הגבול.

נוה גור: בסדר גמור.

חיים שאבי: כן. זה נראה לי הזוי מה שעשית פה.

נוה גור: אהה.

חיים שאבי: ככה זה נראה לי לפחות. עכשיו, אני אגיד לך משהו. אמרת, איך אמרת לי, אמרת

מפקד. אתה המפקד שיורד לחייל. אז בעיר הזו זה לא להכין מצגות ולכתוב ספרים.

מפקד זה לא אתה בעיר הזו, מה לעשות.

נוה גור: טרם.

חיים שאבי: יש מפקד והוא יורד לחיילים.

מאיר חלוואני: הוא אפילו לא נמצא.

חיים שאבי: אני חושב ש, דקה רגע. אל תפריעו לי,

מאיר חלוואני: הוא לא מתבייש לא להיות בוועדה, בדיון המיוחד ועוד שלחו לנו את ה... אז הוא

צריך להתבייש שהוא לא פה.

חיים שאבי: הסטנדרט,

מאיר חלוואני: אתה סגן ראש העיר, תתבייש,

חיים שאבי: דקה.

מאיר חלוואני: שאתה מאשר את זה. לא רוצה, לא רוצה לשמוע.

חיים שאבי: הסטנדרט שלכם זה לא להפריע, הסטנדרט שלכם.

מאיר חלוואני: תתביישו לכם.

חיים שאבי: אתה הסטנדרט שלך גבוה אבל,

מאיר חלוואני: יושב פה בן אדם נושא משרה, יושב שנה שלמה טוחן את כל הסיפור הזה ואתם

אפילו להקשיב לא יודעים.

חיים שאבי: אתה, תקשיב,

מאיר חלוואני: ולהיות נוכחים אתם לא יודעים.

חיים שאבי: אחרי זה אני אסכם לך מה אני חושב. אתם לא בוחלים בשום דרך. אין לכם בעיה

לפגוע בעובדות, בגננות שעובדות במשרד החינוך,

מאיר חלוואני: תתבייש לך.

חיים שאבי: אני אתבייש? אתם צריכים להתבייש.

מאיר חלוואני: תתבייש. עוד אף אחד לא נפגע פה אישית ואף אחד,

(מדברים יחד)

חיים שאבי: בגננות.... שאתה רוצה להביא אותן לאיזה צליבה. יש לך מנהלת אגף חינוך,

נוה גור: מה לא בסדר בלהזמין גננת?

חיים שאבי: ואתה לא המפקד שתביא את החייל.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: הסטנדרט שלכם הוא כזה גבוה שתקשיבו.

נוה גור: כן, בבקשה.

חיים שאבי: אתם לא המפקדים בעיר הזו ואתם לא צריכים לקרוא לגננת ולחקור אותה ולבדוק

אותה, עם כל הכבוד, או קיי? יש מנהלת אגף חינוך, יש מנהלת מדור גנים שעושות

את העבודה שלהם נאמנה ואתם לא צריכים לרדת לרמות האלה ולהכניס את

העובדי עירייה, את עובדות חברת מוסדות חינוך לפוליטיקה.

נוה גור: גם לא את המנכ"לית? לא לזמן את המנכ"לית?

חיים שאבי: דקה רגע. אנחנו אחרי זה נגיע למנכ"לית.

נוה גור: בבקשה.

חיים שאבי: או קיי? אבל לבוא ו, אתם תגיעו דרך בית משפט. איפה אתם נמצאים בכלל? איפה

אתם חיים? איפה אתם חיים? אתם חיים בסרט, אני אומר לכם את האמת.

מאיר חלוואני: איך אתה אומר, בעיר הזאת ... הגיע הזמן....

חיים שאבי: אתם חיים בסרט, ככה לי נראה. להביא דו"ח 3,000 דפים בזכותם לנו, שאלתם לאן

הכסף הולך, לבזבז שעות עבודה, דפים. השתגעתם, אני אומר לכם את האמת. זה

כבר, זה דו"ח, וואלה, צריך צל"ש לתת לך על זה.

מאיר חלוואני: בוא אני אגיד לך משהו,

חיים שאבי: עכשיו דקה רגע.

נוה גור: שנייה חיים, שנבין. עכשיו לכל חבר מועצה יש,

חיים שאבי: לא.

נוה גור: לפני שאני מדבר?

חיים שאבי: לפני שאתה תוקף את האנשים אני חייב להגיד לך משהו.

נוה גור: אני לא תוקף אף אחד.

חיים שאבי: עובדים הם לא חברי מועצה ואתה צריך להבין שלא דרכם אתה תגיע לכולם. תתקוף

אותנו כמה שאתה רוצה.

נוה גור: לא להזמין אותם? לועדת ביקורת?

חיים שאבי: אתה לא, קודם כל יש דרך.

נוה גור: מה הדרך?

חיים שאבי: אם אתה רוצה להזמין, יש להם את המנהלים שלהם שיכולת להזמין אותם. גם יפה

באה, גם גלילה באה. אי אפשר לרדת לחייל הפשוט שאתה לא המפקד.

נוה גור: המבקר יכול לרדת?

חיים שאבי: המפקד ירד, הוא היה.

נוה גור: אה, זה בסדר,

חיים שאבי: זה התפקיד שלו. אתה לא מבקר העירייה, עם כל הכבוד. אתה נבחר ציבור.

נוה גור: אני נבחר ציבור והוא נבחר ציבור והוא....מנהלת חברת מוסדות

(מדברים יחד)

נוה גור: מה הפחד, חיים? מה הפחד שנשב עם גננת ונשאל אותה, גבירתי הגננת, מה דעתך על

הנושא הזה? ממה החשש?

חיים שאבי: נוה, נוה, אתה,

נוה גור: אתה יודע מתי אתה פוחד?

חיים שאבי: אף אחד לא פוחד.

נוה גור: כשיש לך סיבה לפחד.

חיים שאבי: אף אחד לא פוחד. אני אסביר לך משהו.

נוה גור: אז תביא את הגננת. נכיר אותה, נשמע אותה.

חיים שאבי: אבל אם היית מזמין את גלילה,

נוה גור: אני רוצה לדעת אם היה לך ילד בצהרונים, ואין לך, ואם הייתה לך ילדה בגן, ואם היית

נתקל בסיטואציה שבה הילד שלך חווה איזושהי בעיה בצהרונים אם לא היית רוצה

לרדת לשורש הדברים. עכשיו אני לא ביקשתי לדבר עם אף גננת בחברת מוסדות.

ביקשתי את המנכ"לית. אז מה קשה להזמין את הגברת הזאת? ממה הפחד?

מאיר חלואני: אתה יכול להגיד לו שהיית פותר את זה לבד. תגיד לו.

חיים שאבי: אין שום פחד.

מאיר חלואני: התשובה, שהיית פותר את זה לבד.

(מדברים יחד)

נוה גור: אתה עושה נזק לחברת מוסדות,

חיים שאבי: אין שום פחד.

נוה גור: כן.

חיים שאבי: והיא גם התייצבה לוועדת ביקורת.

נוה גור: לרבע שעה, נכון.

חיים שאבי: כן, אם היא החליטה להפסיק אחרי חצי שעה. לא משנה. דקה, רגע, אתה מציין כאילו

מישהו נמנע. המבקר בדק, נתן מסקנות,

נוה גור: חיים, תקרא.

חיים שאבי: ישמו את המסקנות. המבקר גם חלק מהדברים ציין,

נוה גור: אז למה היא לא באה?

חיים שאבי: למה? תשאל את עצמך.

מאיר חלואני: בפגישה הם אמרו שהם יבואו שוב. הם לא הסכימו.

חיים שאבי: אתה מצייר את כולם שמפחדים מביקורת.

נוה גור: תשמע, אני מטר שבעים, אני אף פעם לא אמרו לי שאני בן אדם מפחיד. אני לא יודע ממה

הם פחדו.

חיים שאבי: אני עכשיו רוצה להגיד לך,

נוה גור: כן.

חיים שאבי: ואני מצהיר לך ומבחינתי שכולם יצהירו.

נוה גור: כן.

חיים שאבי: אנחנו מקבלים את דו"ח המבקר במלואו.

נוה גור: טוב.

חיים שאבי: מילה אחת לא מזיזים. אז מה הבעיה? מה הבעיה?

נוה גור: זה אומר שהעירייה לוקחת אחריות על היול"א היום?

חיים שאבי: אני יכול להגיד לך משהו,

נוה גור: זה אומר שהעירייה לוקחת אחריות על היול"א?

חיים שאבי: דו"ח המבקר, מה שהמבקר כתב. לא מה שאתה.

נוה גור: לא, המבקר, המבקר.

חיים שאבי: המבקר,

נוה גור: בבקשה.

חיים שאבי: המבקר המליץ לראש העיר, ראש העיר יחליט.

נוה גור: בבקשה.

חיים שאבי: אתה לא ראש העיר. אתה רק מבולבל. אתה מבולבל כרגע.

נוה גור: אני,

משה חנוכה: אתה גם לא תהיה.

חיים שאבי:

אתה מבולבל.

נוה גור:

אני חד כתער, מפוכח על כל מילה בדו"ח הזה ואני מוכן להקריא,

חיים שאבי:

תקשיב טוב. אני רק רוצה להגיד לך שלנהל עיר,

נוה גור:

כן.

חיים שאבי:

זה דרך ארוכה. עושים טעויות, יש ביקורות וזה לא להכין מצגות.

נוה גור:

נכון.

חיים שאבי:

מצגות זה בסדר. בשבילך.

נוה גור:

נכון.

חיים שאבי:

זהו, תודה.

יגאל שמעון:

תודה רבה. טוב,

נוה גור:

עכשיו מתחילות ה-10 דקות?

יגאל שמעון:

אתה סיימת?

נוה גור:

לא.

יגאל שמעון:

לא. אז מעכשיו יש לך עשר דקות.

נוה גור:

היא לוקחת לי 10 דקות?

ניצה משה:

כן.

יגאל שמעון:

התחלנו. אני מבקש לא להפריע.

נוה גור:

יופי.

חיים שאבי:

מיס, תן לי רגע.

נוה גור:

בואו נדבר על היול"א.

יגאל הררי:

אחר כך אתה אומר שאין לך כלום נגדם.

נוה גור:

סיכום ומסקנות.

(מדברים יחד)

נוה גור:

סיכום ומסקנות המבקר בנושא היול"א. בהפעלת יול"א על ידי החברה ניכרים שיפורים משמעותיים בתוצאות המהותיות שעיקרן גידול במספר, אני לא אנהל ככה את הדיון. אני מצטער.

יגאל שמעון:

אני מבקש, חברים.

נוה גור:

אני לא אנהל אותו ככה.

יגאל שמעון:

אתה לא צריך לנהל, אתה,

נוה גור:

אני מנהל את הדיון,

יגאל שמעון:

בבקשה נוה.

אביאל אברמוביץ: אתה לא מנהל דיון, מה קרה לך. אתה לא מנהל את הדיון. יש פה יושב ראש ישיבה. אתה חבר מועצה כמונו ואתה מדבר עכשיו. זאת זכותך.

מאיר חלואני: שעות באזרחות. 10 דקות הוא קיבל? תנו לו לסיים.

אביאל אברמוביץ: מאה אחוז.

נוה גור:

לתוכנית יול"א לא מונה בחברה מנהל. הביקורת רואה בכך ליקוי מהותי. הגדרת התפקידים לממלאי התפקידים הניהוליים והמנהלתיים ביול"א לוקה בחסר. מביקור בגן יול"א לדוגמה הביקורת התרשמה לטובה מהאווירה השקטה והחיובית ומצוות העובדות בגן. מצד שני הביקורת לא התרשמה לחיוב מהמצב הסביבתי, מרמת התחזוקה ומסיכוני בטיחות לא מטופלים. אין בקרה לתשלומים שחברת יובלים משלם עבור החברה בתוכנית יול"א, אני תיכף אתייחס לזה במילה נוספת. מתקיימת סתירה

מטרידה בין היעוד המוצהר של שכירת צד ג' יובלים לבין היעוד בפועל. למי שלא מבין, יש פה חברה תחת אותה חברה שמגלגלת סדר גודל של 3 מיליון שקלים שאני חייב לומר שאני חרד למה שקורה בכסף הזה ב-3 מיליון שקלים הללו כי אין על זה שום פיקוח. אף אחד לא יודע על מה משלמים, האם מוצדק לשלם את מה שמשולם. יש פה העדר שקיפות מוחלט ופתח לבעיות חמורות וקשות מאוד. קיימת סתירה מטרידה בין היעוד המוצהר של, זה הקראתי. מודל הפעלת תוכנית יול"א על ידי החברה מבוסס על העברה לכאורה של כל הסיכון הכלכלי לצד ג'. חברה פרטית. מבוצעת בקרת איכות ובטיחות המזון הראויה לציון לחיוב. אין מבצע ניהול שיטתי ומתועד של פעילות מתקנת ושל טיפול שורש בליקויים שנתגלו. עד מועד הביקורת לא הייתה תוכנית עבודה ובקרת ביצוע מול תכנון החברה. אין נהלי עבודה כתובים. משתמשים במערכות מיחשוב בעיקר לנושאי כספים ושכר. נדרש לבחון צרכים נוספים לתמיכה מיחשובית בתהליכי החברה. אין ניהול על פי מדדים בחברה. החברה מופעלת בעירייה לניהול פרויקט יול"א בהיקף של כ-20 מיליון ₪ ללא מכרז וללא כל הסכם. אדוני המבקר, אני קיבלתי השבוע אלי הסכם חתום משנת 2014 שנתקבל אצלי השבוע, הסכם בין עיריית הוד השרון לבין חברת מוסדות. אז אחד מהשניים. או שבחרו לא להציג לך הסכם כזה או שמישהו העביר לי הסכם שהוא איננו הסכם אמיתי שנחתם ב-2014.

מוטי פרוינד: לא, לא, לא,

נוה גור: אני, תתייחסו בבקשה לדברים שלי אחרי זה. נקצבו לי 10 דקות. בבקשה, אם טעיתי אני אשמח כי אותי זה מטריד. המלצות המבקר. לפעול במהירות ונחרצות לתיקון כל הליקויים, הפערים והתופעות הבלתי רצויות כמפורט בדו"ח הביקורת, לפעול בהקדם לבחינה חוזרת על ידי גורם מומחה של המודל העסקי כספי בו מופעלת היול"א. מאיר, תפתח לי רגע בבקשה את היול"א כי אני רוצה להקריא מפה עוד משהו. המלצות חברי הוועדה במהלך הדיון. עיריית הוד השרון תיקח על עצמה את ניהול הצהרונים בעיר תחת אחריותה המלאה ולא תחת חברת מוסדות. תוכן תוכנית פדגוגית עבור היול"א תוך יצירת קורלציה בינה לבין הנעשה בגנים בבוקר. יוקם צוות שיגבש תוכנית להפחתת עלות הצהרונים והעברה של חלק מן הכספים להשקעה באיכות כוח האדם. יוקם צוות קבוע מדי שנה של הורים שיהיה צוות שיוכל לעבוד מול הגורם המפעיל את היול"א לשם יצירת שיתוף פעולה ואמון גדול יותר בין

ההורים לבין ההורים המתפעל. יוקם מנגנון של שיוך הגנת של היול"א לאותו גן ילדים. החברה המתפעלת תנהל את היול"א בשקיפות כלפי ההורים. פירוט הקריטריונים לקליטת אנשי הצוות, פירוט כספי של העלויות שמה ויצירת קו פתוח עם ההורים. חברת היול"א תאכוף ותוודא שכל איש צוות שעובד תחתיה יעבור את כל ההכשרות הדרושות לו, מה שלא קיים היום. לא בעזרה ראשונה ולא בנושאים אחרים. יוקם צוות באחריות היועץ המשפטי שיבחן ויתחקר כיצד מופעל פרויקט ב-20 מיליון שקלים ללא מכרז וללא הסכם. עדי בר מוחה המליצה להחזיר את ניהול היול"א לידי עיריית הוד השרון. אני רוצה רק להוסיף עוד משהו פה מהמבקר.

יגאל הררי: מה זה עדי בר מוחה?

נוה גור: לתפיסת הביקורת, אני מקריא מדו"ח המבקר המפורט.

יגאל הררי: זה עבר החלטה ועדה?

דובר: לא.

נוה גור: לבדיקת הביקורת, פרויקט יול"א הינו פרויקט של העירייה בלבד ובתור שכזה העירייה הינה הבעלים והקבלן הראשי של הפרויקט. לפיכך החברה הינה לתפיסת הביקורת קבלן או ספק לצורך הוצאה לפועל של ניהול הפרויקט על כל שלביו או על חלקם בלבד, כפי שהעירייה מחליטה. לתפיסת הביקורת תפקיד המדור הינו לנהל את ההתקשרות ולאכוף את המוטל על החברה. לתפיסת הביקורת 100 אחוז מהאחריות לניהול תוכנית יול"א על כל רכיביה ומרכיביה הינה על העירייה. ואני רוצה רק לסכם עוד משהו. זה לא נמצא בתמצית הליקויים. המבקר, אם יורשה לי, אני דווקא פה חולק עליך. אני חושב שהדבר הזה צריך היה להיכנס לתמצית הליקויים. אבל יש פה סעיף בעמוד 180 שבו אתה אומר שבסעיף הוצאות אחרות הייתה מ-2013 ל-2014 עליה של כך וכך תשלומים ואתה בסופו של דבר מציין את התשלומים לחברת יובלים ואתה אומר, יש לציין כי אין בחברה, בחברה הזאת, ריכוז הוצאות תקופתיות על חלוקת ההוצאות בפועל, קייטרינג, שמירה, חומרים וכן הלאה, וזאת בהתאם למודל של יובלים, ואתה אומר אמנם לדברי מנהלת החברה נבדקים כמעט כל התשלומים שיובלים משלמת לספקי המוצרים של יול"א אך כאמור לא מתבצעת בחברה ריכוז של ההוצאות לפי סעיפי הוצאה אשר מהווה, לתפיסת הביקורת, ליקוי שמומלץ לתקנו. מה המשמעות היא? שיש פה תשלומים שלא יועדים אם הם תשלומים סבירים, כמו שאומר המבקר, שלא יודעים לאן הם הולכים. ההורים משלמים X

כסף לחברת מוסדות, מתחת לחברת מוסדות ולא דיברנו על התשלומים, כן? מתחת לחברת מוסדות יש עוד איזושהי חברת יובלים שמנהלת את כל הדברים, ו-3 מיליון שקלים שאני חרד לאן הם הולכים. כל ההמלצות הללו שהקראתי הם נוספות להמלצות המבקר. היו שניים מול שניים שהתקבלו. אם אדוני היועץ המשפטי, ובזה אני אסיים כי אני לא יודע עוד כמה זמן נשאר לי בשיעור האזרחות שלי, אם אנחנו כחברי ועדת ביקורת קיבלנו החלטה שאיננה על פי התקנון, דהיינו אין לנו רוב להמליץ את ההמלצות הללו, אני מבקש לשמוע את זה ממך פה לפרוטוקול שקיבלנו החלטה שלא על פי דין. בישיבת ועדת הביקורת ניתנו לחברי הוועדה את הזכות, ניתנה הזכות להצביע. הצביעו שניים אל מול שניים. על פי התקנון, למיטב ידיעתי, כאשר יש שניים מול שניים ליושב ראש הוועדה יש סמכות של קול נוסף לאשר את ההמלצה הזאת. אגב, יש זכות למועצה הזאת על אף המלצותיה של ועדת הביקורת לא לקבל אף המלצה שלנו. זכותכם. אבל אני רוצה לשמוע אם פעלנו שלא על פי דין. יש עוד נושאים רבים וחשובים שבעיני חמורים לא פחות אבל ניתנו לי 10 דקות. תודה.

אביבה גוטרמן: אני רוצה בבקשה לדבר על העניין הזה.

עדי ברמוחה: גם אני רוצה.

יגאל שמעון: כן, בבקשה אביבה.

מוטי פרוינד: רגע, אני רק רוצה ברשותכם, רק לענות לנווה לגבי ההסכם.

נוה גור: אני מבקש לקבל את תשובת היועץ המשפטי ואחר כך תנהלו את זה איך שאתם רוצים.

מוטי פרוינד: רק לגבי ההסכם, נוה.

נוה גור: אדוני המבקר, אני מבקש רק תן לו לסיים. תתייחס לכל מה שאתה רוצה. הנושא בעיני

חשוב, זה מהותי,

אביבה גוטרמן: זה הנושא הכי חשוב,

נוה גור: בעיר הזאת, ויש פה הורים רבים שרוצים לדעת.

(מדברים יחד)

אבידע שדה: אז אני רק, אני לא מכיר את התקנון של הוועדה אבל אני כן יכול אבל להפנות לסעיף,

נוה גור: סליחה, סליחה. מה זה לא, אבל פעלנו על פי התקנון.

אבידע שדה: רגע, אני לא מכיר. יכול להיות. שאלת אותי,

נוה גור: אני מתנצל. סליחה.

אבידע שדה: אני לא יודע, לא מכיר אותו. אני כן יכול להפנות לסעיף 166 שהוא מדבר על נוהל בעבודת הוועדות בפקודה.

נוה גור: כן.

אבידע שדה: וסעיף 166 ד' אומר היו הקולות שקולים בוועדה, יבואו ההצעות השקולות להכרעת המועצה. כך אומר הסעיף.

נוה גור: או קיי. מעולה.

יגאל שמעון: אז זאת אומרת,

נוה גור: זאת אומרת ההצעות שהועלו על ידינו, רגע, על פי דבריך, צריכות להיות פה מועלות למועצה.

יגאל שמעון: אבל הן לא אושרו.

אבידע שדה: להכרעת המועצה.

נוה גור: להכרעת המועצה. אתה תחליט אם אתה מאשר אותם או לא. עד כאן בסדר, עד כאן מצוין.

יגאל שמעון: אני אקריא לך את ההמלצות שלכם,

נוה גור: רגע, סליחה, הנה הוא שמע,

יגאל שמעון: את התקנון שלכם.

נוה גור: זה לא, אני לא אישרתי את התקנון. אני נכנסתי לוועדה הזאת, קיבלתי את התקנון הזה שהוא כנראה הומלץ עוד בעבר. פעלתי על פי התקנון. אחד. שתיים,

יגאל שמעון: עורך דין נוה גור.

נוה גור: רגע. אני מבקש,

יגאל שמעון: המלצות,

נוה גור: אני מבקש לדעת האם אמירתו של יושב ראש הוועדה הזו, יושב ראש הישיבה הזאת, שאנחנו פעלנו שלא על פי דין, דהיינו שני חברי מועצה ועוד שניים נוספים, והמבקר

שישב איתנו שם, פעלנו שלא על פי דין.

יגאל שמעון: אני אקריא לך,

נוה גור: תן לו לענות בבקשה.

יגאל שמעון: התקנון שאתה אישרת בוועדה.

נוה גור: אני לא אישרתי את התקנון.

יגאל שמעון: זה לא משנה. אתה, ועדת הביקורת. החלטות הוועדה תתקבלנה ברוב קולות החברים הנוכחים בישיבה. היו הדעות בוועדה שקולות בעניין הנדון, יהיה ליושב ראש בהצבעה נוספת באותה ישיבה קול נוסף. מעיון בפרוטוקולים שלך לא קיימת הצבעה נוספת. לפיכך כל ההמלצות שלך לא תקינות. תודה רבה. עכשיו אני רוצה לשמוע,

נוה גור: סליחה, סליחה. מי אמר לך שלא קיימנו ישיבה נוספת? רגע, רגע.

יגאל שמעון: להקריא לך את הפרוטוקול?

נוה גור: רגע. מי אמר, בבקשה.

יגאל שמעון: אני אקריא לך את הפרוטוקול.

נוה גור: אני רוצה ש,

(מדברים יחד)

נוה גור: אדוני היועץ המשפטי, האם לא ניתן להעלות את ההמלצות האלה כאן אז תודיע.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אנחנו שניים מול שניים. זה אתה אומר, נוה.

נוה גור: בבקשה.

יגאל שמעון: אנחנו שניים מול שניים ולכן ההמלצה מתקבלת ברוב.

נוה גור: היועץ המשפטי, האם ניתן להעלות את הדבר הזה או לא?

יגאל שמעון: זה הפרוטוקול שלך. לא התקיימה הצבעה נוספת. תודה. בבקשה, אביבה.

אביבה גוטרמן: אני, אני רוצה, הנושא של יול"א הוא נושא מאוד חשוב והיות ואני ממש הייתי שותפה מלאה להקמת המיזם הזה, אגב, זה נעשה על פי המודל הרענני. בדיוק מה שאתה אומר. כולל החוזה שמוציאים התקשרות עם ההורים, אפילו החוזה הזה התקבל. כך ביקשתי אז מסולברג. אמרנו לא נבלבל את המוח, ניקח את החוזה הזה כמו שהוא ועל זה אנחנו הולכים. כל הרעיון היה שהעירייה עושה את זה. מחלקת תרבות שלנו שהיא מצוינת, אין לי ספק אפילו בה, מי עושה את כל העבודה הפדגוגית? מחלקת החינוך,

מוטי פרוינד: גני ילדים לא תרבות.

אביבה גוטרמן: את כל התרבות והחינוך של כל הנושא הזה של היול"א. הכול, כל התזונה, כל מה שקשור ביול"א עושה את זה, מתוך אידיאולוגיה, ואני אסביר מה האידיאולוגיה. מחלקת החינוך, שהם לא מקבלים אגורה על זה, כל ההכנסות והרעיון הוא היה רוצים לעשות את זה כדי לתת מענה לכל האנשים פה, לכל התושבים, אבל כן אנחנו

רוצים שיהיה משהו לנו לחינוך, ככה אמרנו, הכסף חוזר לחינוך והוא חוזר חזרה לגנים. שם כל הכסף מתרכז. וכך גם זה חסכון לעירייה שלא צריכה להשקיע ויש פיקוח מלא. עכשיו, אפילו את המשכורת דיברנו כמה משלמים לכל גנת ולסייעת ושילמנו הרבה כסף. זכור לי 40 שקלים לשעה,

חיים שאבי: 60 ו-70.

אביבה גוטרמן: לא, יש 40 ו-60, תלוי, 60 זה גנת וסייעת 40, מתוך המחשבה שמשכורת כזו טובה תגרום לגננות להישאר ולהמשיך לעבוד ביול"א. כל גן, הגנת עם משכורת כזו טובה היא בהחלט יכולה להמשיך. המשכורת לסייעות כל כך תהיה טובה שתבואנה סייעות טובות. זה היה הרעיון. ישבו, בחרו, עשו,

חיים שאבי: אבל מיישמים אותו, אביבה.

אביבה גוטרמן: רגע, יכול להיות. אני שומעת מה קורה כאן ואני אגיד הלאה, מה היה. אני עליתי על הרגליים האחוריות עמדתי. תעיד על זה עדי בר מוחה, יעידו כל מי שידע פה היום. על הרגליים האחוריות. לא להעביר את זה לשום מקום. לא למוסדות ולא לשום מקום. להשאיר את זה. כי יש פה משהו אידיאולוגי. משהו חינוכי. ואם אנחנו רוצים לא לחשוב רק כלכלי ורק איך לתת לעוד מישהו, או קיי. יש בעיה איך להחזיק את העובדים? אז יש או חברת מוסדות או בעתיד תהיה החברה הכלכלית, תנו להם פלוס האחוזים שלהם. הם ינהלו את הנושא הזה תמורת חשבונות את העובדים. שום דבר אחר. לא חשבתי שזה צריך לצאת מהחינוך. ואת אשר יגורתי בא לי. אני ידעתי שזה מה שיקרה, אני ממש מצטערת על זה. לא מאשימה. אני רק אומרת,

חיים שאבי: מה קרה? מה קרה?

אביבה גוטרמן: קרה מה שהדו"ח הזה אומר. הדו"ח אומר,

חיים שאבי: מה קרה? את ניזונה מהשטויות שהוא מדבר?

אביבה גוטרמן: לא, לא. אני, סליחה. אל תגיד, אבל יש מבקר.

מאיר חלוואני: המבקר קבע.

אביבה גוטרמן: אני מדברת על,

יגאל הררי: תכבד את החמש דקות שלה, חיים.

אביבה גוטרמן: חיים, אני קוראת מה שהמבקר. אני יודעת מה קרה כי אני מלווה. זה שאני לא הכול פופוליסטית ומדברת, וכל דבר, אני מאוד מעורה בכל החינוך. אני נמצאת, אני חשובה לתושבים. אני יודעת בדיוק מה קורה. אז בוא, אני לא איזה מנותקת

שפתאום באה אביבה למועצה ומדברת. אני גם לא מאלה שמדברות הרבה. אני יותר עושה, זה אני. אבל מה אני רוצה להגיד לך, חיים? אני עמדתי על הרגליים האחוריות, התנגדתי, עדי אפילו לא הבינה למה אני מתנגדת. והתנגדתי, התנגדתי כי רק דרך המחלקת החינוך זה יכול היה להיעשות בכזה מקצועיות, בכזאת אהבה וכזו אידיאולוגיה. מה לעשות, כי זה המהות של מחלקת החינוך. לקחת את הילדים האלה מכל גיל, להיות שותפים לעשייה הזאת. לעשות את זה מגיל, לקחת את הגננות הטובות שיש לנו, לשלם להם טוב כולל החפיפה שדיברת על זה. זה היה הרעיון וככה זה גם היה. הייתה חפיפה. הגננת המחליפה הייתה מגיעה שעה קודם. מה קרה בדרך? אני ממש ממש כואבת את זה, מדם ליבי אני מדברת, כי אני מאוד התנגדתי, חיים, ואתה יודע וכעסקת על זה ואני גם היום חושבת שזה היה טעות ואני בהחלט בעד ההמלצה להחזיר את זה למחלקת החינוך.

חיים שאבי: אז אני רוצה לדבר. דקה, אני חייב, אחרי זה אתם.

נוה גור: רגע, כמה זמן יש לכל חבר?

יגאל שמעון: 10 דקות.

ניצה משה: עד 10 דקות.

חיים שאבי: אני חייב, פשוט מכיוון שאני מכיר את הנושא הזה ממש מקרוב, אני 3 שנים לא דיברתי אז עכשיו, אני רוצה להגיד לך שאתה, אני לא חולק על מה שמוטי אמר אבל,

נוה גור: למי זה אתה?

חיים שאבי: אין מנהל היול"א שאתה אומר, אז אני רוצה, אביבה גם תקשיבי,

אביבה גוטרמן: אני מקשיבה.

חיים שאבי: אני מחדד. שמי שמנהל את היול"א זה אילנה שהייתה מנהלת מדור גנים,

אביבה גוטרמן: אני יודעת.

חיים שאבי: לא, אבל שמישהו יגיד את הדברים על השולחן. זה אילנה שהייתה מנהלת מדור גנים בעיריית הוד השרון וריקי סנדרובסקי שהייתה 30 שנה גננת. שתי יועצות פדגוגיות שעובדות היום בעיריית הוד השרון. הגננות המצוינות. זה הארבעה שניהלו את היול"א. בנוסף לזה עוד פקידה. אז להגיד אין ניהול ליול"א זה הטעייה ואתה מטעה את כולם ואני לא רוצה להגיד לך משקר את כולם כי זה האנשים שמנהלים את היול"א.

אביבה גוטרמן: חיים, אף אחד לא אומר שאין ניהול.

- חיים שאבי:** דקה, לא, לא. אבל צריך להגיד את הדברים על השולחן.
- אביבה גוטרמן:** אני מדברת על טיב הניהול ועל סוג הניהול.
- חיים שאבי:** דקה רגע, דקה רגע. דקה, אבל הוא אומר, הוא פותח. אין ניהול ליול"א. אין מנהל. המנכ"לית מנהלת את היול"א. זה מה שהוא אומר. אז אני, מכיוון שאני גם הייתי היושב ראש,
- נוה גור:** זה לא אני אומר, זה המבקר אומר.
- חיים שאבי:** אז אני אומר את הדברים כמו שהם, דקה רגע. תבקר אבל תגיד את האמת.
- נוה גור:** מה האמת?
- חיים שאבי:** אל תגיד רבע דברים והם שקריים גם.
- נוה גור:** סליחה.
- חיים שאבי:** אז אני אומר כזה דבר,
- נוה גור:** סליחה, סליחה. לא, לא, לא.
- חיים שאבי:** דקה.
- נוה גור:** לא, לא, לא. אתה לא תגיד,
- חיים שאבי:** אל תפריע לי,
- נוה גור:** אני אפריע לך.
- חיים שאבי:** אל תפריע לי.
- נוה גור:** אני אפריע לך. אני ציטטתי, הדו"ח הזה ניתן ב-2015. אם תיקנת ליקויים במהלך הדרך, תגיד.
- חיים שאבי:** דקה,
- נוה גור:** תוקן.
- חיים שאבי:** אילנה וריקי וכולם זה לא ליקויים.
- נוה גור:** אני מבקש ממך,
- חיים שאבי:** דקה,
- נוה גור:** אני מבקש ממך,
- (מדברים יחד)
- נוה גור:** אני לא ארשה במקום הזה לומר ...
- (מדברים יחד)
- חיים שאבי:** דקה. אני לא אמרתי, חלק מהדברים שאתה אומר,

- נוה גור:** מאה אחוז, אז אני אומר לך. תקרא את דו"ח המבקר,
- חיים שאבי:** חלק מהדברים שאתה אומר, אני קודם כל נותן לך את העובדות. העובדות, שמי שמנהל את היול"א עד היום זה מי שהייתה מנהלת מדור גנים בעיריית הוד השרון.
- נוה גור:** כן.
- חיים שאבי:** לא איזו עובדת זוטרה. עד היום.
- אביבה גוטרמן:** הם עבדו יפה דרך מחלקת החינוך
- חיים שאבי:** דקה רגע,
- אביבה גוטרמן:** דרך מחלקת החינוך. חשוב מי שנמצא גם מעליהם.
- חיים שאבי:** דקה. זה לא השתנה, הפוך. דקה רגע,
- אביבה גוטרמן:** מי שנמצא מעל אלה שהן טובות הוא הקובע,
- חיים שאבי:** דקה רגע.
- אביבה גוטרמן:** זה קובע. הרי הם, נכון, הם עבדו תחת מחלקת החינוך,
- חיים שאבי:** דקה רגע.
- אביבה גוטרמן:** לכן זה נעשה טוב.
- חיים שאבי:** אביבה, אביבה,
- אביבה גוטרמן:** אז יש בעיה עם אלה שמעליהם.
- חיים שאבי:** אביבה,
- אביבה גוטרמן:** מה אתה רוצה, להגיד לי שזה לא נכון?
- חיים שאבי:** אביבה.
- אביבה גוטרמן:** הביקורת של המבקר לא נכונה.
- חיים שאבי:** אני לא אמרתי שלא,
- אביבה גוטרמן:** אז מה?
- חיים שאבי:** אמרתי אני,
- אביבה גוטרמן:** אז מה אתה מתווכח?
- חיים שאבי:** מקבל את כל הביקורת.
- נוה גור:** לתוכנית יול"א לא מונה בחברת מוסדות מנהל מיוחד לנושא זה. אני מצפה,
- חיים שאבי:** אתה רוצה מנכ"ל ליול"א? אני לא מבין.
- נוה גור:** בוודאי,
- חיים שאבי:** מנהלת מדור גנים מנהלת.

עדי ברמוחה : אבל מונה מנהל מיוחד.

נוה גור : בבקשה.

(מדברים יחד)

נוה גור : אבל למה אומרים שאנחנו משקרים? אני מצטט את המבקר,

חיים שאבי : דקה. אני מסביר לך,

נוה גור : המבקר משקר?

חיים שאבי : אני לא אמרתי שהמבקר,

נוה גור : אז אני מבקש למען תרבות הדיבור פה אלף להוריד את הטונים ובית לדבר בדרך

מכבדת.

חיים שאבי : או קיי.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן : מדברים על חסכון כספי, היה אפשר לחסוך אם זה היה נשאר עדיין במערכת

החינוך.

חיים שאבי : דקה, דקה. אני מכיוון שאני הייתי בתקופה הזו חלק מהחשיבה והשיפור של היול"א

ונוה, נוה שלפני זה זה היה באם המושבות, כל כך כעס על הניהול שהיה 500 ילדים.

היום יש 1,700 אז הוא את זה לא מזכיר.

נוה גור : למה? אני מוכן,

חיים שאבי : דקה, לא. אתה לא יכול לבוא ובגלל שזה פוליטיקה, בגלל שזה פוליטיקה אתה מנסה

להכפיש בכל דרך.

נוה גור : תגייד לי, יש משהו בשולחן הזה שהוא לא פוליטי?

חיים שאבי : כן,

נוה גור : מה, מה כן? אני מדבר על הילדים. אני ואתה נציגי ציבור,

חיים שאבי : אין בעיה.

נוה גור : שנבחרנו לשתף את הציבור ולהיות חלק ולקדם דברים.

חיים שאבי : דקה רגע.

נוה גור : אם כל דבר שעולה פה זה פוליטיקה, בוא לא נשב פה.

חיים שאבי : דקה רגע, דקה שנייה.

נוה גור : אתה פשוט אין לך ילד בצהרונים, זה הבעיה.

חיים שאבי : תאמין לי שאני מכיר את הצהרונים.

- נוה גור:** אני לא מאמין לך. אתה לא מאמין לי אז אני לא מאמין לך.
- חיים שאבי:** אז אני רוצה להגיע לך, אביבה,
- משה חנוכה:** גם אין לו ילד במחוננים.
- נוה גור:** משה חנוכה, ילד בן 27, כשיהיו לך פעם ילדים,
- יגאל שמעון:** נדב, בבקשה.
- נוה גור:** אתה תבין מה, תדבר מגרונם של הורים. אתה לא יודע מה זה להיות הורה ואל תזלזל בהורים פה בעיר.
- יואב רוזן:** תודה רבה, חיים.
- חיים שאבי:** דקה, רגע. דקה, שנייה. קודם כל, אם אתה כבר מדבר על המצב הסביבתי אז אתה צריך להבין, המצב הסביבתי זה לא חברת מוסדות חינוך. זה המתקן עצמו שהוא באחריות עיריית הוד השרון, או קיי? לגבי דברים שאני מחזק את אביבה מה שהיא אמרה. אנחנו קיבלנו הכי גבוה שיש. השכר שסייעות וגננות מקבלות בהוד השרון ביול"א אין אח ורע לזה בכל הארץ, אני אומר לך. וזה במטרה שהרמה תהיה הכי גבוהה שיש. זה לא כזה,
- מאיר חלואני:** זה ההורים משלמים והרבה יותר ממקומות אחרים.
- חיים שאבי:** אז אני יכול להגיד לך שאתה טועה ואתה ממשיך להטעות.
- מאיר חלואני:** אני מטעה.
- חיים שאבי:** אתה טועה וממשיך להטעות.
- מאיר חלואני:** אני הראיתי לך את זה כתוב.
- חיים שאבי:** אתה הראית לי. אני ראיתי בדיוק מה אתה מראה לי. אתה מסתיר את מה שאתה רוצה להראות. אחד שמראה, פותח את האינטרנט, נכנס לאתר של הצהרון בהרצליה ורואה את המחירים. אז אני יכול להגיד לכם שחברת מוסדות, כאחד שהיה שמה, כיוונו להכי גבוה שיש. שכר הכי גבוה שיש. עשינו דברים שבאף עיר לא עושים. מימנו 100 אחוז ילדים אלרגיים ואתה יודע את זה, נדב. פתחנו שני גנים או שלושה של חינוך מיוחד עם 7 או 8 ילדים שאין לזה אח ורע.
- נוה גור:** אולי תדבר על הליקויים?
- חיים שאבי:** דקה רגע,
- נוה גור:** יש ליקויים שאתה מקבל?
- חיים שאבי:** דקה רגע.

- נוה גור:** כן.
- חיים שאבי:** אני לא מתעלם מכלום. אנחנו הגענו למצב שעיריית הוד השרון מקבלת תקורה מה שהיא לא קיבלה כשהיא ניהלה את זה, או קיי? עשינו כל כך הרבה דברים טובים שהיום אתם מחפשים רק את הרע ולא מסתכלים את הדרך הארוכה שהייתה. סלח לי, אני אומר לך כי זה כל כך רצינו שיהיה טוב להורים בהוד השרון, אבל אתם אין לכם בעיה לזרוק את הבוץ על כולם. להאשים את כולם. אני לא יודע לאן, אני לא יודע למה. סיסמאות זה בסדר, המבקר בדק,
- נוה גור:** זה מה שאתה חושב על העבודה שלנו?
- חיים שאבי:** הכול שקוף, זה מה שיוצא. אם אתה,
- נוה גור:** שאנחנו יושבים פה וזורקים בוץ,
- חיים שאבי:** אם אתה מבטל ...
- נוה גור:** יכול להיות שאני זורק בוץ אבל יש לי תחושה,
- חיים שאבי:** אם אתה, תקשיב רגע,
- נוה גור:** שאתה לא שומע את קולות ההורים בעיר.
- חיים שאבי:** תקשיב רגע. אם אתה,
- נוה גור:** שאתה לא שומע את המצוקה,
- חיים שאבי:** אם אתה,
- נוה גור:** של ההורים,
- חיים שאבי:** אם אתה,
- נוה גור:** שאתה לא שומע שגננת נמצאת שם לבד ולא מגיעים סייעות, שהגננת לא מגיעה והולכת וחברת, מנכ"לית חברת מוסדות אומרת אני נאלצתי לבוא כי לא באות אלי. תקרא את הפרוטוקולים, תבוא לשמוע את ההורים ותגיד האם אנחנו זורקים בוץ.
- חיים שאבי:** נוה, נוה. בוא, אני רוצה,
- נוה גור:** לא, לא. חיים, אני מאוד מכבד אותך אבל אתה אומר פה דברים מאוד קשים ולא ראויים.
- חיים שאבי:** אני רוצה להגיד לך משהו.
- נוה גור:** ולא ראויים. אחד, שאנחנו משקרים, שתיים זה שאנחנו זורקים בוץ,
- חיים שאבי:** דקה. אני רוצה לחדד לך עוד משהו. דו"ח המבקר,
- נוה גור:** ולא שמעתי ממך פעם אחת כמי שהיה יושב ראש החברה בעבר,

- יגאל שמעון:** נוה, די כבר, נו.
- נוה גור:** אמירה שאומרת הנה ליקויים שאני חושב ש...
- חיים שאבי:** דקה רגע. אמרתי לך במפורש, אני מקבל את כל מה שמוטי אמר. במלואו.
- נוה גור:** מאה אחוז.
- חיים שאבי:** לא חולק על כלום.
- נוה גור:** מה למשל?
- חיים שאבי:** דקה רגע. אבל אני רק רוצה להגיד לך משהו. שדו"ח הביקורת מדבר על 2015,
- נוה גור:** נכון.
- חיים שאבי:** שמאז עד היום רוב הלקחים יושמו. עושים השתדלות אדירה לרצות את ההורים בעיר הזו. אני יכול להגיד לך שהשנה,
- נוה גור:** חיים, אם אחרי 4 שנים שחברת מוסדות מנהלת את זה ורק השנה עושים תוכנית פדגוגית זה מקרה ש,
- חיים שאבי:** מה אתה מדבר?
- נוה גור:** תשמע מה אומרת המנכ"לית שלך.
- יגאל הררי:** חיים, אתה לא מנהל פה דיון פרטי. אני מצטער, יש פה עוד אנשים.
- יגאל שמעון:** או קיי.
- יגאל הררי:** אני גם עייף. אין לי סבלנות לשטויות שלו.
(מדברים יחד)
- יגאל הררי:** כל היום נותן לו לדבר שטויות. הוא מקליט את עצמו בשביל הפייסבוק. זה מה שמטריד אותך עכשיו?
- יגאל שמעון:** נדב, בבקשה.
- נוה גור:** אני מצטער. אני לא הייתי בפייסבוק מאז,
- יגאל הררי:** הבן אדם ישב פה, בזבז ניירות סתם.
- נוה גור:** כן.
- יגאל הררי:** הכול קשקושים פה.
- יגאל שמעון:** נדב, בבקשה.
- יגאל הררי:** וצועקים לו לידיים.
- נדב דואני:** קודם כל אני רוצה להגיד תודה למבקר.
- יגאל הררי:** לא ראיתי פה המלצות של הוועדה,

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: יגאל, די. עשר בלילה ואתה עם המשחקים שלך. מספיק.

יגאל שמעון: כן.

נוה גור: קשה לו עם העבודה הזאת.

נדב דואני: אפשר? אז אני רוצה לומר גם באמת למוטי המבקר על העבודה שהוא עשה וגם לחברי ועדת הביקורת על השעות הרבות שהם השקיעו בעניין הזה. אני באמת רוצה להתייחס רק לעניין היול"א. כל יתר הדברים פה נטחנו עד דק, לפעמים גם דק מדי. היול"א, צריך להבין, קודם כל, לפתוח את השם הזה. זה לא ראשי תיבות סתם. זה יום לימודים ארוך, זה לא שום דבר אחר. זה לא צהרון. היה לנו את אס המושבות, את הקטסטרופה שהייתה עם אס המושבות כולנו יודעים. את ההתנגדות שלי בוועדת המכרזים על הבחירה שלהם חלקכם מכירים. זה יום לימודים ארוך ולכן חייבת להיות הלימה בין מה שקורה בבוקר למה שקורה בצהריים. גם בגנים, אגב, וגם בבתי הספר שאסור לשכוח שגם בבתי הספר יש יול"א. אני רוצה לשים את האצבע שלי על שלושה דברים שלדעתי צריך לעשות שם. הדבר הראשון זה אחריות מלאה, אחריות מלאה של העירייה על הצהרונים. אני חושב שצריך לקחת את זה עם אחריות פדגוגית. היא עשתה עבודה בשנים האחרונות. צריך לקחת את זה למקום אחר. אני מכיר את המאבק של אביבה מלפני כמה שנים. העירייה צריכה לקחת את זה תחת ניהולה. יש אגף חינוך רחב, יש גם סמנכ"ל חינוך חדש. כלומר, אתם כל כך רוצים להשקיע בחינוך אז תיצקו תוכן לשם גם שיהיה אפשר לעשות. אחריות מלאה מהתחלה ועד הסוף. לא רק על התכנים, גם על צוות העובדים. מהצד השני אנחנו צריכים תוכנית פדגוגית רצינית, ארוכה, יסודית, ברורה שמייצגת יום לימודים ארוך ולא מייצגת צהרון. בייביסיטר. הבת שלי, והבת שלי גם הקטנה וגם הגדולה שתיהן היו בצהרון, גם בגני הילדים וגם בבית ספר. זה לא מה שאנחנו רוצים לתת לילדים שלנו. זה לא מספיק. זה הרבה, אבל זה לא מספיק, ולכן צריך ליצור רצף שיש בינינו התאמה גם בין הדרישות של משרד החינוך, גם בין הדרישות של אגף החינוך שלנו שגלילה ויפה עושות עבודה מצוינת. ליצור איזו הלימה בדברים האלה שתהיה המשכיות, שזה באמת יהיה יום לימודים ולא יהיה צהרון כי צהרון זה בייביסיטר. כמה הורים ייקחו איזה מטפל או מטפלת שישמרו להם על הילדים בצהריים, יתנו להם לאכול צהריים ולראות טלוויזיה. זה לא מה שאנחנו רוצים. שישחקו בכדורגל,

שיאכלו צהריים ושגם יהיה להם תכנים פדגוגיים רציניים, ואת זה צריך לעשות. דבר נוסף שצריך לקחת בחשבון זה כוח אדם מסודר. קשה מאוד. מדובר על היקפים גדולים מאוד של כוח אדם, מדובר על שעות מצומצמות. על שכר גבוה בשעות מצומצמות. צריך לדאוג לייצר רצף מהבוקר עד אחר הצהריים. השכר לא מספיק. היום גננות נדרשות ללכת לתת טופס תיאום מס, אני יודע שלא נותנים להם אפשרות ללכת ולעשות את הטופס הזה או לחתום חוזה כזה. הם מפסידות הרבה כסף. מדובר על עובדות שלא מרוויחות הרבה מרוויחות מעט. צריך למצוא פתרון שלא יצריך את טופס תיאום המס הזה. שהם לא יפסידו כסף. שיהיה להם רצף, שירוויחו עד שעה 2 שכר X ומשעה 2 עד שעה 5 שכר Y. זה בסדר. צריך למצוא את הנוסחה או לחלק את זה באופן יחסי. יש מחסור ב-24 גנים, לפי ידיעתי, של סייעות קבועות בצהריים. זה יוצר בעיה בקרב הילדים, זה יוצר בעיה עם הגננות, זה יוצר בעיה עם הצוות של הבוקר. זו בעיה שצריך לטפל בה. אני לא אומר שהצוות שם לא טוב אבל צריך לשים על זה דגש. צריך לסדר את זה, צריך אחריות שלנו של העירייה ולא לעשות לזה out sourcing כי זה פשוט out sourcing לכל דבר. ונקודה רביעית ואחרונה שאני רוצה להתייחס אליה זה נושא המחיר. אני לא יכול להתעלם מנושא המחיר. כשבחדשות ערוץ 2 מגיעים לתעריף ממוצע של 644 וכשבכנסת מגיעים בתעריפים אחרים, אי אפשר לגבות מההורים שלנו 1,180 שקלים לחודש. אפשר לגבות 650, 7000, 750. כי בסוף אנחנו רואים את הדו"ח ואני רוצה להזכיר לכם שהייתה לי שאילתה לפני כמה חודשים ביקשתי לדעת כמה כסף, הוצאות מול הכנסות. סירבו, אמרו לא נותנים לך. שמח שבדו"ח הביקורת הנתונים הוצגו. ומה אנחנו מגלים? שקרוב ל-10 מיליון שקלים הולכים להוצאות שונות. אבטחה ושמירה, וחשבתי שאבטחה ושמירה זה אותו דבר. לא ידעתי שזה שני דברים שונים. תקשורת. מה, איזה תקשורת יש? טלפונים? שמחייגים? אתה יודע כמה עולה היום טלפון להחזיק? קו קל 29 שקלים לחודש? אני לא יודע על מה אתם מדברים, על איזה תקשורת.

יגאל הררי: מטרופולינט אם אתה רוצה לדעת.

חיים שאבי: זה ביחד, זה ממשק.

נדב דואני: או קיי. כמה זה עולה, חיים?

חיים שאבי: תקשורת. מה שרשום לך, אף אחד לא מסתיר כלום.

נדב דואני : אז אני מנסה להבין, 10 מיליון שקלים האלה לי נראים גבוהים מדי. נראים מוגזמים מדי וכשעיריית הוד השרון לוקחת כל שנה קרוב למיליון שקלים מהכיס של ההורים. מטילה עליהם מס נוסף ולוקחת את זה לכיס שלה זה דבר שאי אפשר לעבור על זה לסדר היום. אז אני מצפה שבשלב הראשון שעניין התקורה יפסיק. הרי ברור לכולנו שאם הגנים האלה לא היו פעילים במסגרת היול"א לא היה קורה שם כלום. זה לא היה הופך פתאום להיות למרכז חוגים עירוני. לא היה שם כלום. זה היה מת לגמרי. אז עד שעושים שם פעילות, אתם רוצים לקחת על זה עוד כסף? הרי זו בדיחה. התקורה הזאת משמשת בסוף את עיריית הוד השרון לפעולות אחרות. זה לא חוזר לילדים, ואל תספרו לי לוקשים שזה חוזר לילדים.

עדי ברמוחה : בגלל זה לא צריך להיות,

נדב דואני : את ה-850 אלף שקל אפשר לבטל ולגלגל את ההחזר הזה להורים שמשלמים המון המון המון כסף. יש אימהות ואבות שמקבלים החלטה שאחד מהם נשאר בבית כי זה בלתי אפשרי לעמוד בעלויות האלה. 3 ילדים בבית עולים קרוב ל-6,000 שקל רק למסגרות חינוכיות בעיר הזאת. איך, איך אנחנו מגיעים לדברים האלה? איך אנחנו מגיעים לסכומים האלה? יש פתרון לילדים אלרגנים, חיים, ייאמר לזכותך, דיברנו, שוחחנו אל זה. נמצא פתרון. יש מענה לילדים בעלי צרכים מיוחדים. כל הכבוד, ככה צריך להראות הדברים. העניין, חיים,

חיים שאבי : עולים כסף הדברים האלה.

נדב דואני : בגלל זה אני אומר, יש דלתא מסויימת שאתה יכול לדרוש. אם זה עולה 650 תיקח 750, תיקח 800. זו הדלתא שאתה צריך, זו הדלתא שאתה צריך להעביר את זה למקומות אחרים. אנחנו מבינים את זה, אנחנו מקבלים את זה אבל צריך לעשות את זה בצורה יסודית. אני חושב ש, אני מקווה שהדו"ח הזה באמת יהיה התחלה של משהו, דו"ח הביקורת של המבקר יהיה התחלה של משהו, לנסות למצוא ולתקן את הבעיות. אני חושב שקודם כל צריכה להתקבל ההבנה בעיריית הוד השרון של שני דברים. אלף, ההורים לא חולבים את ההורים ולא לוקחים מהם כסף, מטילים עליהם מס עקיף דרך הצהרונים האלה, זה אחד. ושתיים, מעבירים את זה לאחריות של העירייה, שהעירייה תיקח על זה אחריות. מוסיפים שם כוח אדם ניהולי שיוכל לנהל את זה. העבודה שנעשית היא עבודה טובה, אני לא רוצה עבודה טובה, אני רוצה עבודה מצוינת.

יגאל שמעון: תודה. כן, יגאל.

עדי ברמוחה: רגע. תסיים אפוזיציה.

יגאל הררי: סליחה?

יגאל שמעון: מה זה חשוב.

מאיר חלואני: הוא כבר שעה עושה לו ככה, הוא צריך לדבר. תני לו. לא, תעשה לו ככה, יגאל.

אביאל אברמוביץ: עדי עכשיו.

מאיר חלואני: תן כבוד לגברת.

יגאל שמעון: יגאל הררי, בבקשה יגאל.

יגאל הררי: דיברה אביבה, דיבר נדב, עכשיו אני.

עדי ברמוחה: למה אתה?

יגאל הררי: כי אני ביקשתי.

עדי ברמוחה: אז מה? גם אני ביקשתי?

יגאל הררי: יש לי כבר חור בחזה.

עדי ברמוחה: אבל גם אני ביקשתי.

יגאל הררי: אני רוצה להגיד ככה. קודם כל,

עדי ברמוחה: אני נתתי לאביבה.

יגאל הררי: קודם כל אני רוצה להגיד, קיבלתי את דו"ח המבקר, עיינתי בו. אני לא יכול להגיד

לך שלמדתי את כולו. אני סומך את ידי עליו, זה אלף. בית, אני באמת אומר עכשיו,

אחרי שאני רואה את זה ואני לא רואה שיש בהחלטות הוועדה איזשהם החלטות

שהתקבלו ברוב או משהו, אתה יודע, ובסופו של דבר אנחנו מדברים על עיר ירוקה

ואני רואה שמבזבזים לנו פה נייר. ואני לא אומר את זה סתם עכשיו. אין פה שום

דבר שעבר הצבעה רצינית. יושב לידי, מימיני, יושב ראש ועדה לשעבר שאמר

שההצבעות בוועדה אצלו היו בדרך כלל בפה אחד. בהסכמה. פה נראה לכאורה

כאילו ההצבעות נגנבו. מה זה נגנבו? בן אדם בא והחליט, הם שניים נגד שניים, ננצל

את זה. אני הלאה, יש לי רוב. זה בדיחה אחת רצינית ובאמת באמת אני אומר. חבל

לבזבז את הזמן של האנשים וחבל לבזבז את הכסף של הציבור. מה שאתה עשית פה

זה חרטה ברטה, ובאמת חבל על הזמן של האנשים. עכשיו, אני אומר לך שאם יש

מסקנות ששווה שיטפלו בהם, אז שווה לטפל בהם, אבל אם אתה לא מביא פה

הצבעה ואתה לוקח כרך כזה כאילו אתה אומר כל מה שיש פה החלטנו עליו. אתה

יכול להגיד לי מה הצבעתם עם רוב מוחלט?

מאיר חלוואני: כתוב שמה, לא נתקבלה. כתוב שם, יש הצעות שלא התקבלו. למה אתה אומר חרטה

ברטה? למה אתה מדבר ככה?

יגאל הררי: מה התקבל?

מאיר חלוואני: איזה מין זלזול זה?

יגאל הררי: מה התקבל מעבר לדו"ח המבקר?

מאיר חלוואני: לא יכול להתקבל. הסברתי לך. זה משחק מכור, לא הבנת?

יגאל הררי: מה התקבל מעבר לדו"ח המבקר?

מאיר חלוואני: לא יכול ... כי עד שהתקבל משהו על הניירות,

יגאל הררי: מה התקבל? מה?

מאיר חלוואני: שאתה רוצים לשים באת, סליחה, בקמין, עד שהתקבל משהו גם את זה ... ממנו.

יגאל הררי: השאלה מה התקבל פה.

מאיר חלוואני: הזלזול התקבל.

(מדברים יחד)

נוה גור: זה הילדים של הוד השרון. תזרוק את זה לפח.

יגאל הררי: אני לא אזרוק,

(מדברים יחד)

נוה גור: תתבייש.

יגאל הררי: אתה צריך להתבייש שאתה מנצל במה,

נוה גור: חרטה ברטה, אתה מתייחס ככה לעצמך,

יגאל הררי: חרטה ברטה כל מה שאמרת חרטה ברטה.

נוה גור: אתה מתייחס ככה לחברי המועצה,

יגאל הררי: בזבזת את הזמן,

נוה גור: ואתה מתייחס ככה לציבור הרחב בעיר הזאת. תתבייש.

יגאל שמעון: יגאל, סיימת?

יגאל הררי: לא.

יגאל שמעון: אה, רגע, הוא עוד לא סיים.

נוה גור: תן לו, תן ל להמשיך לבייש אותנו.

יגאל הררי: אתם אמרתם שלא מפריעים.

נוה גור: יאללה נו, תסיים עם הדברים. יאללה.

(מדברים יחד)

יגאל הררי: מה הבעיה לקבל ביקורת?

יגאל שמעון: יגאל, בבקשה.

יגאל הררי: גם מאלה שלא, גם לאלה שלא אוהבים.

אביבה גוטרמן: יגאל, תאמין לי. רק על הזמן שהוא הקדיש לזה אתה לא צריך להגיד את מה

שאמרת. רק על הזמן. תעריך את הזמן,

יגאל הררי: אם היו נותנים לי לסיים את הדברים שלי,

אביבה גוטרמן: לא יפה ככה לדבר על עבודה של אנשים.

יגאל הררי: אני רוצה לסיים את הדברים שלי.

אביבה גוטרמן: לא יפה. מה אני אגיד לך? אף אחד מאיתנו לא ישב והתרכז והכין,

חיים שאבי: בואנה, אמרנו לו כל הכבוד, אין דבר כזה.

אביבה גוטרמן: אתה אמרת.. הוא אומר לו חרטה ברטה,

(מדברים יחד)

נוה גור: אני לא זקוק למחמאות מאדם כמוך ולא לשום דבר. זה חרטה ברטה, תודה רבה.

יאללה.

יגאל הררי: קודם כל אני חוזר למה שאמרת קודם. אין פה מסקנות והנייר הזה בסופו של דבר

אתה לוקח אותו ומנצל אותו ניצול ציני לעצמך.

נוה גור: נכון.

יגאל הררי: פשוט ביותר.

נוה גור: נכון.

יגאל הררי: אין בהם מסקנות שהצבעתם עליהם.

נוה גור: נכון. הכול שלא כדן.

יגאל הררי: חברי הוועדה עבדו, הגיעו לישיבות. חלק לא חלק כן. מי שהגיע הגיע, השקיע. בסוף

מה התוצאה? מה המסקנות שיש לך פה? כלום. שום החלטה בוועדה לא התקבלה

כחוק. שום החלטה.

יגאל שמעון: וגם הצבעה החלטה,

- נוה גור:** יגאל, אתה דוגמה לפוליטיקה הישנה והמכוערת שצריך לנפנף מהעיר הזאת, להביא לפה לעיר פוליטיקאים ראויים שבאו לשרת, לעבוד עבור הציבור.
- יגאל הררי:** נתתי לך שעה לדבר, אתה מבין? בן אדם שלא יודע לקבל ביקורת הוא בן אדם,
- נוה גור:** אתה משתמש בפוליטיקה הישנה ביותר.
- יגאל הררי:** אתה משתמש בפוליטיקה מתחת לאף.
- נוה גור:** זה מה שהציבור איננו רוצה לראות וזה פרפורי גסיסה אחרונים של הפוליטיקה הישנה.
- יגאל הררי:** חבל לך ש, לא רוצה.
- נוה גור:** יגאל, בסדר, תמשיך. נגמר זמןך.
(מדברים יחד)
- משה חנוכה:** אנחנו כולנו הפוליטיקה הישנה והוא הפוליטיקה החדשה. משיח.
- יגאל שמעון:** תודה רבה.
- יגאל הררי:** אני רוצה לסיים.
- יגאל שמעון:** בבקשה.
- משה חנוכה:** עזוב, חבל על הזמן.
- נוה גור:** חבל על הזמן. זה ... ליושב ראש חברת, לספר על,
- יגאל הררי:** מי שלא אוהב לקבל ביקורת מותר לך להפריע, סבבה.
- נוה גור:** עשרות הורים שמידפקים על יול"א הם פוליטיקאים.
- יגאל שמעון:** לא להפריע לו בבקשה.
- יגאל הררי:** אף אחד לא אומר דבר וחצי דבר על הביקורת על יול"א. אני לא בעניין.
- נוה גור:** בוא תן לנו איזה,
- יגאל הררי:** לא, לא.
- נוה גור:** בוא תן לנו מכל מה שקראת והעמקת,
- יגאל הררי:** לא, לא.
- נוה גור:** תן לנו איזה ליקוי אחד שאתה חושב,
- יגאל הררי:** אתה לא רוצה לשמוע.
- נוה גור:** אני אשמח.
- יגאל שמעון:** יגאל, תודה. כן, בבקשה.
- יגאל הררי:** מה שאני רוצה להגיד, כל הביקורת על יול"א כן או לא, המבקר ביקר אותם.

- נוה גור:** כן.
- יגאל הררי:** אני רק רוצה להגיד לך שמה שהמבקר הביא, אמרתי שאני מקבל וסומך את ידי עלי, אבל מה שאתה מביא פה אפילו לא החלטתם על זה בוועדה.
- נוה גור:** רימינו את הוועדה.
- יגאל הררי:** לא רימית.
- נוה גור:** רימינו, אנחנו רמאים.
- יגאל הררי:** אני לא אמרתי.
- נוה גור:** אנחנו והמבקר יושבים בישיבה והמבקר רואה את זה ואנחנו יושבים שמה,
- יגאל הררי:** לא, לא,
- יגאל שמעון:** נוה, אתה מפריע, נו.
- יגאל הררי:** אל תכניס לי מילים לפה. אני רק אומר,
- נוה גור:** אם אתה אומר שאנחנו רימינו,
- יגאל הררי:** שעבדת קשה,
- נוה גור:** אני מבקש שתפנה למשטרת ישראל,
- יגאל הררי:** אני אומר שעבדת קשה,
- נוה גור:** ותבקש להכניס אותי לכלא הרמאותי.
- יגאל הררי:** לא רוצה, מספיק. אבל אני רוצה לסיים, הוא לא נותן בכוונה.
- יגאל שמעון:** הררי, בבקשה.
- יגאל הררי:** אני רק רוצה להגיד שעבדתם כל כך קשה אבל זה אופנייים שעומדות במקום ש... זה מה שאתה עשית לוועדה. שום סיכום עם הצבעה אין פה.
- נוה גור:** נכון.
- יגאל הררי:** זה כל הסיפור. ולכן אני אומר שכל הכרך הזה שהוצאת הוא בזבוז כספי ציבור.
- נוה גור:** הוא חרטה ברטה.
- יגאל הררי:** זה חרטה ברטה, חרטה ברטה זה עוד מתמאה בשבילך.
- יגאל שמעון:** עדי, בבקשה.
- נוה גור:** אני מודה לך מאוד.
- יגאל הררי:** קשקוש מקושקש.
- יגאל שמעון:** בבקשה, עדי.
- עדי ברמוחה:** סיימת, יגאל?

- נוה גור:** עדי, תספרי להם קצת על הקשקושים שאנחנו עושים בוועדה.
- עדי ברמוחה:** סיימת, יגאל?
- יגאל הררי:** אני רוצה לראות הצבעות.
- נוה גור:** אני מחכה,
- יגאל הררי:** לא לעשות לציבור דמגוגיה. לא דמגוגיה לציבור.
- נוה גור:** אני מאחל לנכד שלך להגיע ליול"א ביום שלא תהיה לו סייעת ואני מאחל לך להיות שם ביום שהנכד שלך יחווה את מה שילדים חווים ואז נראה את הפוליטיקה חרטה ברטה שלך.
- יגאל הררי:** תראה לי את התוצאות.
- יגאל שמעון:** עדי, בבקשה. עדי,
- נוה גור:** הכול בסדר, חבר'ה. אנחנו מגיבים לחרטות ברטות.
- יגאל הררי:** אני רוצה לראות תוצאות של ההצבעות.
- מאיר חלוואני:** די יגאל, זה קשקוש.
- נוה גור:** אגב, אתה מוזמן לבוא לכל ישיבת ועדת ביקורת.
- יגאל שמעון:** נוה, אתה מפריע לעדי.
- נוה גור:** אתה מוזמן לבוא לכל ועדת ישיבת ביקורת.
- יגאל שמעון:** כן.
- עדי ברמוחה:** יגאל שמעון, אותך לא היו לוקחים להיות גננת ביול"א כי אתה לא מסוגל להשקיט,
- נדב דואני:** יש לו דווקא סייעת. אפילו שנייה.
- יגאל שמעון:** אני אקח את נדב כסייעת.
- מאיר חלוואני:** במשרה מלאה.
- יגאל שמעון:** טוב.
- עדי ברמוחה:** אתם אולי חושבים שיש פה איזושהי הצגה וחלקכם הקטן לא לקח את זה ברצינות.
- יגאל הררי:** למה את אומרת את זה?
- עדי ברמוחה:** ככה, זאת ההרגשה שלי ועם ההרגשה שלי אתה לא תתווכח ואם אתה רוצה לנהל איתי דו שיח בוא ננהל אותו אחר כך. עכשיו אני,
- יגאל הררי:** למה?
- עדי ברמוחה:** אני אשמח שתיתן לי להגיד את מה,
- יגאל הררי:** למה, לפני רגע הפרעת.

נדב דואני : יגאל, נו,

עדי ברמוחה : את מה שיש לי לומר. יגאל הררי אתה,

יגאל הררי : ... באמצע המשפט.

עדי ברמוחה : יגאל הררי.

יגאל הררי : רק לפני רגע עשית את זה.

עדי ברמוחה : תקשיב, תקשיב. אני רוצה להגיד לך.

יגאל הררי : אז אל תדברי בשמי.

עדי ברמוחה : ועדה כלשהי בעיריית הוד השרון, מבחינתי, לתפיסתי כנבחרת ציבור ואתה יודע את זה טוב מאוד כי הייתי איתך בוועדת הנחות, היא ועדה מקצועית ומבחינתי אני מגיעה מוכנה לוועדה, אני עוברת על החומר ואני רוצה להגיד לך, קודם כל מוטי באמת תודה רבה על הסבלנות שלך לכל הגחמות של כולנו, על הדו"ח שהגשת לנו, ותתפלא אבל אני גם רוצה להגיד תודה למנכ"לית של עיריית הוד השרון.

כנרת אלישע כהן : זהו, רציתי להגיד את זה.

עדי ברמוחה : כי קיבלנו פה, כן, אני רוצה להגיד לה תודה. קיבלנו פה התייחסות הנהלת העירייה לדו"ח המבקר וקראתי את ההתייחסות והיום הונח לי על השולחן שוב רק התמצית ואני רוצה שיש אפילו שינויים בין מה שהיה ואני שמחה על כך.

כנרת אלישע כהן : עדי, אנחנו גם אמרנו את זה בוועדת ביקורת.

עדי ברמוחה : לא, לא. יש שינוי בין מה שקיבלנו בוועדת ביקורת,

כנרת אלישע כהן : לא, אני אומרת שגם החמאנו לה בוועדת ביקורת ודיברנו עליה.

עדי ברמוחה : נכון.

כנרת אלישע כהן : על העבודה המקצועית שהיא עושה.

עדי ברמוחה : בעיקר לגבי היול"א. אבל אני לא רוצה להתחיל מהיול"א. אני רוצה להתחיל דווקא מהכנסות מנכסי העירייה שלפי דעתי זה נושא לא פחות חשוב מהיול"א. זה מקור ההכנסה של עיריית הוד השרון. חבל שאיילת לא פה, עושה עבודה נהדרת ולבד. עושה עבודה שהייתה צריכה להיעשות מזמן. היא לקחה את זה במלוא הרצינות ויש כמה דברים, יגאל הררי, שהם לא מדברים דווקא על החלטות אלא המלצות של חידוד המלצות של מבקר העירייה, ולמה אני מתכוונת? אם מבקר העירייה מבקש בהמלצות שלו לעדכן ולגבות את ספר נכסים, אז אני בסך הכול ביקשתי שהעדכון והגיבוי של ספר נכסים ייעשה אחת לרבעון. אז אם אימצתם את המלצות מבקר

העירייה, מה הבעיה לתחום את זה בזמן? למה, בגלל שזה הגיע מהאופוזיציה? קטנוני, לא מקצועי ואפילו מזלזל. מזלזל. כי מה שלקחתי לקחתי את המלצת המבקר ותחמתי אותה וסידרתי אותה במסגרת. סך הכול ביקשתי, את המלצת המבקר שהיא תהיה אחת לרבעון. איזה בעיה יש עם זה? אם אתה כל כך צעקת אני מקבל את המלצת המבקר, מה הבעיה? מה הבעיה? תגידי לי. לא הקשבת לי אפילו לא למילה, אני רואה איך זה עבר לך ככה,

יגאל הררי: אני יכול להגיד לך,

עדי ברמוחה: מה שאמרתי, אבל לא נורא.

יגאל הררי: אני יכול להגיד לך שאני אפילו לא יודע על מה את מדברת.

עדי ברמוחה: אני יודעת שאתה לא יודע, כי אתה לא קראת, לפי דעתך.

יגאל הררי: אני לא כתבתי את מה שאת קוראת עכשיו.

עדי ברמוחה: לא, לא. אתה אמרת שקיבלת את המלצות המבקר?

יגאל הררי: לא, אמרתי שאני מקבל,

עדי ברמוחה: אתה מכבד,

יגאל הררי: עוד לא הצבענו עליהם.

עדי ברמוחה: רגע, אמרת שאתה מקבל את המלצות המבקר?

יגאל הררי: מה ש,

עדי ברמוחה: אז בוא אני מספרת לך.

יואב רוזן: זו המלצת הוועדה מה שאת אומרת?

עדי ברמוחה: לא, אני,

יואב רוזן: לא, לא. זה המלצת הוועדה?

עדי ברמוחה: כן. המלצת המבקר, תראה. קודם כל הוועדה קיבלה את המלצות המבקר, נקודה.

בסדר? וזה היה ברוב קולות.

יואב רוזן: מה שאת הצעת עכשיו זה המלצת הוועדה?

עדי ברמוחה: לא, המלצה שלי. המלצה של עדי ברמוחה. כל אחד מחברי הוועדה היה רשאי כמו

כל חברי המועצה שקראו,

יגאל הררי: זה עבר את הכול?

יואב רוזן: לא, זה לא עבר.

עדי ברמוחה: לא, לא.

- יואב רוזן:** היא אומרת שלא.
- עדי ברמוחה:** אבל אני אומרת, אתה לא מקשיב.
- יגאל הררי:** אה, בסדר. את יכולה להסביר למה הוועדה לא קיבלה את ההמלצה שלך?
- עדי ברמוחה:** בגלל שאני אופוזיציה?
- יגאל הררי:** יש הצבעה שלא הצבעת כאופוזיציה?
- עדי ברמוחה:** יש הבדל, מה ההבדל, אני רוצה לשמוע ממך יואב,
- יגאל הררי:** בוועדה יש הצבעה שהצבעת לא כאופוזיציה? לפי התוצאות שאני רואה פה.
- עדי ברמוחה:** מה ההבדל, רגע, יגאל. היות ואתה כבר לא בקשב אז אני רוצה לפנות רגע,
- יגאל הררי:** אם היינו מדברים לעניין ולא חרטה ברטה והיית אומרת לי תשמע, הועלו הצעות והצבעתי גם נגד אז הייתי מבין,
- עדי ברמוחה:** יגאל, אתה מוכן, אתה מוכן לדבר פה בצורה רצינית?
- יגאל הררי:** אני מאוד רציני.
- עדי ברמוחה:** אם ההמלצה של מבקר העירייה היא עדכון וגיבוי ספר נכסים. מה הבעיה להוסיף לזה לוחות זמנים ולהגיד,
- יואב רוזן:** בשביל זה אתם ועדה.
- עדי ברמוחה:** אז אני ההמלצה שלי,
- יואב רוזן:** להיפך. אני שואל אותך מה הבעיה,
- עדי ברמוחה:** אז זה מה שאני שאלתי גם בוועדת ביקורת. בדיוק זה מה ששאלתי.
- יגאל הררי:** אז מה אנחנו אשמים?
- עדי ברמוחה:** אני גם ביקשתי בנוסף, היות ו,
- יגאל הררי:** אז מה אנחנו אשמים?
- עדי ברמוחה:** אבל אני לא מדברת עכשיו עליך. דיברתי ליואב רוזן. לא האשמתי אותך,
- יגאל הררי:** כי את אומרת לא קיבלנו.
- עדי ברמוחה:** על ראש הגנב בוער הכובע. לא האשמתי אותך.
- יגאל הררי:** אני ראיתי את התוצאות של ההצבעות ואין מצב שלא הצבעת עם יושב ראש הוועדה,
- עדי ברמוחה:** אתה ראית, לא קראת. זה עבר לך ככה. זה לא מעניין אותך.
- יגאל הררי:** כל ההמלצות של האופוזיציה הלכתם הצבעתם אוטומטית.
- עדי ברמוחה:** יגאל הררי, כל מה שמעניין אותך, יגאל, אף אחד עכשיו לא צופה בישיבת המועצה.
- כל מה שמעניין אותך על השולחן פה זה לעשות פוליטיקה.

יגאל הררי : לא.

עדי ברמוחה : לא מעניין אותך,

יגאל הררי : אני שואל אם זה ביקורת,

עדי ברמוחה : לא מעניין אותך מה קרה בוועדת ביקורת. אתה אפילו לא הקשבת להמלצה שלי, מה

היא הייתה שונה מההמלצה של המבקר. למה אי אפשר היה לקבל אותה? למה, בגלל

שאני,

יגאל הררי : זה הוועדה, לא אני.

עדי ברמוחה : זה לא שייך.

כנרת אלישע כהן : תקשיב טוב, אמרתם,

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה : אני ממשיכה. אני ממשיכה.

יגאל שמעון : כן.

עדי ברמוחה : אני ביקשתי בנוסף לתגבר את מצבת כוח האדם של מחלקת נכסים. זה יש שמה שתי

עובדות. להפוך את זה למשהו,

חיים שאבי : לאגף.

עדי ברמוחה : הרי זה, הרי זה אגף, נכון. אני לא צוחקת. לאגף שיכול להכניס כסף,

חיים שאבי : אחרי זה תבכו למה ש,

עדי ברמוחה : חיים,

חיים שאבי : מנופח.

עדי ברמוחה : זה מקור הכנסה לעיריית הוד השרון. יש נכסים שאין מהם הכנסה לעיריית הוד

השרון. היא לא מסוגלת, איילת, לעשות את זה לבד. יש צורך בתגבור מחלקת נכסים

ובנוסף, מי שמנהל את הכסף שם זה הגזבר, שאין הלימה בין מחלקת נכסים

לגזברות. צריך, צריכה לשבת במחלקת נכסים פונקציה, פונקציה, רגע,

משה חנוכה : איפה הגזבר?

עדי ברמוחה : הגזבר לא נמצא. יש צורך בפונקציה שאני הצעתי מפקח אחראי,

משה חנוכה : יגאל, איפה הגזבר?

יגאל שמעון : אין לי מושג.

יגאל הררי : מה אתה צריך,

משה חנוכה : יש לי שאלה לגזבר.

דובר: הלך.

יגאל הררי: תשאל את המנכ"לית.

חנה גולן: אתה יכול לשאול אותי.

עדי ברמוחה: אני יכולה להמשיך?

חיים שאבי: בנושא כספים,

עדי ברמוחה: אני, ההמלצה שלי, ניצה, אתם מפריעים לי.

יגאל שמעון: חיים, די נו.

עדי ברמוחה: די. עכשיו יש לעדי עוד,

ניצה משה: 4 דקות.

עדי ברמוחה: לא, לא, לא, מפריעים לי.

ניצה משה: לא, נתתי לך יותר.

עדי ברמוחה: לא, הם מפריעים לי.

(מדברים יחד)

עדי ברמוחה: אני ביקשתי, ההמלצה שלי הייתה תגבור מצבת כוח האדם של מחלקת נכסים

במפקח שאחראי על האכיפה והניהול הכספי של הסכמי השכרת הנכסים שזה תהיה

פונקציה בתוך מחלקת נכסים ולא,

יגאל הררי: אני מקבל את ההצעה שלך למועצת העיר. אני אצביע איתך.

עדי ברמוחה: תודה רבה.

יגאל הררי: למה לוועדה שעובדת לא,

עדי ברמוחה: ו, מסתבר ש,

יגאל הררי: עובדת בפריילוף...

עדי ברמוחה: כן. אבל אתה לא,

יגאל הררי: היית מביאה את זה למועצת העיר היית מביכה את כולם. למה לא, למה לא לתת לה

עזרה אם זה צודק? ועדה שלא מעבירה החלטות זה עדיין חרטה ברטה.

עדי ברמוחה: ועדת ביקורת זו ועדה מקצועית, באמת. אני מתייחסת אליה באופן מקצועי. לא

מעניין אותי כל הרחשים שאתה מנסה ליצור מסביב. באמת, זה לא מתאים לי.

יגאל הררי: אני לא אמרתי את זה.

עדי ברמוחה: אני, ואני יושבת די הרבה זמן.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: עדי, בבקשה תשלימי.

חיים שאבי: 3 שנים לא דיברתי.

עדי ברמוחה: אז מה עכשיו אתה רוצה לדבר בשביל 3 שנים? אבל לא, כשאני אסיים אני מבטיחה לך, כמה דקות אני אסיים. אני רוצה, אני רוצה רגע לגבי היול"א. לגבי היול"א וההתייחסות הראשונה של מנכ"לית העירייה, היה משפט, יחד עם זאת אין באחריות העירייה לכתוב נהלים לחברה אך בהחלט נדרוש זאת. בהתייחסות החדשה שקיבלנו היום נהלי החברה והתוכניות הפדגוגיות הוגשו למנכ"לית העירייה והועברו למבקר העירייה. אז אני אומרת,

חנה גולן: הנה.

עדי ברמוחה: אמרתי, תודה. אמרתי, תודה רבה אבל. אבל.

יגאל הררי: או אה, זה הכי מפחיד.

עדי ברמוחה: בדיוק. נדב פה דיבר על ה-1,180 שקלים, ואני אומרת זה עניין של מדיניות של ראש עיר שלא מוביל, יגאל שמעון. אם פעם אחת תהיה מרוכז ובאמת תקשיב אולי משהו, **יגאל שמעון:** למה, פשוט לא מאמין. אם הוא לא עונה לך את פונה אליו. אם הוא לא עונה לך את פונה אלי.

עדי ברמוחה: אבל אני מרגישה כמו גננת.

יגאל שמעון: דברי אוטוסטראדה. נו באמת.

עדי ברמוחה: תקשיב, אתה לא מתפקד כגננת,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: דברי, מה, מישהו מפריע לך?

אביבה גוטרמן: מה זה, הפרעות קשב כולם פה?

יגאל הררי: כולם עם ריטלין, חינוך מיוחד.

עדי ברמוחה: בשעה הזאת. לפני שקיבלנו את ההתייחסות האחרונה של מנכ"לית העירייה היה נראה לכאורה ש, חיים נו די. העירייה מתנערת מאחריות למרות שבחווה ויש חוזה בין חברת מוסדות לעיריית הוד השרון שנחתם בספטמבר 2015. בחווה כל פרויקט היול"א נמצא בשיתוף פעולה שכולל הנחיות מעיריית הוד השרון, אם בבניית התהליך העסקי, אישור גזבר העירייה ומנהל האגף את התוכנית העסקית. בהסכם שנחתם בין חברת מוסדות לעיריית הוד השרון בנושא הפעלת תוכנית היול"א מודגש שעיריית הוד השרון וחברת מוסדות הסכימו על הפעלה משותפת של תוכנית היול"א.

מנהלת אגף החינוך אחראית מטעם עיריית הוד השרון על הפרויקט. למרות זאת, עיריית הוד השרון התנערה, עכשיו כבר קצת פחות, וטוענת, אבל היא עדיין טוענת כי תיקון הליקויים הוא באחריות חברת מוסדות. בהבנה שלי, כל עניין היול"א ואביבה, כן צדקת, לפני 4 שנים. צדקת, היול"א הייתה צריכה להישאר בעיריית הוד השרון. חברת מוסדות משמשת כמעין קבלן משנה, אז או שיוצאים למכרז חדש אבל מחזירים את היול"א להוד השרון. לא לוקחים תמורות, מורידים את המחיר. אתם רוצים לתת ב-1,180 שקלים יול"א?

חיים שאבי: בעירייה זה יעלה 1,300.

עדי ברמוחה: אתם רוצים, תעלה ל-1,300, תעלה ל-1,400.

חיים שאבי: כן, בטח. נכון.

עדי ברמוחה: תעלה ל-1,400. תגבה מההורים 700 ו-700 שעיריית הוד השרון תממן, כן. זה עניין של מדיניות. אני יודעת שאם אני,

חיים שאבי: רעיון נפלא. זה מעולה.

עדי ברמוחה: יושבת שם זה הדבר הראשון שאני מחליטה וזה הדבר הראשון שאני עושה. כן.

משה חנוכה: כשהיית דירקטורית בחברת מוסדות גם דיברת ככה?

עדי ברמוחה: בטח.

משה חנוכה: או קיי.

עדי ברמוחה: בטח, כן. ועל זה היו, וחיים יעיד על כך, על זה היו החילוקי דעות ביני לבין חיים, אז אל תגיע לשם, אני לא מציע לך.

חיים שאבי: הערת ביניים, הערת ביניים. לגבי ההסכם מול חברת מוסדות, חברת מוסדות עובדת עם עיריית השרון כבר 30 שנה ללא הסכם.

עדי ברמוחה: נכון.

חיים שאבי: וזה לראשונה,

עדי ברמוחה: אתה יודע למה?

חיים שאבי: לראשונה נחתם הסכם 30 שנה לא היה בעיה,

עדי ברמוחה: למה? למה?

חיים שאבי: הכול בסדר.

עדי ברמוחה: למה? כי עדי בר מוחה ישבה על היועץ המשפטי במשך שנתיים כדי שיהיה הסכם.

חיים שאבי: מעולה.

(מדברים יחד)

חיים שאבי: כל הכבוד עדי.

עדי ברמוחה: נכון.

יגאל שמעון: עדי, תודה רבה. סיימת? 15 דקות כבר,

עדי ברמוחה: לא סיימת.

יגאל שמעון: אופיר, בבקשה.

עדי ברמוחה: לא סיימת.

ניצה משה: עדי, עבר לך הזמן.

עדי ברמוחה: יש לי עוד נושא אחד רק. הצעה לעוד נושא רק.

יגאל הררי: רק רגע. אין לה, עבר הזמן. תן לה עוד דקה.

עדי ברמוחה: יש לי עוד נושא אחד.

יגאל הררי: אל תפריע לה.

עדי ברמוחה: נושא אחד,

חיים שאבי: תלוי מה הוא. שנייה, מה הוא?

עדי ברמוחה: לגבי ההסעות.

חיים שאבי: לא.

יגאל הררי: חיים, אל תפריע לה.

עדי ברמוחה: לגבי ההסעות ההמלצה הזאת היא דווקא כן הסכימו חברי הקואליציה. ואתה יודע

למה? כי הם הקשיבו והבינו שסך הכול לקחתי את ההמלצה של המבקר ותחמתי

אותה. ביקשתי ש,

נוה גור: עדי, למה את צריכה להתנצל אבל על המלצות שלך סך הכול? זה לא צריך להתנצל.

מותר לך להמליץ המלצות,

עדי ברמוחה: לא, אני לא מתנצלת. אני אומרת,

נוה גור: יש לי הרגשה כאילו המלצות המבקר הן המלצות יחידות. מותר לנו כחברי מועצה,

ועדה, להציג גם המלצות אחרות.

יגאל שמעון: אל תפריע בבקשה.

נוה גור: אני מפריע לחיובי.

עדי ברמוחה: לגבי הסעות תלמידים למוסדות חינוך, ההמלצה שלי היא מילוי דו"ח מלווה הסעה

חודשים והתייחסות אליו,

יגאל הררי: תקווה, החלטת להפריע דווקא?

אביבה גוטרמן: עדי, לגבי הסעות, לא יעזור לך שום דו"ח. יש פה החלטות. נותנים הסעות למי שלא

צריך לתת הסעות וזה ראש העיר עושה את זה אז בוא,

יגאל שמעון: או קיי, טוב,

אביבה גוטרמן: עזוב אתכם מהשטויות. נותנים למוסדות שאינם מוכרים ולא רשמיים וזה הכול

פוליטיקה,

נוה גור: קוראים לזה אפליה.

אביבה גוטרמן: אז שום מפקח לא יעזור.

(מדברים יחד)

אביבה גוטרמן: גם הבחירות, את יודעת כמה בבחירות ... הסעות? נתנו לכל הדתיים הסעות, את

יודעת כמה זה עלה?

יגאל הררי: יגאל, תן לה לסיים.

עדי ברמוחה: לגבי מוכנות העירייה לשעת חירום. לגבי מוכנות העירייה לשעת חירום. בהתייחסות,

יגאל שמעון: כן.

עדי ברמוחה: מה אמרתי?

יגאל שמעון: מוכנות העירייה,

עדי ברמוחה: בהתייחסות של עיריית הוד השרון לדו"ח רואים שתוקנו הליקויים. הדבר, ופה אני

חייבת לחזק את מה שאמר נוה, לגבי ההתייחסות חברי הוועדה ולועדת ביקורת

בנושא הזה שהייתה מזלזלת, לא נעימה. שמבקר העירייה הוציא מכתב למנהל

מחלקת בטחון ומגיעים, הוא לא יודע, הוא לא יודע על מה מדבר. נתתי תשובות, לא

נתתי תשובות. תקשיבי. אני לא עובדת בעיריית הוד השרון. אני בהתנדבות אחרי

שעות העבודה שלי, כשאני מגיעה לוועדת ביקורת זה עם הלשון בחוץ ואני בלילה

לפני כן יושבת על החומר. אם אני מגיעה מוכנה ואני בהתנדבות, על אחת כמה וכמה

עובד עירייה שמגיע לתת תשובות. מצטערת, חובה.

יגאל שמעון: או קיי. תודה. אופיר, בבקשה.

אביבה גוטרמן: זה באמת חובה.

חיים שאבי: תודה. תודה, עדי.

עדי ברמוחה: בבקשה.

אופיר טואיל: אני רוצה דבר ראשון להודות למוטי וכל חברי הוועדה על העבודה, על העבודה שנעשתה, באמת באינטנסיביות אבל אני חייב להתייחס, כמובן, נראה לי כל הדו"ח ביקורת הזה זה בעיקר על היול"א, זה מה שהכיוון היה,

עדי ברמוחה: היול"א זה משהו,

אופיר טואיל: ונראה שבאמת, מה שהיה פה,

עדי ברמוחה: פוליטי, סקסי אבל יש פה עוד כמה נושאים טובים,

אופיר טואיל: מה שהיה פה,

משה חנוכה: עדי, תני לו לדבר, מה קורה לך. עד עכשיו דיברת.

עדי ברמוחה: סליחה, וכולם הפריעו לי. הלו.

(מדברים יחד)

אופיר טואיל: נראה שמה שהיה פה זה שבמקום שזה יהיה לגופו של עניין זה היה לגופו של אדם וזה היה באמת נגד המנכ"לית ואני יכול להגיד את זה בעירית מזור. סך הכול אני גם כשהיא באה היא באה, נתנה את התשובות למרות שזה לא היה בתקופתה כל הדברים ש, חלק שלא היו בתקופתה, והיא נתנה את התשובות ולאחר מכן הרגשנו, גם חברי הוועדה וגם אני חושב גם ראינו את זה בעיתונות וגם כל חברי המועצה שהיה פה איזה השתלחות חסרת רסן בקטע של מול עירית, אבל אנחנו ראינו שבסופו של דבר רוב הליקויים תוקנו ויש תשובות, אז אין לנו, לא הייתה שום סיבה ממש לכפות על המנכ"לית להגיע, אז זה אני רוצה להגיד בצורה חד משמעית. עכשיו, לגבי, **נוה גור:** רגע. אני שואל את עצמי אם לרגעים מסוימים איך המצפון שלך חי עם מה שאתה אומר עכשיו.

אופיר טואיל: אני אגיד לך, אני אגיד לך. אני הייתי בישיבה, אני הייתי בישיבה עם המנכ"לית,

נוה גור: כן, אני שואל את עצמי איך אתה חי עם המצפון שלך בלילה,

אופיר טואיל: אני אגיד לך. רגע, רגע,

נוה גור: בלילה.

אופיר טואיל: אני אגיד לך.

נוה גור: בלילה. ובמשך חצי שנה,

(מדברים יחד)

נוה גור: אתה חושב שמישהו חיפש את המנכ"לית.

אופיר טואיל: כולם חושבים.

(מדברים יחד)

אופיר טואיל: עכשיו, לגבי כל העניין הפדגוגי, אז אולי אתה לא יודע.

(מדברים יחד)

אופיר טואיל: לגבי כל העניין הפדגוגי, אנחנו רואים כמו שחיים אמר וגם אנחנו מכירים את הצוות הפדגוגי שם, עושה עבודה טובה. אז אין, אי אפשר להגיד שלא תוקנו הליקויים והיא הסבירה את זה והיא הביאה את הכול, אז אין שום בעיה עם זה. לגבי, חשוב לי להגיד גם לגבי עניין כוח האדם. מי שיודע, לגבי היול"א לגבי השעה הזאתי משתיים עד חמש, יש בעיה של כוח אדם ואני יודע את זה גם בעיריות אחרות. אבל פה השקיעו גם בכספים, גם בעלויות, ויש בעיה. גם אם אנחנו רוצים לכפות על גננות להיות בשעות היול"א, אין. הגננות לא רוצות אז גם תנסה לכפות, לא תצליח. אז הלוואי וכל הגננות יהיו בהמשך אבל זה קשה. אז תבדוק גם בכפר סבא, תבדוק, אני אומר זה מאוד קשה. עכשיו בהמשך לדבריו של נדב, נדב אמר לגבי השעות, הוא רוצה משתיים עד חמש שהילדים יהיה מצוינות בחינוך, מצוינות ביול"א. אז להבין משתיים עד חמש שהילדים האלה ילדים זה ילדים בני שלושה עד חמש, אנחנו, זה אולי לא בייבי, זה חצי מבייביסיטר, נכון, אבל צריך להבין. אלה השעות. זה צריך להיות רגוע, לא צריך להתחיל להיות תוכנית למצוינות בשעות האלה.

נוה גור: הנה מצאנו נקודה מוסכמת.

אופיר טואיל: לא, זה נכון. אז אני אומר,

חיים שאבי: דרך אגב, הצהרונים הפרטיים שהם הזה זה בייביסיטר. אתה רוצה מחוננים בצהרונים,

אופיר טואיל: צריך להבין, זה שעות שהם עייפים, הילדים עייפים.

נוה גור: יש לי הרגשה שאתה מחפש אישית איזה מישהי שמנהלת צהרונים.

יגאל שמעון: אופיר, תסיים.

אופיר טואיל: אני אסיים, אני אסיים. עכשיו, לגבי, רציתי באמת להודות גם למנכ"לית לחנה באמת על כל התשובות של הדו"ח ליקויים וגם אני רוצה באמת בעניין ההסעות. אני רוצה באמת להודות למנהלת האגף, ליפה עזרא, שהשנה עשתה וגם שנה שעברה, כאילו, לקראת השנה הכינה את כל העניין של ההיסעים ותוקנו, אני יודע כמעט בוודאות רוב הליקויים, למרות שהיו שנתיים מאוד מאוד קשות ההסעות גם עם פטירתה של אריאלה, זיכרונה לברכה, ובשלב הזה, במקום הזה, שם היו הליקויים

וזה תוקן וברוך השם יש לנו היום מנהלת מדור היסעים, אז באמת אני רוצה להודות

לה ובאמת עכשיו תשובה לאביבה שעכשיו זרקה, פלטה פה,

אביבה גוטרמן: לא פלטה. אמרה דברים שהם נכונים. אני אף פעם לא אומרת בלי שיקול דעת.

אופיר טואיל: אז אני אגיד לך, בשיקול דעת. אז אני רוצה להגיד לך בשיקול דעת שאת מדברת,

שהכול שטויות. שאת מדברת שטויות במיץ עגבניות. הדתיים לא לקחו שקל,

חיים שאבי: דפקו אותם כמו שלא דפקו אותם אף פעם.

אופיר טואיל: ואני אומר לך ופה מנהלת האגף תסתכל, תגיד לך שהיא ישבה שעות על גבי שעות על

כל העניין של הדתיים והכול מסודר,

יגאל הררי: שטויות במיץ עגבניות זה כלום.

אופיר טואיל: וזה לא רק,

יגאל הררי: חרטה ברטה זה משהו.

אופיר טואיל: וזה לא רק יהיה,

אביבה גוטרמן: רגע, יגאל,

(מדברים יחד)

אופיר טואיל: אז אני יכול להגיד, רגע. אני יכול, רגע, רגע.

אביבה גוטרמן: לא ניתנו כספים?

אופיר טואיל: רגע.

אביבה גוטרמן: ואני משקרת?

אופיר טואיל: כן, את משקרת. את משקרת. לא דוברת אמת, סליחה.

חיים שאבי: לא מדברת מדויק.

מאיר חלואני: זה אותו דבר בעיני. זה עדין יותר.

(מדברים יחד)

אופיר טואיל: מה שהיא אמרה זה הדתיים, הילד שלי, רגע, רגע, סליחה.

אביבה גוטרמן: לא אמרתי דתיים, אמרתי אלה שלא,

אופיר טואיל: תקשיבי טוב.

(מדברים יחד)

אופיר טואיל: אני גם אדבר עכשיו, טיפה מדבר אבל המון עושה. פתחנו בית ספר רמות, ... רצית ...

תוכנית חלל בבית ספר רמות, זה הבית ספר שזכה במצוינות ואתה יכול להיות בית

ספר שילה שחשבתם לסגור אותו,

מאיר חלואני: אתה רצית לסגור אותנו,

(מדברים יחד)

אופיר טואיל: ושכחתם להגיד, חבר'ה, וגם עכשיו, וגם עכשיו, דרך אגב גן תאנה שהוא ממ"ד זכה

בפרס מחוזי לחינוך. גלילה ויפה... גן תאנה, הגננת.

יגאל שמעון: תודה רבה. אני מבקש את,

נוה גור: אולי נזמין את... ועדת ביקורת?

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: משה, בבקשה.

משה חנוכה: אני אגיד את עמדת העירייה.

נוה גור: רגע, רגע מה זה מסכמת? הוא לא מסכם, הוא כמוך שידבר ואתה אחרי זה תדבר.

מאיר חלואני: ... מה זה דיברתם? שמעת אותי מדבר? אני הייתי הדיילת עם השקפים.

חיים שאבי: דיברת.

יגאל שמעון: להחזיק שקפים זה לא לדבר.

מאיר חלואני: זה לא יפה. אם אתם רוצים שאני לא אדבר אני לא אדבר.

יגאל שמעון: בבקשה. משה, תן בבקשה למאיר. מאיר, בבקשה. אני מבקש, מאיר בבקשה.

נוה גור: ראש העיר זימן את הישיבה והוא לא פה.

יגאל הררי: אביבה, תנו למאיר.

יגאל שמעון: מאיר.

מאיר חלואני: כן, אני רוצה אבל,

יגאל הררי: תנו למאיר לדבר.

חיים שאבי: נו בוא, יש לנו חתונה היום.

(מדברים יחד)

ניצה משה: רבותי.

מאיר חלואני: מוטי, תודה רבה, בראש ובראשונה. ובנוסף, כשאתה פתחת היה לך איזה אולי אחד

בדברים שלך וזה הכי מדאיג אותי, יותר מכל הדברים, כי אם יש דברים או נושאים

שחוזרים עליהם בדו"ח המבקר סימן שגם ההמלצות של המנכ"לית או התשובות או

של כל המועצה או הוועדה לא נעשות. אז יכול להיות שיש משהו שנגרר עם השנים.

אני הייתי מצפה שדו"ח מבקר יהיה סוג של איזשהו ספר, אני לא רוצה להעליב את

הדתיים אבל איזשהו סוג של תנ"ך שיינתן להם את מה שנקרא הדרך המסודרת,

חיים שאבי: עוד פעם הדתיים.

מאיר חלוואני: רק רגע, לא, לא רציתי להעליב. בכוונה.

יגאל הררי: למה אתה עושה את זה?

מאיר חלוואני: אני רוצה פשוט,

יגאל הררי: הבן אדם היחידי שלא מפריע לאף אחד.

מאיר חלוואני: שדו"ח המבקר משנה לשנה יצטמצם כי מי שלא טועה, מי שלא עושה לא טועה וזה בסדר. יותר מהכול, בטוח שיש פה הישגים בעיר הזו ואני מברך עליהם, והכי הרבה זה לדעת להגיד טעיתי ולתקן. שם המקומות הכי חשובים ואם יש מקום לתקן שמי שאומר אביבה ועדי או את כל מי שישב פה ודיבר על היול"א זה הילדים שלנו וזה חשוב לנו. אני בטוח שזה חשוב גם לכם ואני מאוד מצפה שהדברים האלה לא יפלו על אוזן ערלה אלא קשובה ומסדרת.

חיים שאבי: סגור.

מאיר חלוואני: זה עניין אחד. עניין שני, עצוב לי שאנחנו כולנו שאתם קוראים אתם, אתם, כל הזמן אתם. הצד של האופוזיציה, מחושקים בוועדות העירייה. לא יכולים כמעט להעביר שום דבר. אז מה אנחנו עושים פה איזשהו סוג של מצג שווא, לא הבנתי. יושבות כל הוועדות של העירייה, כל הוועדות. איפה שיושבת הקואליציה מעבירים את הכול, איפה שהאופוזיציה רוצה משהו לא עובר כלום. עכשיו, איך אפשר לבוא בטענות ליושב ראש הוועדה או לוועדה שהם לא מצליחים להעביר החלטות? הם לא מסוגלים כי אין להם רוב. לא רק שם. גם בוועדת הנחות שזה קל, זה עובר כי יש יושב ראש קשוב וגם אנשי הכספים, אבל בוועדות כספים הבדיחה הזו הולכת וחוזרת על עצמה ואני מעריך שאיפה שיש מיעוט לאופוזיציה שם זה לא עובר. אז לא כולם נחפש לי פה איפה ההחלטות, יגאל קח את זה לקמין שלך,

יגאל הררי: יש דמוקרטיה,

מאיר חלוואני: קח את זה גם לקמין שלך כי ככה התייחסת לזה אבל לא לחפש החלטות שתעבורנה אם אין רוב שיעביר את החלטות.

חיים שאבי: נשקול להעביר לכם את הרוב, זה רעיון.

מאיר חלוואני: לא, זה עצוב.

חיים שאבי: נשקול את זה.

מאיר חלוואני: אתם יכולים לצחוק ולגחך אבל זה עצוב, חבר'ה. ואנחנו את העבודה שלנו גם אם היא תמימה או יש בה איזשהו סוג של רצון לשנות בשלטון הזה זה לא יקרה. אני

מקווה מאוד שבבא זה יקרה.

יגאל שמעון: תודה רבה. זה דמוקרטיה, מאיר.

מאיר חלוואני:מאה אחוז.

יגאל שמעון: טוב,

מאיר חלוואני:את דעתי אני רציתי להשמיע.

מוטי פרוינד: מאיר, רק תיקון קטן. מה שאני אמרתי הוא שההישג יהיה אם הליקויים לא יחזרו

על עצמם אלא אולי יחזרו ליקויים חדשים.

מאיר חלוואני:אה, או קיי. אז אני חשבתי שאולי יחזרו אותם,

מוטי פרוינד: לא, אולי יחזרו ליקויים חדשים.

מאיר חלוואני:מאה אחוז. תודה.

יגאל שמעון: או קיי. המנכ"לית מבקשת לפני משה.

מוטי פרוינד: רגע. ועוד מילה אחת לגבי, אפשר? נוה, לגבי ההסכם עם חברת מוסדות, מה שרציתי

לומר לך,

משה חנוכה: החברה לקידום החינוך והתרבות, לא חברת מוסדות.

נוה גור: כן, אבל בדו"ח היא נקראת חברת מוסדות.

מוטי פרוינד: אתה אמרת ש, העלית פה איזשהו חשש לטוהר מידות בעניין הזה, אז אני רוצה

להגיד לך שההסכם הזה נכתב בשנת 2014 והוא נחתם בשנת 2016.

עדי ברמוחה: 15. ספטמבר 2015.

מוטי פרוינד: טוב, בספטמבר 2015, זאת אומרת שהחתימה התעכבה אבל זה לא שהמציאו את

ההסכם הזה באיזושהי צורה לא נכונה.

נוה גור: אני לא הבנתי. אני מבקש,

חיים שאבי: זה ייאמר לזכותו של משה, איך שהוא נכנס הוא עשה סדר ודאג שיחתמו על הסכם.

מאיר חלוואני: מעולה.

מוטי פרוינד: ההסכם נכתב בשנת 2014 והוא לא נחתם.

נוה גור: ומתי הוא נחתם?

מוטי פרוינד: בספטמבר 2015.

נוה גור: אני רוצה שתדע שההסכם שקיבלתי, חנה, חנה ההסכם שקיבלתי, אני מקווה שאינני טועה, אני אבדוק את זה שוב פעם כי אני חלילה לא רוצה להיקרא שקרן פה כמו שנקראנו, עליו כתוב, תאריך חתימה, כתוב נחתם ביום כזה וכזה, 2014. אוקטובר 2014. זה ההסכם שאני קיבלתי.

חיים שאבי: לא, לא יכול להיות.

יגאל שמעון: טוב.

נוה גור: אכן עכשיו זה שונה ממה שכתוב בדו"ח שלך, ואולי עוד מילה קטנה. דו"ח המבקר עוסק בשנת 2015, נכון. 2015. אם תוקנו ליקויים אנחנו מברכים על כך אבל אנחנו עושים פה דיון על 2015.

יגאל שמעון: או קיי, תודה. כן.

חיים שאבי: בחוברת שלך, שלך, במצגת היפה

נוה גור: כן.

חיים שאבי: רשום 7.9.2015.

נוה גור: אז בוא תסתכל, איזה עמוד זה?

חיים שאבי: זה עמוד,

נוה גור: רגע, סליחה שנייה,

משה חנוכה: זה כמו שהרצליה לוקחים 550 שקל ביול"א.

נוה גור: משה, לי אין בעיה, בניגוד אליך, אין לי בעיה גם להודות בטעויות.

יגאל שמעון: אני מבקש,

נוה גור: בוא נפתח,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: כן, משה. אביבה, בבקשה חנה. מנכ"לית.

חנה גולן: אביבה, אפשר כמה מילים?

נוה גור: קודם כל בכותרת, שנייה. כדי שזה, אני לא מתבייש להודות בטעויות. יש פה כמה שאפילו טעות אחת לא הצביעו עליה במצב העיר שלנו. שנערך ונחתם בהוד השרון ביום שישי בחודש 10 שנת 2014, או קיי? זה מה שכתוב פה בהסכם שיתוף פעולה.

חיים שאבי: איפה, איפה, איפה?

נוה גור: אני מקריא נספח כ"א. נספח כ"א. עכשיו, אדוני המבקר. אני מקריא לך, 6 בחודש עשירי שנת 2014.

חיים שאבי: לא, אבל נחתם.

נוה גור: רגע, סליחה. שנערך ונחתם בהוד השרון, סליחה,

חיים שאבי: תראה בחתימות,

(מדברים יחד)

חנה גולן: אני יכולה להגיד מאיפה נובע הפער?

נוה גור: אני אשמח.

חנה גולן: אבל תתנו לי רגע.

נוה גור: בבקשה, בבקשה. אם ההסכם חודש ב,

חיים שאבי: הוא לא חודש. הוא לא נחתם.

נוה גור: אז תתייחסי בבקשה.

חנה גולן: אני אתייחס, קודם כל אני אתייחס לדיון הסוער הזה כנראה שזה באמת בנפשו של

כל אחד מכם וגם מאיתנו. אני רוצה בראש ובראשונה כמובן להצטרף לכל התודות

למוטי, אני חושבת שהוא עושה עבודה מאוד מעמיקה. אני מכירה גם דו"חות

ברשויות אחרות. מאוד מעמיקה ויסודית. את מה שאפשר לקבל כהמלצות ולבצע

אנחנו מיישמים. אגב, עדי, את ההמלצה של מוטי לתוספת כוח אדם, זה אגב רק,

למחלקת נכסים אנחנו כבר מיישמים,

עדי ברמוחה: נהדר.

חנה גולן: בתקצוב של 2017. אני לא צריכה שפעמיים מוטי יגיד. יש לי גם גיבוי טוב, את

יודעת. המבקר אמר אז,

אביבה גוטרמן: מעולה, מעולה. אז גם על יול"א.

חנה גולן: נכון. איילת לא עובדת לבד, חבל שהיא לא פה,

משה חנוכה: דווקא המבקר המליץ להשאיר את היול"א בחברת מוסדות.

חנה גולן: סליחה,

משה חנוכה: כן, אביבה.

חנה גולן: משה, הרי אם אני מדברת אתם מעירים לי,

ניצה משה: תנו לחנה לדבר.

חנה גולן: רגע, שנייה. איילת לא עובדת לבד. עובדת לצידה אווה שהיא עכשיו במקרה בחופשת

לידה אבל היא גם עורכת דין והם לא לבד ויש לה מזכירה וזה בסדר. נכון, יש הרבה

עבודה. צריך גם לזכור שאיילת הקימה את המחלקה כשלא היה שום דבר, ועוד דבר

שאם אתם כבר קשובים אז תקשיבו. ראש עיריית יקנעם אתמול אחרי מספר שיחות סיכמנו שכל הבכירים של יקנעם מגיעים להוד השרון ללמוד איך להקים את מחלקת הנכסים כי להם אין, ויגיע גם היועץ המשפטי שלהם וגם המהנדס וגם זה וגם, ואנחנו כולנו נעבוד איתם יום שלם. אני חושבת שזה כבוד לא קטן אלא גדול אפילו.

נוה גור: אז זה בסדר ללמוד מרשויות אחרות.

חנה גולן: שנייה, סליחה, סליחה. לגבי הדו"ח, בכלל לגבי הביקורת. בכלל לגבי עצם עשיית הביקורת. הביקורת נועדה באמת לשים זרקור בפניות שאנחנו תוך כדי להט העשייה והעבודה לא שמים לב אליהם, וזה בסדר גמור. אנחנו בעד. חלק מהדו"ח ביקורת, 21 ו-22, חלק מהנושאים אני באופן אישי ביקשתי שייעשה. אמת? אני לא אציין עכשיו איזה נושאים אבל חלק אני ביקשתי מהמבקר, אני רוצה שתבדוק. למה? כי אז זה נותן כלים לעשות שינוי. הדו"ח הרבה פעמים נותן כלי בידי ההנהלה לעשות שינוי. היות ויול"א זה מאוד מאוד זה, אני רוצה לתקן וסליחה, זה לא יול"א אלא זה צהרון. יול"א זה של משרד החינוך, יום לימודים ארוך. הגננות מקבלות שכר ממשרד החינוך, אז אי אפשר להשוות דבר שהוא לא נכון. אז אלף, צריך לקרוא לזה צהרון. אני מאוד מקווה שעיריית הוד השרון גם תצליח עם משרד החינוך לקבל את ההסכם הזה ואז הגננות יוכלו באמת להיות גננות יול"א ואז יהיה לנו רצף וזה יהיה מצוין ועל זה אנחנו נעשה את כל המאמצים לפעול. אני רוצה לומר עוד דבר. בחודש אוגוסט, אני ביקשתי אישור לומר את זה, בחודש אוגוסט מנכ"לית החברה הייתה מאושפזת חצי חודש ועוד 10 ימים שכבה מרותקת בבית ולכן ברובריקה של הדו"ח הראשוני שנתתי רק לחברי הוועדה לא היה כתוב שום דבר, כי בחודש אוגוסט ישבתי עם כל הצוותים וכבר התחלנו לעבוד ולהגיב, ולכן לא הייתה שום תגובה. הראייה שהיא פעלה, היא קיבלה הנחיות, יש שיתוף פעולה. יושבת פה יפה, היא יכולה להעיד כמה ישיבות משותפות אנחנו מקיימים גם אגף החינוך עם גני הילדים וגם אני משתתפת בישיבות האלה כולל משה שהוא בא הרבה פעמים לישיבות. בחשיבה משותפת, נכון, יש תקלות. אמת. אחת התקלות,

נוה גור: אה, אני,

חנה גולן: סליחה. אני רק אסיים,

נוה גור: יש דברים שנאמרים פה בלתי אפשריים. אני אצטט את מה שאת כתבת. תיקון הליקויים באחריות החברה.

- חנה גולן:** אמת.
- נוה גור:** הערות הביקורת,
- חנה גולן:** זה נכון.
- נוה גור:** הובאו לידיעת מנכ"לית החברה לקידום החינוך והתרבות. מחלקת גני הילדים תהדק את הקשר מול חברת מוסדות. יחד עם זאת אין באחריות העירייה לכתוב נהלים לחברה אך בהחלט נדרש זאת.
- חנה גולן:** נכון.
- נוה גור:** זה לא קשור למצבה הבריאותי של זאת או אחרת.
- חנה גולן:** איפה זה כתוב? באיזה תגובה?
- נוה גור:** בדו"ח שהגשת במהלך אוגוסט, אגב אין לי את הדו"ח הזה, חבל.
- חנה גולן:** נכון. ואני עדיין מאמינה בדיוק מילה במילה שכתבתי.
- נוה גור:** אז את טוענת,
- חנה גולן:** אנחנו הרגולטור, אני טוענת שהיא הייתה מאושפזת.
- נוה גור:** מה זה קשור לעניין? מה זה קשור למהות?
(מדברים יחד)
- חנה גולן:** בכל מקרה, כמי שעומד בראש המערכת של העובדים אני רוצה להודות לכל העובדים. לבכירים ולזוטרים שעובדים מתוך מסירות רבה וכן, אף אחד לא פתור טעויות ולקויות ואנחנו נעשה הכול בשביל לתקן. תודה.
- משה חנוכה:** טוב, או קיי.
- חנה גולן:** תודה רבה.
- משה חנוכה:** תודה למנכ"לית. אני אתייחס רק ל,
- יגאל שמעון:** תתייחס להכול.
- משה חנוכה:** אני אתייחס להכול, בסדר. טוב, בגדול, קודם כל אני רוצה לשאול את המבקר שאלה. פעם היה מקרה שראש העיר התערב בעבודה שלך או הנחה אותך או התערב בעבודת הביקורת שלך?
- מוטי פרוינד:** אמרתי את זה?,
- מאיר חלואני:** הוא אמר את זה בפתח דבריו.
- חיים שאבי:** אל תפריעו.
- מאיר חלואני:** מה זה אל תפריעו, מה, אתה לא קשוב? הוא אמר את זה.

מוטי פרוינד : אמרתי את זה בפתיח, לא היה מקרה כזה.

משה חנוכה : לא היה מקרה כזה,

מוטי פרוינד : ואני מברך על כך.

משה חנוכה : או קיי.

נוה גור : איזה ראש עיר שלא נוכח פה היום.

משה חנוכה : טוב, אז,

נוה גור : בדיון שהוא זימן.

משה חנוכה : ברשותכם, אני אקרא מה כתוב. הנהלת העירייה מודה למבקר על עבודתו המקיפה והחשובה. מעריכה את עשייתו המסורה, העניינית והיסודית לאורך השנים. בדיקותיו של המבקר נעשות באופן עצמאי ובלתי תלוי ומהוות כלי עבודה חשוב לשיפור וייעול עבודת המערכת העירונית כולה והערותיו השונות בנוגע לדו"ח 22 הועברו למנהלי האגפים ונמצאים בטיפול הנהלת העירייה. אין כל ספק שתרומתו לתיקון התנהלות העירייה הינה חשובה ומשמעותית. עבודת ועדת הביקורת גם היא חשובה, אך כפי שעבודתו של המבקר מבוצעת באופן ענייני כך צריכה להיעשות עבודת הוועדה באופן ענייני ומקצועי. הניסיונות החוזרים להפוך את ועדת הביקורת לכלי ניגוח פוליטי לא רק שפוגעות בעבודתו החשובה והמקיפה של המבקר אלא שהיא מהווה פגיעה של ממש בעובדים המסורים המוצאים עצמם מותקפים ומושמצים ועשייתם המקצועית נרמסת, הכול בשם המשחק הפוליטי באופן שאין אלא לגנותו ולהוקירו. כך למשל, נטען בגנותן של מנהלות בתי ספר כי לא התייצבו בפני הוועדה. מנהלות אלו פעלו בהתאם לחוות דעת של היועץ המשפטי מיום 28.12.15 הקובעת כי בהתאם לסעיף 170 לפקודת העיריות כי מכיוון שמנהלות בתי הספר לא נחקרו על ידי המבקר אינן חלק מדו"ח הביקורת אין לוועדת הביקורת כל סמכות לזמן. מר נוה פנה בתלונה בעניין זה למשרד הפנים ב-8.12.16 ואולם משרד הפנים קיבל את עמדת העירייה. דוגמה נוספת ניתן למצוא בטענות אותן מעלה מר גור כנגד גנות גני הילדים בעיר שלדבריו לא התייצבו לוועדת הביקורת ושגגות העיר הינן עובדות משרד החינוך והן מחויבות לפעול בהתאם להנחיות המשרד. על אף הניסיונות החוזרים להשמיץ את פועלן המסור של הגננות ולנסות לגרור אותן, בניגוד לרצונן, לקלחת הפוליטית. מר גור קיבל את מכתב היועצת המשפטית של מחוזות תל

אביב והמרכז, משרד החינוך, עורכת דין רותי יפה שהודיעה לו שלא ניתן לחייב את הגננות להגיע לדיון ועדת הביקורת אשר הן עובדות משרד החינוך.

נוה גור: תקריא גם את תשובת היועץ המשפטי לעירייה, מה עמדתו.

משה חנוכה: והסמכות ... את הגננות,

נוה גור: תקריא,

יגאל שמעון: לא להפריע בבקשה.

משה חנוכה: נמצאת בידי משרד החינוך.

נוה גור: אתה פשוט מסלף דברים. בסדר.

משה חנוכה: תשובת היועץ המשפטי לעירייה ותשובת הלשכה המשפטית של משרד החינוך

מעידות יותר מכל כי יושב ראש הוועדה חרג מסמכויותיו, עובדה עליה לא ניתן לערער. ביטוי נוסף המעיד על הניסיון להפוך את הוועדה לכלי ניגוח פוליטי הינו הרצון לזמן את ראש העירייה לדיון בוועדה. מר גור הודיע, יודע שזימון ראש העירייה הוא לא ענייני ולא קשור לעבודת הביקורת אלא בפוליטיקה. דיונים פוליטיים מתקיימים במועצת העירייה ובוודאי שלא על חשבון דו"ח הביקורת החשוב שכתב המבקר. כמו כן, נוהל קבלת מסמכים. כל מסמך ניתן לקבל דרך הגורם החוקר על ידי המבקר. לצערי הפירוט הנ"ל מוכיח כי מעל לכל ספק טענותיו של מר גור על התערבות ראש העירייה בוועדת הביקורת ועבודת ועדת הביקורת פוליטיים, לא אמיתיים, חסרי אחריות ושמענו כאן את ה, גם את האמירה של המבקר באופן ברור וצלול. שלוש חוות דעת משפטיות טענו שאתה פשוט טועה בגישה שלך ואתה הולך כמו עם הראש בקיר וממשיך לאיים על העובדים שתפנה לערכאות המשפטיות. שיהיה לך בהצלחה.

נוה גור: תודה.

משה חנוכה: לעניין הנכסים. היוזמה להקמת מחלקת הנכסים הייתה יוזמה של ראש העירייה.

מאז שעורכת דין איילת לרר נכנסה לתפקידה היא בנתה מחלקת נכסים לתפארת. נכסי העירייה זכו לטיפול יסודי, עקבי ומתמשך וזאת חרף מגבלת כוח אדם ומגבלות תקציביות, כמו בכל ארגון. מחלקת נכסים עוסקת באופן שוטף בכל התחומים הבאים. התקשרויות חוזיות של העירייה בקשר לנכסים שונים, טיפול וריכוז של נוהל הקצאות קרקעות לרבות ביצוע על הפעולות הכרוכות בכך. טיפול בכל הליכי הפקעת שטחים ציבוריים כמתחייב מתב"עות התקפות, פינויים של מחזיקים שונים

משטחי ציבור, לרבות ניהול הליכים משפטיים, רישום זכויות העירייה בלשכת רישום המקרקעין, ניהול מאגר הנכסים של העירייה וכן פעולות נוספות. דו"ח מבקר העירייה נלמד וחלקו תוקן, וחלקו בהליך מתקדם לתיקון ושיפור כבכל ארגון צומח. לעניין הצהרונים. דו"ח המבקר, אני אומר את זה גם וקורא כחבר מועצה וגם כיושב ראש דירקטוריון החברה, צריך בסוף לזכור שהחברה לקידום החינוך והתרבות היא זרוע ביצוע של העירייה. זה היעוד שלה. זו לא חברה פרטית. זו חברה לתועלת הציבור. אין בה חלוקת נכסים, יש פטור ממכרז שקבוע בתקנות. זה לא איזה המצאה. והחברה הזאת משמשת כזרוע של העירייה למימוש המדיניות שלה בכל התחומים, גם במעונות יום, גם בחממות, גם בכדורגל. דו"ח המבקר הועבר במלואו להתייחסות החברה. ניתן ללמוד על הלך רוח חיובי אשר ליווה את הליך העבודה המשותף בין מנכ"לית החברה למבקר העירייה. מדבריו של המבקר כפי שנאמרו במהלך ישיבת הוועדה גמרנו את הביקורת ברוח מצוינת וברוח טובה, זה המבקר אומר, לא אני. אני גם רוצה לומר שמאז שהיול"א עבר לחברת מוסדות חינוך חל שיפור ניכר לעומת התקופה שהיול"א היה בעירייה. זה המבקר אומר, לא אני. יש גידול משמעותי במספר הגנים ומספר הילדים ויש שם השקעה כ-200 עובדים וכ-1,700 או כ-1,800 ילדים. בקיצור, יש הרבה פעילות ופעילות חיובית, אומר המבקר, אבל עדיין יש אי אילו ליקויים שפורטו במסגרת הדו"ח וצריך לטפל בהם. כאמור, הנושאים השונים שעלו בדו"ח נמצאים בידי החברה. בשנה החולפת החברה ישמה את מרבית ההמלצות והמסקנות בהליכי העבודה השונים, לרבות הסדרת נהלים בענייני רכש והתקשרויות, קליטת כוח אדם, הסדרה של הסכמים. העירייה מפקחת בכל העת על פעילותה של החברה וטיב השירות המוענק לתושבי העיר תוך ישום מלא של מסקנות המבקר. דו"ח חירום. במהלך 2015 תורגלה העירייה בתרחישים המדמים אירוע במספר גזרות בעיר. זו ההזדמנות להודות לכל הגורמים בעירייה על השתתפותם המקצועית והרצינית בהכנות ובתרגיל החירום בהם זכתה העירייה לשבחים מפיקוד העורף. מתי זה יצא בוועדה? ... אלוף פיקוד העורף.

נוה גור: הוא יצטרך ניתוח להסרת,

משה חנוכה: לא בכדי,

אביבה גוטרמן: חנוכה, סתם ישבנו. הכול בסדר.

משה חנוכה : לא בכדי התרשמה גם הביקורת לטובה בכל הקשור למוכנות העירייה לשעת חירום. ראוי לציין כי קיימת תוכנית מיגון רשותית המאושרת על ידי פיקוד העורף. הסעות. מנגנון בקרה על היסעים, הנושא תוקן. העירייה הגבירה את מנגנון הבקרה. כמו כן, נכנסה לתפקיד מנהלת היסעים חדשה. בתאריך ה-1.4.16 הועברה האחריות לטיפול בהיסעים באגף החינוך למר אילן שרעבי, מנהל המחלקה לתרבות תורנית. אילן משמש כמנהל ההיסעים מאז ועד אתה ובהמשך לכך תוקנו מספר ליקויים ונעשו מספר שינויים בהתנהלות השוטפת של ההיסעים בקשר מול משרד החינוך ובדיווחים. התקשרות מול קבלנים. בשלב זה, הדיווח שוטף, בשלב זה הדיווח השוטף מתקיים בעל פה למעט מקרים בהם קיימות תלונות על החברה, על חברה מסוימת ואז יש דיווח בכתב כולל קנסות בכתב לחברה המפרה את תנאי החוזה, למשל חברת אמצע הדרך נקנסה השנה 3 פעמים על איחורים או דיווח כוזב. אנחנו מקבלים את טענת הביקורת ובשנה הבאה יהיו דיווחים רבעוניים כתובים באופן שוטף. הנחיות מגבוה בעל פה, ישנו נוהל אישור הסעה על פי שיקול דעת מנהל ההיסעים לאחר שבדק את מערך ההיסעים. בהסעות חריגות גם נשלחת בקשה מסודרת למשרד החינוך לקבלת אישור. כל בקשה לשינוי מועבר בכתב מהקב"סיות. אם הבקשה חורגת היא מועברת לאישור מנהלת האגף והחלטה סופית על פי הנתונים הנמסרים. לא ידוע על הנחיות מגבוה בכתב או בעל פה. ההיסעים מתקיימים על פי חוזר מנכ"ל ועל פי קריטריונים של משרד החינוך אשר מזכה תלמידים בהסעות. בנוסף, רשאית הנהלת העירייה להרחיב את מתן השירותים ולהסיע תלמידים מעבר למינימום הנדרש, בהתאם למדיניות העירונית. השימוש בביטוי הנחייה מגבוה אינו מתאים ולא נתקלו בו באגף. בקרה תקציבית. בשנת 2014 שהיא ... שנת הביקורת, בשנת 2014 שהיא ... שנת הביקורת איננה מייצגת. מנהלת ההיסעים הייתה חולה מאוד ובחלק ניכר מהזמן,

נוה גור : 2015 שנת הביקורת.

משה חנוכה : דעתה לא הייתה נתונה לעבודתה, למרבה הצער. כיום מתנהל מעקב צמוד ושוטף על ביצוע ההיסעים על ידי ממלא מקום מערך ההיסעים.

עדי ברמוחה : משה, יש לך עוד חצי דקה. עברו 10 דקות.

משה חנוכה : ועדת חריגים. ישנו נוהל בקשה להשתתפות,

עדי ברמוחה : נכון, ניצה?

משה חנוכה : בהוצאות נסיעה לתלמידים ... על פי הכנסה, מצב משפחתי, מרחק חריג, פרוטוקול חתום יושם משנת תשע"ז. פיגורים רישומים בהזנת נתונים. בשל פטירתה של אריאלה דורון זיכרונה לברכה וחילופים של בעלי תפקידים במדור ההיסעים נוצר פיגור בדיווחים. בשלב זה הפער נסגר, כל הדיווחים של תשע"ה נמסרו למשרד החינוך, הן בחינוך הרגיל והן בחינוך המיוחד. עיריית הוד השרון קיבלה החזרים כחוק. ביקורת פתע מדגמית, ביקורת תתקיימנה מעת לעת על פי הצורך. ההערות המצוינות, ההערות המצוינות ל... תתווספנה להנחיות הכתובות שתצאנה לקראת שנת תשע"ז. המלצות אגף החינוך, מקבל את המלצות המבקר באופן מלא לביצוע מעקב אחת לרבעון ודיווח כתוב. כאמור, אין הנחייה מגבוה אלא מדיניות עירונית כוללת ותתקיים בקרה תקציבית כמומלץ. ייצא פרוטוקול חתום של ועדת החריגים. כל הפיגורים בדיווחים הושלמו ונסגרו. הוחלט לקיים ביקורת פתע אחת לשנה וייצא דיווח כתוב של כל הביקורות המפרט את מספר התלמידים המוסעים, נוכחות המלווה, דיוק בשעת ההגעה להסעה, בדיקת רכב, אבזור, בטיחות ועוד. שאני אסיים פה, יגאל?

עדי ברמוחה : כן. יגאל אמר לך תודה. תודה, תגיד לו תודה.

מאיר חלוואני : איזה עוד נושא יש?

משה חנוכה : ניקוז.

מאיר חלוואני : ניקוז?

משה חנוכה : כן.

מאיר חלוואני : לא דיברנו על זה.

משה חנוכה : לדבר על זה, יגאל, או לא?

יגאל שמעון : כן.

משה חנוכה : קו ניקוז זה בוצע בשנת 2007 ביעוץ משרד בלשה איילון מערכות תשתיות בע"מ. מנהל הפרויקט היה אריה שוקלר מחברת אורהד בע"מ. המפקח היה מר אלכס הלר מאותה חברה והביצוע היה של חברת בני בכר זועבי. אנחנו מפנים לסיכום הישיבה מיום 18.7.2007 לסעיף 3, ישיבת תיאום מתאריך 18.7.2007. מציין המפקח מר אלכס הלר מחברת אורהד, מאושר סטיית קו ניקוז של 1 מטר לתוך המגרש שכן המצאות כבל סיב אופטי בתוואי. באותה פגישה נוכחים מר יוסי מאיר, מהנדס תשתיות של עיריית הוד השרון, יפתח גדסי, בעל הקרקע, שמואל תאופיק, בני בכר

זועבי, אלכס הלר מחברת אורהד ניהול ופיקוח. באותה ישיבה שהתקבלה החלטה כזאת משמעותית מנהל אגף תשתיות דאז מר יוסי מאיר היה חייב להנחות את הצוותים המתכננים ובראשם את יועץ הניקוז לוודא מה הן המשמעותיות המידתיות לאותה תזוזה של הקו. אני לא רואה שום פנייה בכתב או בעל פה למודד מוסמך על מנת לוודא איפה הקו יעבור. אנחנו מדברים על תוואי שצ"פ לא גדול במיוחד שכל תזוזה הינה בעלת חשיבות, כפי שהתברר בדיעבד ובחלוף הזמן. בסיכומו של דבר המסקנות הן כדלקמן. הקבלן המבצע בני בכר זועבי איננו רואה בעבודתו של הקבלן המבצע אחריות על המעשה כיוון שהוא פעל על פי הנחיות. מנהל הפרויקט אבי שוקלר מתפקידו היה להתריע למבקשי העבודה עיריית הוד השרון על האפשרות של בעיות עתידיות במקרה של סטיית קו, דבר חמור בפני עצמו המעיד על חוסר מקצועיות. מפקח הבנייה, מר אלכס הלר, מתפקידו היה להתריע לממונה אבי שוקלר על אפשרות של בעיות במקרה של סטיית הקו, דבר חמור בפני עצמו המעיד על חוסר מקצועיות. מנהל מחלקת תשתיות, מוטי קסלמן, מנהל המחלקה היה אמור להתריע בפני הממונה עליו, יוסי מאיר, על המשמעות של הזזת התוואי לאחר בדיקת התוכנית כפי שהתבקש לעשות במהלך הבנייה ולאחריה. אני סיימתי.

יגאל שמעון: תודה.

משה חנוכה: תודה רבה.

יגאל שמעון: תודה רבה. טוב, חברים. אנחנו אחרי ששמענו,

נוה גור: רגע, אולי אביאל אתה רוצה להוסיף משהו לדו"ח המלומד?

אביאל אברמוביץ: עבר הזמן.

יגאל שמעון: תודה רבה. אנחנו נצביע,

נוה גור: על מה מצביעים?

יגאל שמעון: על המלצות,

משה חנוכה: אני לא משתתף בהצבעה.

יגאל שמעון: אנחנו נצביע על המלצות המבקר ונאמץ אותן.

נוה גור: אני, בוא רק, מצביעים עכשיו על מה?

יגאל שמעון: אתה סיימת,

נוה גור: כן, אני סיימתי, אני רק רוצה להבין על מה אנחנו מצביעים.

(מדברים יחד)

- יגאל שמעון:** אנחנו מצביעים הצבעה אחת על המלצות המבקר שאנחנו מאמצים אותן.
נוה גור: כן.
- יגאל שמעון:** והצבעה שנייה על ההמלצות של ועדת הביקורת. אני אגיד לך למה אני לא תומך בהמלצות ועדת הביקורת.
נוה גור: רגע, אל תסביר. תסביר לכל העולם,
- יגאל שמעון:** אנחנו לא יכולים לתמוך כי ההצבעות שם היו לא על פי דין ותבדוק את מה שאני אומר לך.
נוה גור: אני שמעתי את היועץ המשפטי שמאשר,
יגאל שמעון: תודה. אז בבקשה, ניצה.
נוה גור: על מה מצביעים עכשיו?
ניצה משה: מי בעד? עכשיו על ההמלצות של המבקר.
נוה גור: ואחרי זה?
ניצה משה: אחרי זה,
יגאל שמעון: ההמלצות של המבקר שאנחנו מקבלים אותם, אנחנו מצביעים מי בעד. אחרי זה ההמלצות של הוועדה.
נוה גור: בבקשה.
ניצה משה: מי בעד?
עדי ברמוחה: רגע, על ההמלצות של הוועדה כל אחד בנפרד?
יגאל הררי: לא, לא.
(מדברים יחד)
- ניצה משה:** מי בעד ההמלצות של מבקר העירייה כפי שהוצגו בדו"ח 22?
יגאל שמעון: שאנחנו מאמצים ונפעל על פיהן. פה אחד?
ניצה משה: רגע, אבל מי איננו פה.
יגאל שמעון: פה אחד, תודה רבה. תודה רבה, פה אחד.
נוה גור: חנוכה ונדב לא נמצאים פה.
הצבעה:

12 פה אחד: יגאל שמעון, חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, תקוה גלס, נוה גור, מאיר חלואני,

עדי ברמוחה, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל, אביאל אברמוביץ, אביבה גוטרמן.

*****חברי המועצה משה חנוכה ונדב דואני אינם נוכחים בהצבעה.**

החלטה מס' 216/16:

מועצת העירייה מאמצת את המלצות מבקר העירייה כפי שהוצגו בדו"ח 22 ותפעל לתיקון הליקויים.

=====

יגאל שמעון: או קיי, אז אני רוצה,

ניצה משה: אמיר ויעל אנחנו יודעים. כרגע נדב וחנוכה אינם.

יגאל שמעון: אז אם אנחנו הצבענו פה אחד זה עבר.

אבידע שדה: צריך רק לציין שהם לא פה. זה ברור.

יגאל שמעון: פה אחד, אנחנו מאמצים,

ניצה משה: ברור, אני רושמת שמות.

יגאל שמעון: המלצנו פה אחד את ההמלצות ונפעל על פיהם. אני מבין שאין יותר הצבעה.

נוה גור: לא.

יגאל שמעון: כי זה פה אחד.

נוה גור: לא. המלצנו את המלצות המבקר, עכשיו אנחנו מגישים להצבעה את המלצות

הוועדה. היועץ המשפטי, בבקשה, בוא תעלה את המלצות הוועדה.

יגאל שמעון: טוב, תעלי להצבעה את המלצות,

ניצה משה: מי בעד המלצות ועדת הביקורת כפי ש,

נוה גור: מעבר, בנוסף להמלצות המבקר.

ניצה משה: בנוסף להמלצות המבקר.

נוה גור: נכון.

ניצה משה: אביבה, נוה, מאיר ועדי.

יגאל שמעון: מי נגד?

ניצה משה: מי נגד? יגאל,

נוה גור: רק לציין לפרוטוקול,

ניצה משה: כנרת, חיים שאבי, תקוה, יואב יגאל, אביאל ואופיר.

נוה גור: רק לציין לפרוטוקול שגם היה שם לפחות דבר אחד ש,

עדי ברמוחה: הייתה המלצה אחת שעברה,

הצבעה:

4 בעד המלצות ועדת הביקורת: נוח גור, מאיר חלואני, עדי ברמוחה ואביבה גוטרמן.

8 נגד: יגאל שמעון, חיים שאבי, כנרת אלישע כהן, תקוה גלם, יואב רוזן, יגאל הררי, אופיר טואיל

אביאל אברמוביץ.

*****חברי המועצה משה חנוכה ונדב דואני אינם נוכחים בהצבעה.**

החלטה מס' 217/16

מועצת העירייה דוחה את המלצות ועדת הביקורת על דו"ח מבקר העירייה מס' 22.

=====

יגאל שמעון: תודה רבה, הישיבה הסתיימה.

יגאל שמעון
סגן מ"מ ראש העירייה

ניצה משה
מרכזת ישיבות המועצה